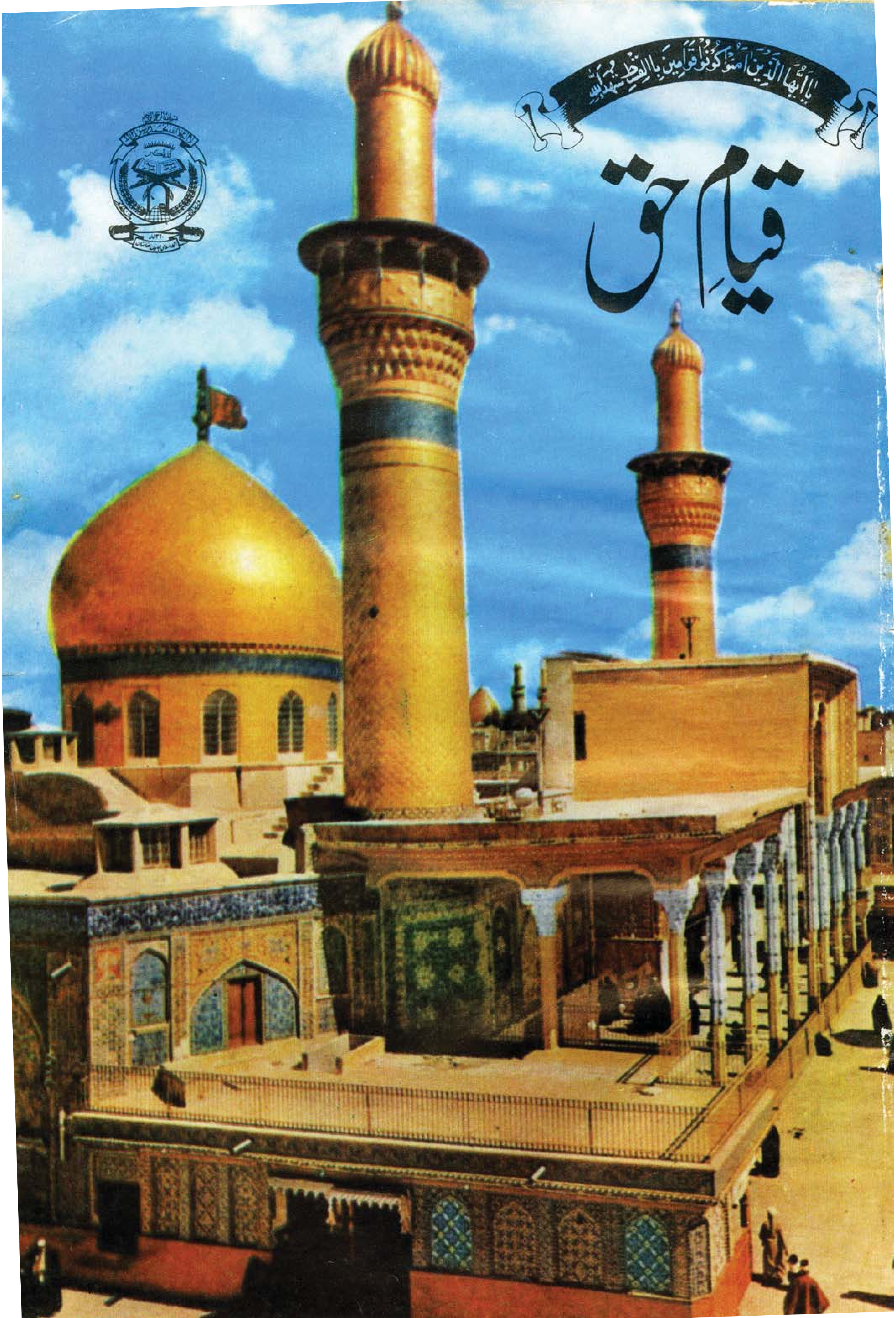
یا ایہا الذین آمنوا کونوا قوامین بالقسط شہداء للہ
قیامِ حق

الٰهی فرمان

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين لله شهدآء بالقسط ولا يجرمنكم شنئان قوم على الا تعدلوا ط اعدلوا قف هو اقرب للتقوى واتقوا الله ط ان الله خبير بما تعملون ۝

ترجمه: (المآئده : ۸)

مؤمنانو !

د الله لپاره د عدالت په تأمین کی پر گواهی تینګ ودریږی ، او د هیڅ یوه قوم دښمنی دی تاسی د عدالت پرینبودو ته اړنه باسی . عدالت وکړی (چی) همدا (عمل) تقوی ته نژدی دی .

ضروری سمونه

در نولوستونکو

د «قیام حق» د یوو لسمی ګڼی په (۳۱) مخ کی د «ایمان او خوا خوږی» تر سرلیک لاندی د لومړی ستون پنځمه کرښه د «نرم وی» پرځای «سخت نه وی» او شپږمه د «سخت نه وی» پرځای چی، په تیرکی لیکل شوی ، «نرم وی» ولولی .   (اداره)

د پښتی پر لومړی مخ د امام حسین (رض) د روضی بهرنی منظر

د عاشورا
خاصه خپرونه

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،
قرآن شریف مو قانون ،
د خدای (ج) په لارکی جهاد مو لار ،
د خدای (ج) په لارکی شهادت مو ستر هدف ،
آزادی مو عزت ، او
شرعي حجاب مو پت دی .

احمد شاه (وحدت)
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

د قیام حق
ارګان نشراتی کمیته فرهنګ

دریم کال ـ لومړی او دویمه ګڼه د ۱۴۰۵ هـ ق محرم الحرام صفر میاشت

په دې ګڼه کې

شمیره مضمون

١ـ پیغام
٢ـ درسي از حادثه ای اسف آنگیز . . .
٣ـ د محرم لسمه د کربلا یاد
٤ـ همسنگران پیامبر اسلام (ﷺ)
٥ـ له اسمیعل (ع) له ترحسینه (رض)
٦ـ پایان رسالت شورشگری . .
٧ـ منطق کمونیزم
٨ـ اسلامي اقتصاد
٨ـ پاسداران اوای توحید
٩ـ رهیدگی و جهاد
١١ـ هغه ته پرښتو غسل ورکړ
١٢ـ پروپاګنده پاکشنده ترین . . .
١٣ـ در آرزوی رسیدن بابهای گرم
١٤ـ راغلی لیکونه
١٥ـ در سمای پیرامون مبارزهٔ اسلامی
١٦ـ یادی از شهید استاد . . .
١٧ـ د کمونیزم ناکامی
١٨ـ پیغام

هجري او نشراتي کال

په قمري حساب د هجرت د یو شپیتم کال ایله نه (۹) ورځې تیرې وې ، چې لسمی یې د یوې غموونکې او تاریخ سازې پیښې د پیښې شیبې شمیرلې، رشتیا چې د محرم الحرام لسمی (عاشورا) د اسلام په تاریخ کې د یوې داسې پیښې بهیر بدرګه کاوه ، چې پر خپل تاریخي او سیاسي ارځښت سربیره یې خپل نوی توب هم د نړۍ د مظلوموملتونو د ژغورنې لپاره بل مثال پریښود.

د (قیام حق) مجلې دریم خپرنی کال د هجرت د قمري کال له همدې محرم الحرام سره غبرګ را د بره شو. نوځکه وایو چې د نوي قمري هجري کال له پیل سره پرتقویم تړون سربیره زموږ فرهنګي او مطبوعاتي پیوستون هم تړلی دی. (قیام حق) د همدې کیلې په راوتو دادی پخپل د ریم خپرنی کال کې پل زدی.

موږ دا دعوی نه کوو چې (قیام حق)مجلې به د افغانستان د روان اسلامي انقلاب په فرهنګي پرمختګ کې په سلوکې سل بریالیتوب ګټلای وي ، البته دا په وازکومي وایو چې د هجرت پدې سختواو محدودو امکاناتو کې همد ومره خدمت. (برګ سبز تحفهٔ د رویش) ګڼو ، نوکه دا اندک کار دویاړ خبره وي ، نو خپل درانه مجاهد لیکوال ، هغه پوهمین مجاهدین لوستونکي چې وخت پروخت یې د الوتکو په غرهار او توپونو په کړزهار کې هم (قیام حق) لوستي او موږ یې له خپلو ارځښتمنو مشورونه ګټور کړي یو ـ له ځان سره شریک ګڼو.

په ګانده (اینده) کې یې د قلمي او مشورتي همکاري په هیله ورته خپل نوي نشراتي او هجري کال دواړه مبارک غواړو.

(والسلام)

پیغام

د شهید امام (رض) یاد

د حق او باطل معرکه د انسان همزولی مسأله ښکاری ، ځکه په انسانی تولنه کی چی چیرته د حق (ایمان او اسلام) ډیوه بله شوی جوخت ورسره د باطل (کفر ، شرك ، ظلم او تیری) سیلی رالوتی ده ، خو د الهی سنتو له مخی د توحید د ډیوه نه یواځی سړیږی او مړه کیږی نه ، بلکی د ګردبی نړی او کائناتو د تیاره ګوټونو روښانول پرغاړه لری .

د اسلامی تاریخ په زرینو پانو کی داسی ورځی له شمیره وتی دی ، چی یاد یی یواځی د یوه تاریخی ارځښت له مخی نه ، بلکی په ګانده (مستقبل) کی یی د کیفیت له جوتو او مثبتو خواوونه د بیا بیا ګتی اخیستو لپاره ځمانځلی کیږی .

د کربلا د مظلوم امام په وینو د لیکل شوی تاریخ بیا بیا لوستل او را ړول زموږ د دی ادعا یوه ژوندی بیلګه ده . که څه هم د پس منظر او مصالحو له پلوه پردا شان تنازع فیها مسأله څه ویل خپلمنځی خواشینی او زړه بداوی را ولاړوی ، خو د خدای (ج) او رسول (ﷺ) اصول ترمصالحو ډیر اوچت او حتی نا پرتلیز (ناقابل مقایسه) دی ، پرحقائقو د پریکنده لظر څرګندونی پرځای دا چپ پاتی کیدل ترڅو ؟

آیا پدی لړکی مصلحتونه منل ناخانخبری (غیر شعوری) د حسین (رض) د هغی معصومی وینی بی ارځی لده چی رسول اکرم (ﷺ) یی خپله وینه ګڼی ؟ :

« حسین منی وأنا من حسین »

آیا د مصلحتونو په پام کی نیول د یوه اصیل اسلامی حکومت لپاره د یوه رښتینی سرښندوی له ورکړی قربانی سره د جفا اندول عمل ندی ؟ آیا د یوه ځان خوښی ، سفاك او جابر قاتل په توګه د یزید له ناروا کړونه پرده نه پورته کول مصلحت دی ؟

که د چا د خپلوی او قرابتونو لپاره د یزید پرناوړه اعمالو پرده غوړول مصلحت وی ، آیا معصوم او د خدای (ج) د کلمی عامبردار حسین ته د چا د خپلوی او انتساب ویاړ ور په برخه نه و ؟

آیا د یزید او د هغه د بریځو پر اعمالو پرده غوړول د وخت فرعونانو او طاغوتانو ته د ظلم او ناروا وژنی مخه ورکول ندی ؟

موږ په داسی حال کی چی حقیقت ترمصلحته اوچت ګڼو ، ډیر اوچت ، د حق د ټینګښت او باطل د رانسکورولو لپاره د شهید امام (رض) انقلابی لیکه خپله لیکه ، دریغ خپل دریغ او یون ، خپل یون ګڼو ، په وازکومی په چارو کی له مصلحتونو نه د بغاوت د اصل له مخی مصلحت سازښ بولو او سازښ دوه مخی ، او وایو چی :

مړه دی وی نړیوال مستکبرین لروی ، که بر .

ژوندی دی وی د حسین (رض) د انقلابی لیکی لاروی ، په هرځای او هر مهال کی چی وی .

سخیداد قائد

درسی از حادثهٔ اسف انگیز حضرت حسین «رض»

وقایع و حوادث تاریخی بهترین مجربات عملی و منتج بحساب می آید ، آنانی در زندگی موفقانه به پیش میروند و چرخ حیات مستعار را به محور اهداف و مرامهای خویش بحرکت در می آورند که مجربات تاریخی را در صورت نتیجهٔ مثبت ، تعقیب و در غیر آن ترک گوید و مفهوم (خذ ما صفا ودع ما کدر) را در زندگی شبا روزی تطبیق و عملی سازند ، یعنی اعمال و کردار- هایی را به طاق فراموشی گذاشته از پروگرام عملی خویش طرد نمایند که نتائج سیاه ، کثیف و منفی را ببار آورده و دانشمندان انسان دوست و دلسوز بجامعهٔ بشری آنرا طرد و مردود خوانده باشند و رفتارهایی را جزء لا ینفک پروگرام - های وظائف زندگی خود بگردانند ، که در صحنه تجربهٔ تاریخی سعادت و نیکبختی ، آرامی و رفاهیت را بار آورده ، صحت و معقولیت آن از سوی عناصر خبیر ، با بصیرت ، بشر دوست و خدا پرست که در راه بخش عدالت اجتماعی و تأمین رفاهیت بندگان خدا جانبازانه تلاش دارند ، تایید شده باشد .

طبق مثل مشهور از هر ظرف چیزی میریزد که در آن وجود داشته باشد ، بنابران مسائلیکه طرف تایید دانشمندان و صالحین قرار گرفته باشد ، بدون شک صلاح و خیر را تحویل جامعه بشری میسازد و بهبود آیندهٔ جهان را تضمین مینماید و قضایاییکه مورد دلچسپی عناصر خود خواه ، مطلق العنان ، ظالم و فاسد قرار گرفته باشد و انسانهای مستبد و ستمگر و عیاش به آن صحه گذاشته باشد ، خواهی نخواهی فساد ، تباهی و مستقبل سیاه را به جامعه انسانی به ارمغان می آورد .

اکنون از لحظاتیکه حادثهٔ اسف انگیز حضرت حسین (رضی الله عنه) صورت گرفته تاکنون بررسی باید کرد که چه کسانی در مورد نواسه حضرت پیامبر (ﷺ) چه نظریات را ارائه کرده اند ، درین حادثه کدام طرف قضیه از جانب چه عناصری تایید و کدام طرف مورد نفرین و تقبیح قرار گرفته است در نتیجهٔ این بررسی و تحقیق قضاوت ما سالم و قرین بحقیقت و معقولیت خواهد بود .

بدون تردید از نخستین مراحل حدوث واقعهٔ کربلا که بین یزیدیان و حسینیان بوقوع پیوسته همه عناصر صالح و دانشمند انسان دوست و خبیر با قاطعیت از موقف حضرت حسین (رضی الله عنه) تقدیر و تحسین نموده اند و او را در زمرهٔ مبارزین طراز اول اسلام بحساب در آورده خط مشی و قیام او را در برابر یزید و عدم انقیادش به این عنصر سفاک ، مستبد و ستمگر صحه گذاشته است .

برعکس هجوم و حملهٔ یزیدیان و قوماندهٔ یزید را شدیداً نکوهش و تقبیح نموده و بر آن نفرین

خوانده اند ، روی حدیث پیامبر اسلام که میفرماید : (آنچه را که دوستان خدا و مسلمانان واقعی آنرا نیک بینند در حقیقت نزد خداوند نیک میباشد) با قاطعیت قضاوت میکنیم که قیام حضرت حسین (رض) قیام برحق و مورد تحسین و تقدیر پیروان حق و انسان دوست قرار گرفته و میگیرد ، حقاکه طرفداری این شخصیت افتخار تاریخ امریست حتمی و نهایت پسندیده ، زیرا حضرت حسین (رض) بصورت آشکارا و علنی تجاوز و تخطی بی شرمانهٔ یزید را علیه دستورات آلهی و احکام شرعی بچشم سرمشاهده میکرد ، او میدید که یزید مطلق العنان جهراً حدود مقدس اسلام را که ضامن سعادت و مصئونیت جامعه است پامال میسازد و رفته رفته بشیوع فجایع و اعمال ضد اسلام وسعت بخشیده کلیم فرامین برحق و عدالت او محبوبتر باشد ؟ آیا از خاندان نبوت هم چنین توقع ممکن و جائز است ؟ کلا و حاشا ! هرگز از اهل بیت پیامبر اسلام چنین توقع نمیشود و آنکه در دامن معصوم و پاك حضرت محمد (ص) تربیه یافته باشد هیچگاه به اینگونه عمل غیر اسلامی تن در نمیدهد . بلی خداوند در آیهٔ سوره (توبه) بشکل تهدید آمیز خطاب به پیامبر جهت آگاهی امتش میفرماید : (بگو «ای پیامبر» اگر پدران شما ، پسران شما ، برادران شما ، زنان شما ، و اقربای شما . و یا مالها و دارائیکه بدست آوردید و یا تجارتیکه از سقوط آن هراس دارید و یا جا های سکونت که از آن راضی هستید نزد شما محبوبتر از خدا و رسول او و جهاد در راه خدا بوده باشد . پس انتظار کشید تا خداوند عذاب خود را بیاورد ، و خداوند قومی را دوست ندارد که راه فسق و سرکشی از هدایت او را برگزیده باشند) .

حضرت حسین (رض) بغرض پیروی از همین آیهٔ مبارک علیه عنصریکه بسان مکروب کشنده در تن سالم اسلام جا گرفته و با کردار- ها و طرز العمل ضد اسلامی خویش اسلام حیات بخش را بسوی ضعف و نابودی سوق میداد ، شجاعانه قیام کرد و عملاً نشان داد که گستر دین مقدس اسلام را می چیند او به یقین میدانست که زندگی در حالیکه بر اصول دین و ارشادات الهی تجاوز صورت میگیرد و دستورات قرآن زیر پا می شود زندگی اسلامی خوانده نمیشود ، زیرا خداوند (ج) انسانها و جنیات را بخاطر پیروی از اوامر الهی و پرستش و عبادت خود آفریده ، نه بخاطر خورد و نوش و اسرار حیات آرام ، او خود را مکلف میدانست تا علیه کسانی قیام کند که بعوض استقرار حکومت الهی خواهشات های نا پاک و زهر آلود خود را بر امت مسلمه حاکم می سازند ، آیا در صورتیکه بر حریم پاک و مقدس اسلام تعرض بعمل می آید و هوا های شیطانی و ضد اسلامی یک عنصر کثیف و جنایتکار بر پیروان اسلام تحمیل میگردد ، مجاز خواهد بود در برابر چنین وضع ضد اسلام مهر سکوت برلب گذاشته از حمایهٔ دستورات و اصول دین صرف نظر و در بدل آن از زندگی و آرامی خود حفاظت بعمل آید ؟ آیا درین صورت پاسداری از حیات دنیوی و حطام موقت آن نسبت به پاسداری از دین خدا ترجیح نمییابد ؟ آیا قرآن اجازه میدهد که نزد مسلمانی زندگی دنیا و ساز و برگ آن نسبت به خدا و رسولش و جهاد در راه دفاع و حراست از حدود خدا و رسولش و جهاد در راه او را نسبت به همه آشیا حتی نسبت به زندگی خود و تمام اعضای فامیل و جگر گوشه گان خود دوست تر دارد ، روی این سبب از حیات خود و نزدیکترین اقربای خود چشم پوشید و راد مردانه در برابر عصیانگر هوا پرست ، یزید لجام گسیخته و مستبد تا سرحد قربانی خود و قسمت اعظم فامیل خویش بمقاومت خود ادامه داد و غیورانه سنت قربانی و حمایه از دین مقدس اسلام را به باز ماندگان به یادگار گذاشت و بنده وار جز انقیاد در

بقیه در ص (١٦)

شهرت ننګیال

د محرم لسمه او کربلا پیام

محرم میاشت او بیا د عاشورا ورځ خو په اسلامی تاریخ کې له سترو او مهمو پیښو ډکه میاشت او ورځ ګڼل شویده .

پرهمدغه ورځ د توحید علمبردار حضرت ابراهیم خلیل‌الله (ع) د نمرود له ځانځانه دسیسې نجات پیدا کړ او اور پرې په ګلستان بدل شو .

پر دغه ورځ د سرکښ او ظالم فرعون په وړاندې د حق لښکر بریالی شو ، او فرعون ته د نیل رود څپو په خپله سزا ورسلوه ، چې دغه ورځ د باطل په مقابل کې د حق د لښکر د بر لاس او سوبې تاریخي او شانداره ورځ ګڼلې شي .

پر همدغه ورځ حضرت عیسی(ع) د پیغمبرۍ شرف حاصل کړی او هم یې پردغه ورځ د دښمنانو له شره خلاصون موندلی دئ .

حضرت ایوب (ع) پر دغه ورځ د اوږدې ناروغۍ له رنځه روغ شویدی او حضرت سلیمان (ع) ته پردغه ورځ سلطنت بیرته سپارل شویدی .

پر دغه ورځ د حضرت نوح (ع) بیړۍ له جهانی توپانه نجات موندلی او د نړۍ پرمخ د ژوندانه لړۍ بیا پیل شویده .

دغه ورځ وه چې حضرت یونس (علیه السلام) روغ رمټ د ماهي له ګیډې ، او حضرت یوسف (ع) د کنعان له کوهي سالم راوتلي دی، او د حضرت یعقوب (ع) سترګې هم پر دغه ورځ بیرته بینا شویدي، او د آدم (ع) توبه هم پر دغه ورځ د الله تعالی په دربار کې قبوله شویده ، او د کربلا قیام هم .

پر دغه ورځ پر پیغمبرانو او نورو صالحو بندګانو ډول ډول مهربانۍ شویدی او هم د الله تعالی (جل جلاله) له سترو ازمیښتونو سره مخامخ شویدي .

د تاریخي پېښو یادونه انسان ته ښیي چې په خپلو حیاتي چارو کې را کډ او عامل ونه اوسي او د داسې سترو تاریخي او مثالي ورځو په الهام او پیروۍ خپلې چارې عیارې کاندې د یاس او نهیلۍ له زاویې ځان وباسي او د ژوندانه د اصلي هدف په لوري ګړندي شي، خوکومې پیښې ته چې د محرم د لسمې نیټې تاریخي او له پیښو ډکې ورځې په خپله سینه کې اوچت ځای او لوړ مقام ورکړی ، هغه د کربلا زړه غوځوونکې پیښه او د ظلم او فساد په وړاندې د کربلا پر میدان حسینی قیام دی چې د حق ، عدالت او انصاف دکاروان لا روی یې تعقیبوي .

په دغه پیښه او قیام کې د مبارزې داسې ستر درس نغښتې دی ، چې راتلونکو ته یې د مقاومت ، ثبات او سرښندنې بشپړه او تلپاتې کرښه ایستلې او د یوه ثابت اصل په توګه پاته شویده .

د کربلا پیښه قیام دی ، او مبارزه ، داسې چې د مسلمان له مخې د سازش ، تسلیمۍ او د حق له مبارزې نه په ګوښه کیدو د بطلان کرښه راکاږي او د باطل تر اسارت لاندې له ژوند نه د مرګ د غوره والي او ترجیح ژوندي دلیل او څرګند ثبوت .

د کربلا پیښه د باطل او فساد

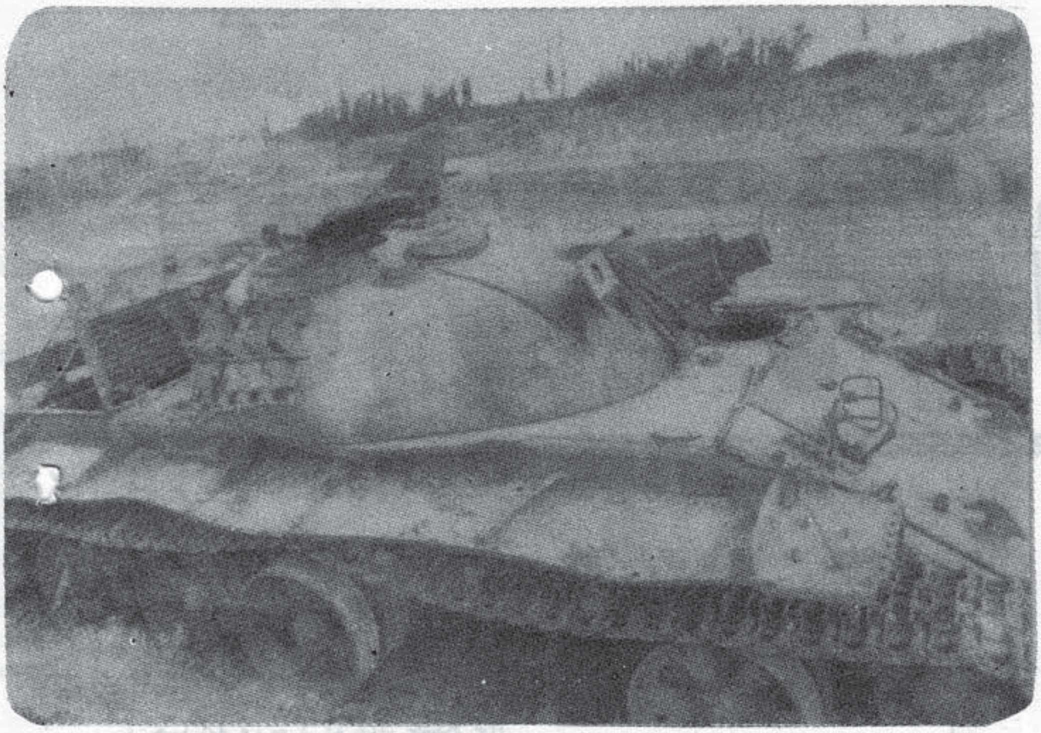

په وړاندې پاڅون و او قیام ، د دغه حرکت سالار د نبوت په سپیڅلی لمن کی لوی شوی حسین (رضی الله عنه) چې ترټولو د مخه یې خپلې او د کورنی د غړو وینې د دغه برحقه معرکې د لارې قربانۍ کړې .

د اسلام په وړاندې د هغه د کورنی د ماشومانو سینې برچو غلبیل غلبیل کړې ، خو هغه له قیام او مبارزې وانه وښت ، د کمزورې احساس یې ونکړ او خپله لاره یې پرینښووده .

او د دغه لړې په بهیر کی مسلمانانو له عاشورا نه د الهام له مخې د زمانې ډېرې کربلا وې لیدلی او ډیرې عاشورا وې یې تیرې کړې دی ، له باطل فساد ظلم او کفر سره یې د مبارزې او جهاد په اوږدو کی د کربلا غوندې ترخه واقعیتونه او نادودې پرسر راغلی او تیرې کړې یې دی .

او په همدغه جریان کی نن د افغانستان هر سنگر کربلا ده او هره ورځ عاشورا . داسې چې پردغه ورځ د حق په لارکی د سرونو او اولادونو قربانۍ ورکول کیږي او هغه یاد په وینو تازه ساتی او ځلاند .

شاعر څه ښه ویلی دي :

«که یزید په کربلا کی ظلم کړی له حده تیر
شهامت به د حسین رضی الله عنه څوک ترقیامته نکړی هیر

یزید نوم د استبداد دی د سمبول په حیث جهان ته
حسین رضی الله عنه ډیر اعلی مثال دی د ایمان اهل ایمان ته

حسین قوی کړلی وینی ته پری اوښکی تویوی !
ځای د وینو او ښکو ونیو څه یې وکړه څه کوی ؟

اسلام نه منی هیڅکله د یزید متابعت
حسین رضی الله عنه سر شی ورکولی ، نه لاسونه د بیعت

راشه بس کړه ژړاگانی ، ظالسان وژړوه
حسین رضی الله عنه ظلم قبول نکړ ، تری مظلوم مه جوړوه

په حسین رضی الله عنه باندی مه ژاړه ، په هغه مظلوم وژاړه
چی ظالم ته تیټوی سره مظالمو ته ږدي غاړه»

* * * *

عبدالاحد «تارشی»

پیام ملت افغان به سردار شهدا أمام حسین (رضی الله عنه)

بکربلا بروای دل ، بکربلای حسین
پیام ملت افغان ببر برای حسین
بگو که : ای تو جگرگوشه رسول خدا
بگو که : ای تو براه خدا گشته فدا
بگو که : ای تو به تیغ ستم شهید شده
قیام کرده و تابع نه با یزید شده
بگو که : ای تو گل بوستان پیغمبر« صلی الله علیه وسلم »
عزیز فاطمه ، نور دودیدهٔ حیدر
بگو که : ای شده خون تو چشمه ای که ازآن
الی الابد بخر و شد هزار ها طوفان
ز قطرهٔ قطرهٔ خون تو موج موج قیام
الی الابد بمیان آید و رسد بقوام
بگو قیام تو آن آفتاب تا بانست
که تا بحشر از آن سایه ها گریز انست
بگو که : ای قد سروت فتاده تشنه ز آب
برای آنکه شود نونهال دین سیر آب
بگو که : ای تو بما دادهٔ درس این معنی
که نسبت سازش و تسلیم امت ما را
شهادت تو بما می دهد چنین پیغام
ز جان عزیز تری هست و آن بود اسلام
بگو که : ای تو بخون کرده ثبت در دنیا
که اهل حق ننهند سر بپای کرب و بلا
بگو که ملت افغان سلام می گوید
بتو شکایت خود ای امام می گوید
بتو سلام ز صد ها هزار طفل یتیم
که بین آتش و خون ساکنند و وحشت و بیم
بتو سلام ز صد ها هزار مادر پیر
که نیست مونس شان غیر نامه شبگیر
بتو سلام از آن مادران داغ بدل
که گشته پیش نظر کودکان شان بسمل

هزار ناله بلند است از هزار طرف
عدو نهاده کمند است از هزار طرف
ابر کجا که روی رنگ ناله است دگر
برسرزمین که سوی میخورند خون جگر
بقریه ای استا بپا محشر از هلیکوپتر
که کرده خانهٔ مردم خراب و زیر و زبر
بقریه ای است روان کاروان در بدران
ز کودکان و زنان سوی کشور دگران
بقریه ای همه باران زرد می بارد
بکوی و برزن ما تخم مرگ میکارد
بیک محل کند از تانک دشمن شداد
برای کشتن مردم ز حد فزون بیداد
سلام برتو از آن کربلای آتش و خون
که وصف رنج و غمش هست از توان بیرون
کنون شکایت ما بشنوای امام بزرگ
تو ای مجاهد اعظم تو ای شهید سترگ
شکایتی که نه از دشمن ستمگر ماست
که قلب دشمن ما نیز خون بخنجر ماست
اگر به کشور ما می زند عدو آتش
به توپ و تانک و به طیاره خطرناکش
اگر بخون کشد اطفال و پیر مردان را
ز کینه پاره کند نسخه های قرآن را
چو خرس حمله کند که بکوی و برزنها
که تا اسیر کند شیرهای میهن ما

یک دقیقه دو صد دل کباب اگر بکنند / هزار دیده بیکدم پر آب اگر بکند
ولی ز ضربهٔ مردان قهرمان وطن / بخون تپیده هزاران ز دشمنان وطن
بهر کجای وطن سنگری ز ایمان است / که پاسداری آن کار شیر مردان است
بهر دیار که روزش بشام ظلمانی / بدل شده ز جنایات دشمن جانی
تفنگ گرم مجاهد هزار چشمه نور / گشاید و فگند در صفوف اعداء شور
چو کربلای تو ای سرور خجسته مقام / بکربلای وطن جملگی نموده قیام
درین دیار همه از مرد و زن دلیرانند / برای حمله بدشمن چو خیل شیرانند
چنان زبون شده شیطانهای سرخ لعین / ز دست و باز وی دشمن کشان رهرو دین
که کرده اند رخ خود به سازمان ملل / که تا به حیله کند مشکلات آنرا حل
شکایتی که نه از مردلست در ره حق / که مرگ در ره حق از تو ابر ماست سبق
بخون تپیدن ما راست لذتی که نپرس / شهادتست بما هر حلاوتی که نپرس
شکایت زگردی که جهان ما سوزد / بجسم ملت ما هر دم آتش افزود
به ملتی که بود پیرو رسول خدا / هدف یکی و امیران دو صد کجاست روا ؟
بلی مصیبت ما این یکیست دیگر نیست / چو این یکی دل ما چاک کرده خنجر نیست
یکی مجاهد اعظم !! یکی زعیم کبیر !! / یکی مبارز نستوه ، ز هست و بودش تیر !!
همه چو گوش کنی لا فشان ز اسلام است / شعار جملهٔ شان اتحاد و ادغام است
وی بصحن عمل دشمنان جان همند / نه جان هم که برای جهاد درد و غمند
ز اختلاف تبه کرده اند ملت ما / فزوده اند برادر کشی به محنت ما
نه رحم شان به یتیمان بی نوا آید / نه یاد شان ز قیامت نه از خدا آید
نه حرمتی به شهیدان راه پاک خدا / که خون شان بود هر جا روانه چون دریا
نه باک شان که وطن میرود ز کف دین هم / نماند هیچ نشانی ز شرع و آئین هم
نه ترس شان ز وعیدی که هست در قرآن / علیه تفرقه و قتل صاحب ایمان(۱)
نه عبرتی ز بخارا که کان ایمان بود / چراغ علم در آن دائماً فروزان بود
ز اختلاف و تشتت اسیر روسان شد / میان کوره الحاد سرخ بریان شد
در آن دیار کنون جرقه ای ز ایمان نیست / غریو نعره تکبیر و بانگ اذان نیست
در آن دیار «بخاری» حکومت لینین / نمانده است ز قران اثر نشان از دین
هزار هزار دل از خون شود ز دیده چکد / هزار سینه بسوزد ز درد تا به ابد
تمام امت اسلام اگر بگرید خون / ز اشک خویش روان سازد هرطرف جیحون
کفایتی نکند ماتم بخارا را / مصیبتی که کند آب سنگ خارا را

---

(۱) اشاره است به آیه کریمه « ومن یقتل مؤمناً متعمداً فجزاءه جهنم خالدا فیها وغضب الله علیه ولعنه واعدله عذابا ...»

عبدالاحد «تارشی»

همسنگران پیغمبر اسلام صلی الله علیه وسلم

ازین مشتی ریاست جوی رعنا هیچ نکشاید.

مسلمانی زسلیمان جوی و درد دین زبودردا.

ام حبیبة رملة بنت ابی سفیان.

هرگز در دل ابوسفیان بن حرب خطور نمیکرد که احدی از قریش توان آنرا دارد که در برابر قدرت وی بایستد، یا در امر مهمی با وی مخالفت نماید، زیرا او پیشوای مطاع مکه و زعیمی بود که مردم دست اطاعت و بیعت بوی داده بودند.

لاکن دختر ابوسفیان رملة که کنیه اش ام حبیبه بود این پندار پدر را نقش بر آب ساخت. و آن هنگامی بود که آلهۀ پدرش کافر شد و معیت شوهرش عبیدالله بن جحش به خداوندی که واحد ولا شریک است، ایمان آورد و پیامبری فرستاده اش محمد بن عبدالله (ص) را تصدیق کرد.

ابوسفیان با همۀ نیرو و باتمام قوت خود سعی کرد دخترش و شوهر او را به دین خود و آبایش بر گرداند، ولی موفق نشد، زیرا ایمانی که در دل رمله ریشه دوالیده بود، عمیقتر از آن بود که گرد باد های خشم ابوسفیان ریشه کنش سازد، و پابر جاتر از آنکه طوفان غضبش متزلزلش نماید.

غبار غم در دل ابوسفیان بهسبب اسلام رمله نشست، زیرا بعد ازینکه نتوانست دخترش را منقاد اراده خود سازد و بین وی و پیروی از محمد (ص) شد واقع شود، نمید انست چگونه با قریش رو برو گردد؟

و چون قریشی ها در یافتند که ابوسفیان بر دخترش و شوهر آن خشمگین است، بر علیه آند و جرأت یا فتند، و حلقه فشار را بر آنها تنگ ساختند و چنان سخت گرفتند که زندگی در مکه بر ایشان طاقت فرسا گردید.

و هنگامیکه رسول الله(ص) مسلمانان را دستور دادند که به حبشه هجرت نمایند، رمله بنت ابی سفیان و دخترک خوردش حبیبه و شوهرش عبیدالله بن جحش در طلیعۀ آنهایی قرار داشتند که با دین خود بسوی خدا هجرت نمودند، و برای حفاظت ایمان خویش رنج غربت را متحمل شدند و بدیار نجاشی پادشاه حبشه که باشنیدن کلام روح پرور الهی ایمان آورده بود، پناه بردند.

لاکن بر ابوسفیان بن حرب و سائر زعمای قریش که باوی بودند، دشوار بود که این گروه مسلمانان از چنگ ایشان بدر روند و طعم راحت و آراش را درکشور حبشه بچشند.

درینجا لازمست تأملی به عکس العمل ابوسفیان در برابر دخترش و رویه دختر در مقابل پدرش بنمائیم تا هویدا شود که حق و باطل را هیچگونه سازشی باهم نیست و با پا درمیانی آنها هرگونه روابط وحتی روابط پدری و فرزندی قطع میشود و اصحاب حق نمیتوانند واجازه ندارند روابط خانوادگی و سائر علائق خود را ما فوق مبادی و اصول خودقرار دهند و یا حتی سازشی یا اقارب و خویشان ونزدیکان باطل پرست خود بنمایند.

گفتیم ابوسفیان نخواست مهاجرین مسلمان که در آنجمله دخترش و دامادش و نواسه اش نیز شامل بودند، از چنگش بدر روند و در حبشه از امنیت و اسایش برخوردار شونه - - چنین بود موقف ابوسفیان در برابر دخترش وبدون شک چیزیکه وی را باین دشمنی با جگر گوشه اش و ادار ساخته بود، همان مبادی باطلی بود که بدان ایمان داشت یعنی روابط پدری و فرزندی نتوانسته بود، در نزدوی شفاعت فرزندش را که از باطل برگشته و بحق روی آورده بود، بنماید. - و اما رویه ارمله نیز در مقابل پدرش که بر باطل پرستی اصرار می ورزید از همین قبیل بود یعنی رویه ای کاملا خصمانه ، بهترین شاهد این حقیقت همان حکایتی است که در روایات اسلامی آمده است، بدین شرح که روزی ابوسفیان بخانه ارمله بعد از انکه در عقد نکاح رسول اکرم(ص) در آمده بود ، رفت و بر سرفرشی نشست که پیامبر اکرم(ص) برآن می نشستند، درینحال ارمله یا ام حبیبه خبر شد و آمد و فرش را پر کشید و خطاب به ابوسفیان گفت: براین فرش رسول خدا(ص) می نشیند، روانیست تو که کافر و تو که کافر پلید هستی بر بالای آن بنشینی!!

ام حبیبه و سائر همسنگران قهرمان رسول اکرم (ص) که نمونه های ازین قبیل فدا کاری های شانرا در شماره های بعدی خواهیم آورد، این درس عظیم ترجیح ایمان برهمه چیز و همه کس را از این ارشادات پر نور الهی آموخته بودند که می فرماید : «لاتجد قوما یؤمنون بالله والیوم الاخریو آدون من حاد الله ورسوله ولو کانوا آبائهم او ابناءهم او اخـوانهم او عشیرتهم اولئک کتب فی قلوبهم الایمـان. وایدهم بـروح منه ویدخلهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها رضی‌الله عنهم ورضوا عنه اولئک حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون. یعنی نخواهی یافت قومی را که ایمان دارند بخدا و روز آخرت باین‌صفت که دوستی کنند باکسیکه خلاف کرده است بـاخـدا و رسول و اگرچه آنجماعه باشند پدر ان ایشان یا خویشا و ندان ایشان، آن مومنان که با کافران دوستی ندارند نوشته است خدا در دل ایشان ایمان را و قوت داده است ایشانرا بفیض غیبی از جانب خود ودر آرد ایشانرا به بوستان های جنت که در آنها جویها روانند ودر آن جاویدان باشند، خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا ، ایشانند لشکر خدا و بدون شک لشکر خدا رستگار انند.

اکنون ببینیم سنگر داران انقلاب اسلامی ما که باید صد فیصد نقش قدم رسول اکرم (ص) و همسنگران دلیر وی را تعقیب نمایند تا نیرو های الحاد سرخ را بکلی درهم بکوبند و بیرق اسلام را در کشور بخون خویش در اهتزاز در آورند ، تا چه حد از این روش خدا پسندانه که باعث تحکیم و انسجام و پیروزی جهاد مقدس شان میگردد، کار میگیرند؟

با تاسف باید گفت که مسائل قومی وخویشی وروابط خانوادگی و دوستی در برخی موارد جهاد

و مجاهدین قهرمان را از پشت سر خنجر زده است.

باین معنی که چون کافری از اعضای خلق یا پرچم در منطقه ای بدست گروهی ازمجاهدین گرفتار شده است ، بخاطر اینکه با فلان مجاهد یا فلان شخص خویشی و قرابت داشته، بوساطت موسفیدان آزاد گردیده است، و یا در منطقه ای ملاحظه میشود که اقوام و اقارب فلان قوماندان یا فلان مجاهد که منطقه تحت کنترول وی است همگزنده اند و مشغول فعالیت و دیگران نیز بخاطر اینکه وی آزرده نشود، ضرری بایشان نمی رسانند. و همچنین وقتیکه تنظیم های جهاد را نظر اندازی کنیم می بینیم که بعضی از مردم اقوام و خویشان و وابستگان خلقی و پرچمی و شعله ای و ... خود را تضمین می کنند وبرای ایشان کارت میگیرند و کار مناسبی در تنظیم بر ایش پیدا می کند ' چنین اشخاص با چنین اعمال روابط خاندانی خود را بر مبادی اسلامی خود ترجیح می دهند ولی غافل ازینکه وابستگان کافر شان هرگز چنین کاری نمی کنند و مبادی باطل و الحادی شانرا فدای روابط علائق خانوادگی نمی نمایند و با همه توان و قدرت و با انواع نیرنگ و خدعه به همه اسرار مجاهدین آگاه میشوند و در صدد فرصتی می نشینند که ضربه کشندهٔ خود را وارد نمایند، و چه بسا که مجاهدین و تنظیمها ازین ناحیه متحمل تلفات سنگینی شده اند.

پس بر سنگر نشینان قهرمان و برادران متعهد و مخلص ماست که متوجه این امر باشند و برای اینکه جهاد شان وانقلاب اسلامی تو فندهٔ شان از مسیر اصلی خود منحرف نشده و برای اینکه افتخار پیروی از نقش قدم پیامبر(ص) بزرگوار اسلام و همسنگران ایثار گرش را کسب کرده باشند ، لازمست مبادی عالی و اصولی برتر خود را برهمه و هرگونه روابط ترجیح دهند و هرکس باکشتن آنعده از اقارب و اقوام خویش که گمراه شده و بخدمت روسها در آمده اند و به دین و ایمان خود پشت پازده اند، ایثار گری را به نهایت برساند و رضای الهی را کسب نماید و درس قهرمانی و فدا کاری در راه ایمان را به همسنگران خود بیاموزد...

در غیر آن روابط فامیلی هرگز شفاعت وی را در نزد اقارب ملحدش نخواهد کرد بدا لگونه که‌روابط فرزندی وپدری‌نتوانست شفاعت ام حبیبه را در نزد ابوسفیان بنماید.

آری ابوسفیان و سران قریش فرستاده های بنزد نجاشی ارسال داشتند و وی را بر علیه مسلمانان مهاجر تحریک کردند، و از وی خواستند مهاجرین را به ایشان تسلیم نماید، و فرستادگان قریش به نجاشی گوشزد کردند که مسلمانان در مورد مسیح و مادرش مریم عقیده ای دارند که مخالف عقیدهٔ وی است.

نجاشی شخصی را بنزد زعمای مهاجرین فرستاد و از ایشان درباره حقیقت دینشان و آنچه که در مورد عیسی(ع) فرزند مریم و مادرش می گویند ، جویا شد، و از آنها خواست بخشی از قرآنی را که بر قلب پیامبر شان نازل میشود، بروی قرائت کنند.

و چون مسلمانان وی را از حقیقت اسلام آگاه ساختند، و برایش آیاتی از قرآن حکیم را تلاوت کردند، چنان گریست که ریشش ترشد و به آنها گفت.

بدون شک این چیزیکه بر لبی شما محمد فرود می آید و چیزیکه عیسی فرزند مریم آورده بود، هر دو از مشعل و احدی نور می گیرند.

بعد ازین سخنان ، نجاشی

ایمانش بخداوند لاشریک و تصدیقش به نبوت محمد مصطفی (ص) را اعلان نمود...

همچنان حمایت خود را از کسانی که به کشورش مهاجرشده اند، اعلان داشت، اگرچه کشیش ها و رجال در بارش از اسلام آوردن اباء وزریدند و برنصرانیت خود پابند ماندند.

بعد ازین واقعه ام حبیبه پنداشت که روز گار بعد از آنهمه رنج و تکلیف روی خوشی بوی نشان داده و سفر دور و دراز و مشقت بارش در مسیر آلام و احزان بپایان رسیده است. و وی را به سر منزل راحت و امنیت رهنمون گردیده است ... بلی! چنین گمان میکرد ... زیرا از آنچه تقدیر برایش تهیه دیده بود خبر نداشت...

خداوند تبارک وتعالی خواست ام حبیبه را در چنان امتحان سختی بیازماید که عقول مردان صاحب عقل درآن بحیرت اندر میشود. و دانش صاحبان دانش در برابرش متزلزل و ره گم میگردد.

و نیز خواست وی را ازین آزمایش بزرگ ظفر مند برون آرد، تا بر قله فلاح و رستگاری تکیه زند...

شبی ام حبیبه در خواب دید که شوهرش عبیدالله بن جحش در بحر متلاطمی که موج در موجش ظلمت و تاریکی است، دست و پامی زند، و در بدترین حالت بسر می برد،.. از خوابش با خوف و ترس و تشویش بیدار شد..

و نخواست به شوهرش یا کس دیگری از آنچه در رویا دیده است، چیزی بگوید ..

لاکن دیری نپائید که رویایش در دنیای واقعیت‌ها تعبیر شد، و روزی برآن شب ظلمانی نگذشته بود، که عبیدالله ابن‌جحش از اسلام مرتد شد و به نصرانیت گرائید ...

بعد هم در میخانه ها رحل اقامت افکند و به شراب نوشی طوری‌منهمک شدکه از آن سیری نداشت.

و ام حبیبه را در دو کار مخیر ساخت که شیرین آن تلخ بود :

و آن اینکه یا طلاق خود را بگیرد...

و یا نصرانیت را بپذیرد...

ام حبیبه ناگهان خود را در بین سه مشکل یافت :

یا اینکه بخواست شوهرش لبیک بگوید و نصرانی شود و از اسلام مرتد گردد ـ والعیاذ بالله ـ و ذلت دنیا و آخرت را بجان بخرد، و این کاریست که وی بدان اقدام نخواهد کرد، ولو اگر گوشت جانش با شانه ای آهنین از استخوانش جدا کرده

شود . . .

و یا اینکه بخانه پدرش در مکه باز گردد، و با داخل شدن دوباره درآن قلعهٔ شرک مقهور و مغلوب زندگی کند و دینش را از دست بدهد. . .

و یا اینکه در بلاد حبشه بی یار و یاور و تنها و بیکس و آواره که نه اهلی دارد ونه وطنی باقی بماند.

ام حبیبه بلادرنگ راهی را که در آن رضای خداوند(ج) عزوجل نهفته است، بر راههای دیگر ترجیح داد. . . و قصد کرد در حبشه بماند تا که خداوند(ج) گشایشی درکار مسلمانان پدید آرد .

انتظار ام حبیبه زیاد طول نکشید.

چه بمجرد پوره شدن مدت عده اش از شوهر نصرانی اش که از وی جدا شده بود - گشایشی در کارش پدید آمد . . .

و مرغ خوشبختی بابا لهای زرین دینش بدون میعاد قبلی برسر خانه غمزده اش پرو از در آمد.

و در یک چاشت روشن و نقره ای رنگ و خوش سیما دروازهٔ خانه اش بصدا در آمد ، وچون آنرا بگشود دیدکه «ابرهه» خادمهٔ مخصوص نجاشی پادشاه حبشه است.

کنیزک با ادب و خوش رویی ام حبیبه را سلام داد، و اجازه دخول خواست و گفت :

پادشاه بر تو سلام می فرستد و می فرماید ! محمد رسول الله(ص) ترا برای خود خواستگاری کرده است. . .

و وی به ملک نامه ای فرستاده و او را وکیل خود ساخته است که ترا برایش نکاح کند . . .

و تو نیز هر کسی را که میخواهی وکیل خود تعیین کن.

ام حبیبه از خوشی زیاد به پیراهن نمی گنجید، و خطاب به کنیز فریاد بر آورد : خداوند(ج) ترا به خوشی مژده دهد.. خداوند (ج) ترا به خوشی مژده دهد...

و همهٔ زیورات خود رایکی پی دیگری به «ابرهه» بخشید ، و اگر مالک همهٔ زیورات دنیا می بود. بدون شک تمامی آنرا در آن لحظه به ابرهه می بخشید.

بعد گفت :

من از جانب خود خالد بن سعید بن العاص را که نزد یکترین مردم به من است ، وکیل تعیین کردم .

و در قصر نجاشی که بر بلندی پر درخت بنا شده ورویش بسوی بوستان سر سبزی از بوستانهای حبشه قرار داشت.

و در یکی از سالو نهای وسیع و مزین به انواع نقوش و منوریا چراغهای مسی پرنور ، و مفروش بافرشهای قیمتی وپرهای نرم و لطیف بزرگان اصحاب که در حبشه قرار داشتند، بسرکردگی جعفر بن ابی طالب و خالد بن

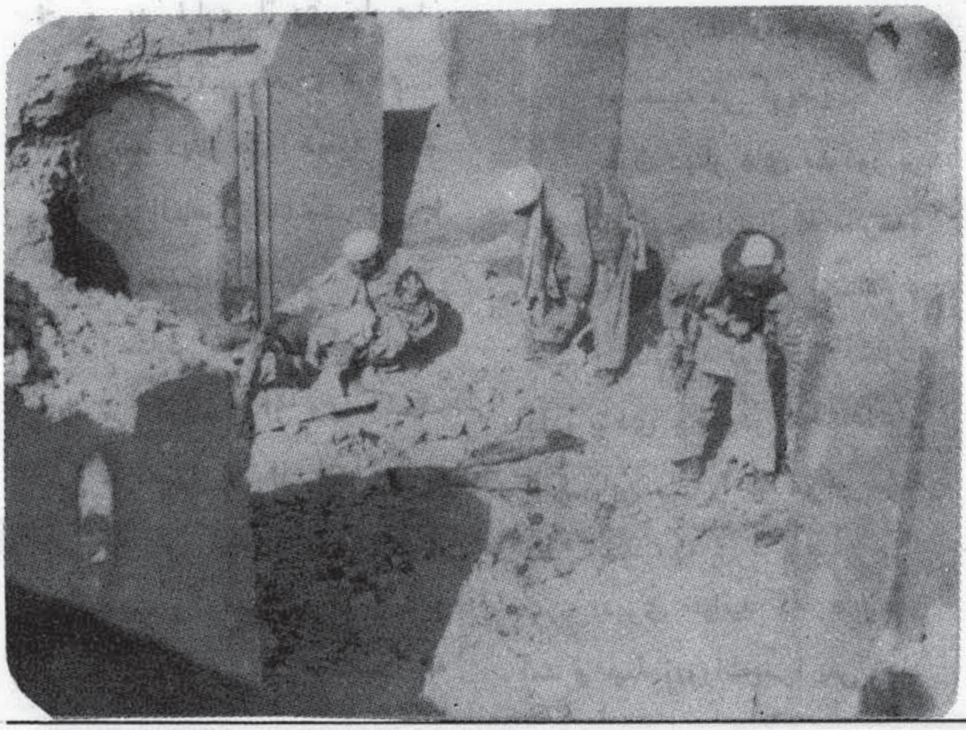

سعید بن العاص، و عبدالله بن خدافة السهمی و سائرین گرد آمدند، شاهد عقد ام حبیبه دختر ابوسفیان برای رسول الله (ص) باشند.

و چون همگان جمع شدند، نجاشی ریاست مجلس را بدوش گرفت و خطاب به حاضرین چنین گفت:

ثنا باد بر خدای که قدوس وجبار است. و شهادت میدهم بر اینکه خدایی جز الله نیست و اینکه محمد بنده و فرستادهٔ اوست واینکه وی کسی است که عیسی فرزند مریم مژدهٔ ظهور وی را داده بود.

رسول الله (ص) از من خواسته است که ام حبیبه دختر ابوسفیان رادر نکاح وی در آورم و من خواهش آنحضرت را پذیرفتم و به نیابت از وی چار صد دینار طلا را مهر تعیین کردم...

بعد دینار ها را درنزد خالد بن سعید العاص انداخت. درینجا خالد برخاست و گفت.

ستایش خدائی را که او را ثناء می گوئیم و از وی کمک می خواهیم، و از وی طلب آمرزش می کینم، و بوی باز میگردیم، وگواهی میدهم براینکه محمد بنده و فرستادهٔ خداست که وی را بادین هدایت و حق فرستادهٔ است تا بر همهٔ ادیان غالب آید ولو کافران ناخشنود شوند.

من خواهش رسول الله(ص) را پذیرفتم و موکلهٔ خود ام حبیبه دختر ابوسیفان را در عقد نکاحش در آوردم. خداوند(ج) به پیامبرش زوجهٔ وی را مبارک بگرداند.

و خوشا بحال ام حبیبه ازین سعادتی که نصیبش شده است... این گفت و دینار ها را برداشت و خواست که با سائر اصحاب کرام باز گردد.

نجاشی گفت:

بنشینید، سنت انبیاء اینست که چون زنی را بنکاح گیرند به مردم طعام می دهند.

و بعد طعام خواست و مهاجرین بخوردند و خاستند.

ام حبیبه می گوید:

چون دینار های مذکور بر ایم رسید، پنجاه امثقال به «ابرهه» که مرا مژده داده بود فرستادم و گفتم: آندم که تو مرا بشارت داده بودی چیزی در بساط نداشتم اینک این مال را در عوض مژدهٔ خود بگیر...

دیری نپائید که «ابرهه» آمد و همهٔ زیورات مرا پس داد و گفت پادشاه دستور داده است که از تو چیزی نگیرم و زنان خود را امر کرده است که همهٔ خوشبوی های خود را بتو بفرستند

فردا وی (ابرهه) با مقداری زعفران وعود و عنبر آمد و برایم گفت:

من سپارشی بتودارم...

گفتم: آن چیست؟!

گفت:

من مسلمان شده و پیروی دین محمد(ص) را پذیرفته ام، از من به پیامبر سلام برسان و برایش بگو که من به خدا و پیامبرش ایمان آورده ام. این سخن مرا فراموش مکن.

بعد وسائل سفرم آماده ساخت.

بعد مرا بنزد رسول الله(ص) آوردند. و چون باوی ملاقات کردم از موضوع خواستگاری و عملکرد های «ابرهه» با خبرش ساختم وسلام وی را برایش گفت.

رسول آکرم علیه الصلاة والسلام از ایمان آوردن وی شادمان شد و گفت:

وعلیها السلام ورحمة الله وبرکاته

د (٦) مخ پاتی

قبال دستورات الهی به هیچگونه زرو زور سرتسلیم را خم نکرد و با تقدیم روح مزکی و مصفای خود و وابستگانش از دنیای فانی وداع کرد. و بجوار حضرت حق سبحانه وتعالی پیوست.

د محمد آصف صمیم ژباړه .

له اسماعیل ع نه تر حسینه ض

د حرم کیسه عجیبه ، وه غریبه او رنګینه
ابتداء له اسمعیل شوه ، پای یې شوه د حسین وینه
«اقبال»

د «۴۱» ه په ربیع الاول کی د امام حسن او معاویه (رض) ترمنځ یو تړون وشو ، چې د مسلمانانو د دوو دښمنو ډلو د خپلمنځي جګړې اور یې سوړ کړ ، او پدې توګه د امام حسن رض په باب د رسول اکرم (ص) هغه مشهور اتکل او پیش ګویی تکی پرتکی رښتیا شوه : « زما دا زوی به دمسلمانانو د دوو دښمنو ډ لو ترمنځ د سولې باعث شي»

علامه ابن حجر مکي د دغه تړون شرایط دا ښیي :

۱- د امیر معاویه اسلامي حکومت به دهدای (ج) دکتاب، د رسول (ص) د سنتو او راشده خلفا و پر لارځي .

۲- امیر معاویه نه به‌تر ځان‌ور وسته‌د خلیفه د ټاکنې حق‌نه وي.

۳- په‌شام ، عراق اویمن‌کی به د خلکو سوله پیز ژوند تأمینېږي .

۴- د حضرت علي (رض) ملګرې چې هر چیر نه وی ځان، مال ، پت او آل و اولاد به یې خوندي وي .

۵- امیر معاویه به امام حسن او حسین (رض) او د رسول الله (ص) له کورنی به یوه ته هم په پټه یا ښکاره د څه زیان رسوني او یا وژني هڅه نه کوي

او په د وی (نبوی کورنی) کی به چیرته هم نه څوک ګواښي، نه به یې داروي او نه به ورته توربرېښنس کوي .

دی تړون امیر معاویه بیله سیالی د شام ، عراق ، حجاز ، یمن او عجم حاکم کړ ، په حجازکی دوه داسې اسلامي مرکز- ونه وو- مکه معظمه او مدینه منوره چې‌د اسلام په حقیقي‌روح، سپېڅلتیا ، رښتیا او پاکی کی ډوب وو ، له اسلام سره د زړه له‌کومې مینه وه ، د قرآنکریم او نبوی سنتوپر پیروی د مسلمانانو خورا پوخ یقین و ، اسلامي ارخښتو نه یې د دنیا او اخرت د نیکمرغی سرچینه ګڼله ، پر زړونو لا د راشده خلافت د عدل ، انصاف ، حق پالني او ټولنیزوښېګړو دتأمین باچایی وه، د اسلام په روح ټاند او سمسور حجاز د دمشق د بدلون ورتولنی ته الد یښمن و ، چې امیر معاویه په دمشق کی یزید پر خپل ځای کینولای و ، د هغه لپاره یې بیعت اخستل شروع کړي وو ، د شام په شان وخوا سیموکی د یزید لپاره بیعت اخستنه امیر معاویه ته څه ربړه په وه ، خوپه حجاز کی چې کومي درنی ستې وی د هغوی په موجودیت کی د یزید دټاکنی لپاره بیعت اخستل ګران کارو ،

د یزید ذاتي چال چلن ، نجونو ته
لیوالتیا ، لهو لعب ، له چنګ
ورباب سره مینه ، له اسلامي
شعارونو نه ډاګیز سر غړاوی ، د
علما و سپکاوی او ملنډې ، دا
ټولی د یزید پر شخصیت داسی
تور داغونه وو . چی تری دده
پر خصوصیاتو دنیکی ګمان یوغیر
فطری کار برېښېده .

که یزیدیو معتدل انسان وای
یعنی نوپرښته او نه شیطان نوهم
چی په کوم سیاسی چاپېریال کی
لوییده ، د ساوو اسلامی ماحول
لپاره د هغی مثل ناشونی وو .

په مدینه کی چی د اسلامی
نړی کسومی درنی ستنی استوګنی
وی د هغوی لوموړنه دادی .

حسین ابن علی ، عبدالرحمن
ابن ابوبکر ، عبد الله ابن عمر ،
عبد اللهابن عباس ، عبد الله ابن
زبیر (رض) .

پردوی سربیره ام المومنین
حضرت عایشه (رض) هم د یزید
د ټاکنی په لارکی ستر خنډو .
د اسلامی نړی د دغو درنو
ستو د سیاسی افکارو ترسنځ هم
رنګی او هماهنګی وه که نه دا
ځانله خبره وه خود یزید په
مخالفت کی ټول یوه خوله وو .
د مروان حاکم چی د یزید د
بیعت له پاره فعالیت شروع کړ ؛
نو دغو ټولو پورتینو ښاغلو یو
په بل پسی نه یوازی له بیعت
نه غاړه وغړوله بلکه د دغه
نا پاک سازښی له بنیادی تصور
سره يی خپله سخته کرکه او
خواشینی هم څرګنده کړه .

بله دا چی له دوی نه هریوه
ځان حسب و نسب ، اسلامی
خدمتونو او ځانی او صافوله امله
د خلافت لپاره د یزید پشسان
ترفاسق او فاجره غوره ګانه ، او
په څرګندو ټکوکی یی د خلافت
د حق خپله د عوه ورانده کړه ،
سعید ابن عثمان (رض) امیر معاویه
ته وویل ! دا وخت چی ته څه
لری داز ماد پلار (عثمان رض)
له برکته دی نو ددغو احسانونو
او ښیګړو په بدل کی دی زما حق
ترپښولاندی کول ولی ښه وګڼل؟

عبد الرحمن ابن ابوبکر
(رض) ته امیر معاویه وویل :
عبدالرحمانه ! کوم لاس درته
له بوډاګانونه د سر غړاوی زړه
او جرئت د روباښه ؟

عبرالرحمن وویل : داځکه چی
زه ځان د دی کار (خلافت) لپاره
زیات وړ بولم «خبری» عبداله
ابن زبیر پخپل ځانګړی انداز
کې د خپلی واکمنی لپاره لګیاو
په داسی حال او مهال کی که
امام حسین (رض) د خلافت د
عوا ورانډی کړه څه بله وه . ایا
د عالیقدر امام دعوا د اسلامی
نړی لپاره د خیر او برکت
پیغام نه ؤ .

اسلامی نړی په تیره امیر
معاویه ته ښه جوته وه چی د
مروان صفا په دغه کوچنی
ټولی کی . چی پورته مویاد کړ ،
ترټولو د امام حسین (رض)
د روښ شخصیت څرګند و ، د
خاتم المرسلین په محیط کی یی
سترګی پرانستی وی ، د رسول
الله (ص) پراوړه یی د شریاله
لوړو سره خبری کړی وی ، د
رحمتونو او برکتونو په زانګو
کی زنګیدلی و ، د جنت د بی‌بی
فاطمة الزهرا په پاکه لمن کی
لوی شوی و ، د اسد الله (رض)
ترسیوری لاندی یی ځوانی تیره
کړیوه . د کومی هستی په
ښوونه او روزنه کی چی دومره
نه اتکلیدونکی کمال او ښکلا را
غونډه وه ، د هغه د شخصیت په
بشپړ تیاکی د کومی نیمګړتیا
اتکل کیدونی و ؟ که د حسب
و نسب ، ذاتی او صافو او تقواله
مخی څوک د خلافت وړکیده
هغه د امام حسین (رض) درنه
ستره وه . دا وخت سیاسی واک
په دوو ډلو پوری تړلی و ، دیوه
مرکز د مشق و او د بل کوفه،
دمشق داسی د امیر معاویه په
لاس کی و ، چی له یزید نه
غاړه غړول ناشونی وو ، په کوفه

کی د یزید نوملو او نامزد ولو ، د سرغړ ونی او نا خوښی څپی را ولاړی کړی وی ، په داسی حال کی که مخالفو ډلو د خپل داد او مشرتابه لپاره مدینی تـه مخ کړ او مدینة النبی تـه یې د رسول الله (ﷺ) لمسی و ته آکه، پدی کی څه بدی وه ؟

دا وخت چی پر اسلامی نـړی دبد مرغی توری لړی‌را خوری‌وی، د رسول الله (ﷺ) د لمسی څه مسؤولیت و ؟ آیا ددغی توپـان له مقابلی نه یې مخ اړولی وای؟ که یې په مړانه د مقابلی ډگر ته بایـد دانګلی وای ؟ هغـه وخت که امام حسین (رض) له خطراتو ویریډ لای او د خیر پرغوندږی ناست وای ، نود بدر ، احـد ، حنین او خیبر قربانی بـه وړیا تللی وای ، پداسی مهال کی کـه امام حسین (رض) دکونیانو لخوا ته چی به رشتیا له جبر نـه د ژغورنی غږو لبیک ووایه نو پدی کی څه بدی وه ؟

د یزید لـه تاکنی او د امیر معاویه لـه مرگ وروسته چی د خلافت پرگدی له کیناستو نـه ذوه سیاسی او مذهبی کړکیچ راولاړ شوی دهغی دا واری لپاره دوی لاری پرانستی وی : لومړی دا چی اسلامی نـړی دی لـه خپل جمهوری حق نه په استفاده سره له جبراو تشدد نـه پرتـه انتخاب وکړی ، او کـه دانشوه کیدای بلـه لار داوه چی یو څوک دی داسی گواښن او دړکه وکړی چی د دمشق له هغی نـه سخته وی او سلامی نـړی لـه د راتله خوبه پیا څـوی. د خلیفه عادلانه او ازادانه انتخاب ممکن نه و ، د مسلـم ابن عقیل تر شهادت وروسته د غاړی خلاصولو او د حجت داتمام ټولی غوښتنی بشپړی شوی وی ، پر امام حسین (رض) چا داتور نشوای لگولای چی د اسلام د ژغورنی لپاره راو بلل شو .

خوله دغه درانه او خطـرناک مسوولیت نه‌بی غاړه و غـړوله . امام حسین (رض) ته لمر پشان څرگند شوی وه چی له بهـرنی یرغل نه د اسلام د ژغورنی لپاره ایکی یوه لار پاتی ده او هغه دحق په لارکی د قربانی لاروه ، د امام د کربلا سفر د هغی قربانی سفرو چی بنسټ یې اسمعیل ذبیح‌ـ الله ایښی و اودکربلا په لوریی د خپلی لوړتیا پړاوونه وهل .

د کربلا د سفر هر پـړاو او د امام حسین (رض) د خطبو هـره کامه د دی خبری نه ردید ونکی ثبوت دی چی پـوځی مرستی او پیشکش یې چی‌دسیمی‌او هیواد‌ـ ونو دسوبی لازمه ده ، پرینښود او د خپل روحانی هدف نا پوهیدونکی ټکی یې څرگنده کړه .

مدینه پریښودل او مکی تـه د امام حسین (رض) تگ اولـه هغه ځایه له حج نـه یوه یادوه ورځی د مخه وتل څه نا ځایی پیښه نه وه . بلکې د یزیـد څمکمنځی او ترځمـکی لانـدی سازښن داسی اضطراری حـالات را منځ ته کړی وو چی د رسول‌ـ الله (ﷺ) پرلمسی یې مدینـة النبی تنور کـړیوه او د مکی معظمی د ډاډ او اطمینان ورونـه یې تړلی وو . د یزید له بیعت نه ډرانکار وروستـه امـام حسین (رضي الله عنه) پوهیده چی د زهر و جام او پټ خنجر په هرځای کی پـه هغه پسی دی ، که امـام په مدینه کی په پټ خنجـر شهید شوی وای نو دومره خوبه ووچی د مدینی کوم نیک سړی پـری فاتحه لوستی او دفن کړای وای، او وارث به یې د قصاص اخستو حقدار گڼل شوی وای .

پدی توگه یزید د امام لـه قتل نه خپله لمن را غونډه کړه او یزیدیت پر خپلـه خیره د اسلامی سلطنت پوښن غوړولای پرینښود . د امام حسین (رضي الله عنه) نصب العین دا وچی د ځان او

ملګرو سرښندنه وڼه سپموی او ترهغې دا سر ښندنې و شي چې يزيديت اسلامي نړۍ ته په ډاګه شي .

د مکې معظمې پريښودل د کعبې د حرم د سپڅلتيا د خوندي کولوله امله وو . امام ته جوته شويوه چې د حاجيانو او زائرينو په بڼه کې کرايي قاتلان د خدای (ج) کورته ورننه ايستل شويدي، امام ته د خدای (ج) د کور د تقديس ژغورنې ترهر څه لومړيتوب لاره ، لکه چې رسول الله (ﷺ) فرمايلي دی : «زه دا غوره ګڼم چې زماوينه دې د حرم له حدودونه دوه لويشتې بهر و بهيږي ، نه چې په حدودو کې دوه لويشتې دننه »

د کربلا د سفرپه لړکې په لسونو داسې پيښې وشوې ، چې داترې څرګند يږي ، چې امام غوره کړې لار د تکراو سلطنت غوښتنې لارنه وه ، بلکې دسمون او دين د ژغورنې لاروه ، امام پڼې هم پوهيده چې دده غوره کړې لار د ګلونو فرش نه ، بلکې د خاورې او وينې سمندر و ، چې ترې پورې وتل ، منزل او مطلوب‌ته ور رسيدل وو ،

د لنډ يزيد پام کې نيولو سره د دغوپيښو يواځې‌دا يوځو بيلګې وړاندې کوو : يوځل د سفرپه لړکې پر امام خوب زور ورشو ، چې سترګې يې پرانيستې ، پر ژبه يې دا کلمه جاري وه «اناالله وانا اليه راجعون ، والحمد لله رب العلمين» د دې کلمې په اوريدو يې زوی . علي اکبر خپل آس وروړاندې کړ ، ويې پوښتنه امام و فرمايل : په خوب کې مې څوک سپور وليد . چې ويل يې «دا خلک خو وړاندې روان دي او مرګ يې مخې ته ور روان دی» يعني موږته د مرګ خبرراکړ شو ، علي اکبر وويل : «که موږ پر حقه‌يو ، نوله مرګه څه و يره‌ده؟» امام (رض) ځواب ورکړ : بچيه، تاته دې خدای (ج) ښې ورځې ورکړي ، ديرې ښې ورځې . . . » بله کيسه په «عذيب الجافات» نومې ځای کې پيښه شوه ، چې حضرت امام حسين (رض) له «حر» نومې پوځ سره پر سفر و ، په عذيب الجافات کې ورسره (طرماح بن عدي) مخ شو ، دابن زياد د پوځ د ډېربنت خبره يې ورته وکړه ، ويل يې : «له کوفې نه مې د راوتو پر وخت دومره ستر پوځ وليد ، چې تراوسه مې نه وليد لای ، په پوښتنه پوه شوم ، چې د امام حسين (رض) مقابلې ته سيالېږي، لذې پوځ سره را ته مقابله ستاسې دوس خبره نه ښکاری ، له ماسره «اجا» غره ته لاړشې ، هلته پرموږ د غسکان د با چاپانو حمير او نعمان بن منذر غوندې زور ورو واکمنو هم لاس نه رسې ، هلته زه ډاډ درکوم چې د «طی» قبيلې شل زره سپاره جنګيالي به ستاسې مرستې او ملاترته تيارشي»

امام ورته د نيکې د جزا غوښتنه وکړه ، خود ډالې او پيشکش له مناوېي معذرت څرګند کړ ، د جنګ په څرګندو اسبابو اولاملونو يې‌بې نيازي وښوده او د مرګ پر خبرې سکون او ډاډ څرګندونه د مطمئنه نفس ښودانه کوی چې د الله تعالی د خوښې په بدل کې يې ورسره د مال او ځان سودا کړې وه ، دې د خپل رب پرخوښې ډاډه و، او خدای (ج) دده پراعمالو .

د حجاز پرځمکه مکه معظمه او مدينه منوره دوه داسې مرکز ونه وو ، چې د اسلام رښيتنې روح پکې له خپل بشپړ سپيڅلتوب سره . په سپيڅلې حقهالنه او صدق و صفا کې ډوب وو .

د «باب علم» (علي (رض)) د د زوی په خطبو کې چې د فصاحت او بلاغت کوم سمندر بهيده ، هغه په عربي ادب کې يوه ارځښتمنه پانګه ده ، د بلاغت له زوره يې چې تيرشو ، امام چې په کومو څرګندو او

پوهیدونکو تکو خپل د زړه آواز
او نصب العين څرګند کړی دی۔
په هغې د قرآن او سنتود احکامو
روح له هر اړخه ځپاند وی) .

په بيضه‌نومی ځای کې يې خپلو
ملګرو او د «حر» پوځ‌ګډی‌غو‌اړی
ته د وينا پروخت وويل : «ايها
الناس ! د خدای (ج) رسول
فرمايلی دی : چې څوک يو پاچا
ووينی چې ظلم او تيری کوی،
الهی محرمات حلال ګڼی ، لـه
خدای سره کړی ژمنه ماتوی ،
د رسول‌الله د سنتو مخالفت کوی،
د خدای (ج) پـه بنده ګانوکی د
معصيت لارغوره کـوی ، او دا
سړی يې (بياهم) خبری نه ګڼی
او د سمون او اصلاح لپاره ګام
نه او چتوی ، د خپلې وينا اوعمل
له مخې (د اسړی) هم ددی وړ
دی چې الله تعالی يې د همـدی
پاچا په ډله کې را ولی ، تاسی
ته به معلومه وی‌چې بنی اميه‌وو
د شيطان د اطاعت لارنيولی‌ده ،
اود الله (ج) پر اطاعت يې‌پرايښی
دی ، د مسلمانانـو مـالو نـه
خپل ګڼی ، د خدای حـرام ،
حلال او حلال حـرام بولی ،
پدی صورت کې ترمازيات پرچادا
مسؤوليت دی چې د سمون هڅه
وکړی ؟».

پدی خطبه کې امام د اسلامي
تعليمات ونبودانه ، وکړه ، بيابې
د يزيدی عهد، د اسلام دنافرمانيو
يا دونه وکـړه ، مؤمنان يې د
خپلو مسئووليتونو احساس ته
وهڅول او په پای کې يې پرخپلو
مسؤوليتونو رڼا وا چوله .

داوه د کـربلا معـرکـه ،
غرض‌اوغايه يې چې‌په بشپړ تياکی
يې امام حسين (رض) په خاورو
اووينه‌کې د اسلام‌د بوټی او بـه‌خور
وکړه .

چ ، خوش رسمی بنا کردند بخاک خون‌و
غلطيدن
خدا رحمت کند اين عاشقان پاک
طينت را
(حافظ شيرازی)

د (۵۷) مخ پاتې

وجـود نـه لـری ، هغه د تـاريخې
ځواکونو بشپړ مجبور دی . يواځې
اوس نـو انسان د ماشين د پرزی
حيثيت لـری ، کمـونيستی فلسفی
شعور ، اخلاق او روح دا تـول
نفی کړل ، دلته نه انسانی ارځښت
ځای لری او نه انسان کـوم اعلی
اخلاقی حيثيت ، پـدی فلسفه کی
انسانی احساساتو او جذباتو تـه هم
کـوم اهميت نـه ورکـول کـيږی
د فکر او نظر مرکز انسان نه بلکې
و ليـدی نظام بلـل کيږی ، اصل
اهميت د تـوليد عـاملين لـوی نـه
انسانی ارځښت .

همدا راز اخلاق يو زياتی شی او
د مادی پرمختيا تابع و بلل شول ،
حق ، انصاف ، صداقت ، محبت ،
وتير او فلاح مستقل حيثيت له‌لاسه
خرکـړ ، اصل اهميت د تـوليداتو
زياتوالی ته ورکړ شوکه څه هم په
هره وسيله او هرقيمت سره وی، پدی
مسلک کې د مستقل اخلاق ارځښت
خبره بيخي نه را منځته کيږی .

په لويديز پانګوالی جمهوريت کې
د انسان ارځښت او منزلت په کافی
اندازه تيټ شوی و ، خو په نظری
ډول چې يوڅه پاتی و هغه د فـرد
احترام ! و ، د فـرد د شخصيت
اثبات موجود و ، د هغه آزادی يو
نه کميدونکی حق منل شوی وو ،
خو کمونيزم د روح او اخلاقو له
نفی سره سره فـرد هم نفی کـړ او
هغه‌يې د اجتماع او طبقې زيږنده او
له هرڅـه زيـات د يـوی طبـقې
جز و باله .

د ډلی او طبقی د دغی «مـل»
آزادی اوس يې معنی وه ، د طـبقې
ګټه‌يې‌ګټه وه ، او د طبقې زيان‌يې زيان
لنده دا چې هغه څه چې د پانګوالی
نظـام له لاسوهنی پاتی وه ، هغـه
د کمونيزم پواسطه ختم شول، اوس
فرد بالکل مجـبور دی .

دا هغه تصور دی چې د کمونستی
جمعـی اصـالت (کليت پسنـدی
(   ) زيږولی دی .

نوبيا

پایان رسالت شورشگری بر فساد

سرگذشت زندگی کتله انسانی از همان سپیده دم در خشش تماشاگر کشمکش ها وصف آرائیهای بوده که در یک طرف شباوران سیه نهاد ، هواداران باطل ، بندگان جاه و حشم سپاهیان آزو طمع های ددمنشی پرور و آدمیت کش شیطانی ، آدم نامهای گرگ نهاد با بکار انداختن همه سرمایه‌ها و توانائیهای خویش دست اندرکار تأمین آرمان پلید و شوم و خواست های حیوانی شان بوده و در راستای تحقیق بخشیدن سلطهٔ جویی ها بر افراد نوع انسانی که خون های یک رنگ دارند . از دست یازیدن به هیچ جنایتی امتناع نکرده و اهداف خویش را بهربهائی که باشد باید تأمین نمایند ، این گرگان سیه درون ، این انسان های در نژاد ، این جرثومه های فساد ، این انگل های جامعه انسانی در هر جا که به رهچراغی روبرو شوند و از هر روزنه ای که روشنای بر آنها بتابد در خاموش ساختن آن رهچراغ وبستن این روزنه جزئیترین فرو گذاشت را روا نمیدارند و چون شـبه ابر های تاریکی را باشتاب سرشام آوری افق های صاف زندگی انسان را تیره و تار ساز می سازند، ایان همان چو به داران نظام های طاغوتی بوده و پاسداران افسونگری‌ها و سحر آفرینی های دجالان سیاهی گستر در پهنه این ستاره خاکی هستند ، اینان همان مشاطه گران ، فرتوت عجوزهٔ ، جاهلیت هستند که آن عروس هزار داماد در خور مذاق هر عصر و زمان آرایش می دهند ، تا خریداران بیشتری پیدا کرده و بازار گرمی بدست آورند .

آری جاهلیت با همه چهره نگاری های که برایش می کنند با ماهیت ویژه و تغیر ناپذیریکه دارد همان جاهلیت است ولی سعی و تلاش بخرج میدهد تا با شناخت طبیعت هر عصر و زمان چاکیت باب دندان همان عصر و زمان را آماده ساخته و یا چهره باور کردنی در دوران های مختلف تبارز نماید .

زمانی فرعون و دستیاران وحاشیه نشینانش عهدهٔ مشاطه گری این جاهلیت را داشته و گاهی هم ابو جهل و بلند گویانش در موجه جلوه دادن نظام و ابسته بآن کار و پیکار می کردند ، در تاریخ اسلام یزید فرزند سکه این جاهلیت بحساب می رود جاهلیتیکه با طلوع اسلام دوران ساز جاهلیت سوز با ضربه های خوردکننده خود برج و با روی آنرا مهره مهره کرده بود دوباره از گریبان آرمان های شوم و خود پرستانه یزید سر می کشد و به شان افعی سنگ خورده این سو و آنسو در جست و خز است تا عقده های کینه توزانه خویش و زهر انباشته اش را نذر دشمنی کند که نخستین آماج حمله اش سترگ پرورش یافته مکتب اسلام سیدنا حسین ـ که خوشنودی خدا شامل حالش باد بود .

در منطق مکتب اسلام و در

منطق جهان بینی توحیدی و از
دیدگاه بر نامه های زندگی بخش
پیام آوران خدا ، باطل با سلاح‌های
رایج دست داشته و طرف اعتمادش
از زور گرفته تا زور تزویر ، تنها
بازیگر میدان زندگی نبوده و تعین
سرنوشت در معرکه حق و باطل
بدست آن نیست و در نهایت امر
با همه جبروت قلدری که دارد
به نیستی و نابودی محکوم بوده
و در فرجام درفش شکوهبار حق
بر ویرانه های آن در اهتزاز در
آمدنی است که فیصله محکمه خدائی
هم همین بوده آنجا که فرموده
است : «قل جاء الحق وزهق الباطل
ان الباطل کان زهوقا» بگو ای پیامبر
حق آمد و باطل نابود شد ، یقیناً
که باطل نابود شدنی است آری از
آنجا که اراده حق بر آن است تا
گلیم باطل در نهایت امر در هم
پیچیده شده و باید نعش باطل ضمیمه
تابوتش برشانه های متولیان کودن
صفت او روانه گورستان شود که
چنین هُم هست «والله غالب علی
امره ولکن اکثر الناس لا یعلمون».

یعنی ! خدا برکار خود مسلط
بوده و بسا مردم بآن آگاهی ندارد.

آری بر مبنای حقائق باشد
و بائیست در جهت حاکمیت
بخشیدن حق گام بر داشت و مردانه
کمر همت بست و از بلند ای
ایمان پیروزی حق ندای نابودی
باطل و زبونی آنرا سر داد و جانانه
در برابر مکائید طاغوت و حامیانش
رزمید .

دعوتگران راه شکوه آفرین
«خدا محوری» با ایمان پولادین
و شکست ناپذیریکه دارند با همه
سنگ اندازیها و ایجاد مشکلات
و کوره راههائیکه در مسیر شان
قرار دارد در راستای تحقق این
آرمان مقدس بامید پیروزی نهای
ای می رزمند و حماسه می آفرینند ،
شور ها و شورش ها ایجاد می کنند
وافق های زندگی را برمتولیان باطل
تیره ساخته و تارخفا شان شبستان
جاهلیت را رهسپار نیستی می کنندها
و در همین نقطه خاص است کربلا
تجسم می یابد و راستین پوران
مکتب اسلام طلایه داران قیام ها
و جنبش های کربلائی می شوند .

آری مکتب اسلام مکتب قیام
والمستضعفین من الرجال والنساء
والوالدین الذین . . . .» الایة . بلی
اسلام مکتبی است که در هم کوبیدن
باطل و نگهبانان آن و برقرار
ساختن حاکمیت خدا برگستره زمین
از الف باء سیارزاتی آن بحساب می
رود که والاشعار غرور آفرین
و عزتبخش (لا اله الا الله) بهترین
و جنبش است، مکتب نبرد در راه
عقیده و آیدیولوژی و حاکمیت
بخشیدن به نظام خدا محوری است
تا آشوبگری های سلطه گرانه پایان
یابد و طومار آن پیچیده شود
«وقاتلوا هم حتی لا تکون فتنة
ویکون الدین کله لله» .
«وما لکم لا تقاتلون فی سبیل الله
گواهی در زمینه است .

حادثه المباء کربلا بحیث الگوی
و نمونه یگانهٔ از قیام های اسلامی
در تاریخ اسلام است درین فاجعه
یزید بحکم هوا و هوس و بفرمان
آز و طمع حکمروائی بر ملت‌اسلامی
و با بسیج ارتشیان تا خرودش می
خواهد سرنوشت مسلمانان رابدست
گیرد و در راه قلع و قمع مسلمانان
راستین بهرجنایتی دست یازد .

این جاست که پرورش یافته گان
مکتب اسلام سر گردگی سالار
شهیدان حضرت حسین نور سه
تاجی بشریت گمراه ، یعنی پیامبر
با الهام از این رهنمودی مکتبش :
«یا ایها الذین آمنوا هل ادلکم
علی تجاره تنجیکم من عذاب الیم ،
تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون فی
سبیل الله باموالکم وانفسکم ذلکم
خیرلکم ان کنتم تعلمون» به
سپاهیان راه مکتبش گفت : «الحیاة
عقیدة وجهاد» یعنی زندگی عقیده ست
و جهاد در راه حاکمیت آن .

این جاست که نقش ایمان بمکتب
تبارز می کند و سپاهیان راه قرآن
با خون دلیری و شجاعت که در
همه شرائین شان در دوش است
آماده شوریدن علیه مبانی فکری نظام
جاهلی یزید و پاسداران آن ، می
شوند و شجاعت و مردانگی و ایثار

والا ترین چهره اش تمثیل می کنند و درس با محتوی و رونما به بس عظیم را برهروان راه مکتب پرجلال اسلام تلقین می کنند .

از قرآن از حسین آموختیم
ز آتش او شعلهٔ اندوختیم
تیغ لا چون از میان بیرون کشید
از رگ ارباب باطل خون کشید
تا قیامت قطع استبداد کرد
موج خون او چمن ایجاد کرد
«اقبال»

امروز ملت مسلمان افغانستان که گفته یکی از شعر ای محلی کشور عقاب ها «عید و برات شان همه ماه محرم است» به پیروی از همین خط خونین و عزتبخش مردانه‌قیامی را در برابر اشغالگران متجاوز براه انداختند که ادامه همان خط آبیاری درخت آزادی از دمعبودان باطل ، با خون است .

اکنون درهها، وتپهها،باغستانها و کشتزار ها ، قریه ها و شهر ها همه و همه خاستگاه قیام ها و شورش های کربلا ماهیت است ، قیام های هدفمند و شورش های رسالت داریکه سپاهیانش خبر در هم کوبیدن طاغوت و آتش‌زدن نظام ان و برپای حکومت اسلامی آرمانی ندارند و تا پای جان درین راه شکوهبار می رزمند و تائید ویاری الهی یار و باور آنها بوده و با قطره های خون های یکشان

نهال انقلاب اسلامی را تنومند تر و با رود تر می سازند «ولینصرن الله من ینصره ان الله لقوی عزیز» خدا آنهائیرا که از دین وی پشتیبانی طرف تائید خویش قرار میدهد، بی شک خدا تو انا وغالب است .

ملت افغانستان با براه انداختن کربلا های کنونی در مرز و بوم اسلامیش تداوم بخش انقلابیکری و شورش آفرینی در برابر لانه‌های فساد گستری قرن ، کرملین ستم نشان و آباد ستم ، است و با ایمان خلل با پذیر بوعده خدا که فرموده است «ولقد کتبنا فی الزبور ان الارض یرثها عبادی الصالحون» و «وعدالله الذین آمنوا وعملو الصالحات لیستخلفنهم فی الارض» تا قیام حکومت اسلامی از جهاد و مبارزه عقب نشینی نکرده و شعار میدهد که :

با جان رسد بجانان
با جان ز تن برآیید

و منطق کمونیزم

بخش دوم

شیطان روسی چنانچه مطالعه فرمودید می گوید در سال ۱۹۶۹ علاقه شدیدی به مطالعهٔ امور دینی پیدا کرده است ، ولی بعدا متوجه شده است که از دست دین کاری ساخته نیست ، چون نظریه اش در مورد زندگی خیلی پیچیده است! !

اینکه وی و امثالش به مطالعهٔ امور دینی علاقه پیدا می کنند ، تعجبی ندارد ، زیرا استعمار گران و بخصوص استعمار گران کرملین نشین سخت از دین اسلام وحشت دارند و هر جا که خبری ازاسلام می شنوند سراسیمه میشوند و در مورد آن بمطالعه می پردازند تا مبادا وسائل نابودی ایشانرا در برداشته باشد و منافع پلید و اهداف شوم شانرا نقش بر آب سازد .

شیاطین سیه کار کرملین آگاهند که اسلام از نیروی خارق العادهٔ در زنده کردن ملتها و بسیج آنها در جهت کسب حیثیت و کرامت و انسانیت شان برخوردار است ، و میتواند در اندک مدتی ملتهای محکوم و در بند را به تحرک و گسستن زنجیر های استعمار وا دارد و از دل مردگی و غفلت رهائی‌شان دهدو پر شعورومتحرک و انقلابی شان سازد ، ایشان این حقیقت را نه تنها از قیامهای اسلامی در کشور های مسلمان بر علیه استعمار گران غربی مانند امپراطوری انگلیس و فرانسه و... و بلکه از تجارب سیاه و ننگین خود شان در کشور های اسلامی آسیای میانه نیز دریافته اند .

ایشان می دانند کی علت شکست استعمار انگلیس در کشور ما دلبستگی عمیق ملت مسلمان افغانستان به اسلام بود ، و همین انگیزه اسلامی بود که مردم را بقیام و نپذیرفتن استعمار واداشت و می دانند که ملت الجزائر بنام اسلام قیام کرد و یک ملیون قربانی داد ، و با نیروی ایمان استقلال خود را بدست آورد ، و می دانند که در اثر حملات دلیرانه اعضای جنبش اسلامی در مصر ، انگلیسها خاک آنکشور را ترک نمودند ، و می دانند که نیروی عقیده مسلمانان آسیای میانه را قادر به مقابلهٔ وسیع و طویل در برابر تزار ها و سپس در برابر رژیم غیر انسانی بلشویک ها نموده بود ، و بخوبی واقف اند که در ظرف بیش از نیم قرن با توسل به انواع وحشیگیري و اقسام جنایت که در تاریخ نظیر ندارد ، نتوانسته اند دین اسلام را از صفحه‌قلوب‌مردم مسلمان‌کشور-های‌اسلامی‌تحت اشغال استعمار سرخ بزدایند ، ازین روست که در همه جهان اسلام باهمهٔ طواغیت قطع نظراز اختلافات ایدیولوژیکی دست اتفاق بهم می دهند و رجا که جنبش اسلامی بانیروی عجیب و شگفت آور خود راهش را بسوی دلهای مردم باز میکند ،

شیاطین روسی باشتاب هر چه تمامتر راهی آن دیار میشوند و بمطالعهٔ اوضاع علاقمه پیدا میکنند ، تا بهر وسیلهٔ ممکن جلو پیشرفت آنرا بگیرند و از نفوذش ممانعت بعمل آرند ، زیرا این دجالان خونخوار می دانند که با گسترش جنبش اسلامی و همه گیر شدن آن روزی امپراطوری سرخ شان که با آهن و آتش بر جمجمه های ملیونها انسان بیگناه بنا نهاده اند ، از هم خواهد پاشید و الحاد سرخ تا ابد در زبانه دان تاریخ انداخته خواهد شد ، زیرا آزادی انسانها و مخصوصا انسانهای مسلمان در سر گوشه رسالت اسلام قرار دارد و شکی نیست که با عام شدن انقلاب اسلامی ، مردمان محکوم سرزمین تحت اشغال استعمار سرخ از نوزنده خواهند شد و آفتاب اسلام ابر های ظلمانی الحاد سرخ را نابود خواهد کرد ، که اینک بفضل خداوندی این سپیدهٔ تابناک بعد از انقلاب اسلامی و خونبار افغانستان و انقلاب اسلامی ایران در آن دیار در حالت گسترش روز افزون است و سیه کاران روسی را د چار تشویش و اضطراب نموده است ، چنانچه درین ایام نزدیک روزنامهٔ پراودا باحسرت واندوه درد دل کرملین نشینان خون آشام را از قوت گرفتن گرایش به دین اسلام در بین مردم مسلمان آسیای میانه و بخصوص جوانان منعکس کرد و معترف شد که کمونست ها نتوانسته اند با همهٔ وسائل زور و زر و تزویر ریشهٔ اسلام را ازین سرزمین ها برچینند و از دنباله روان کمونزم خواست که در برابر اسلام گرایان از شدت عمل بیشتری کار گیرند ، ولی آیا شدت عمل و وحشیگری ودرندهخویی و فریبکاری وشیطنت روسهای ملعون و کمونست های ابلیس صفت خواهد توانست جلو سیل توفندهٔ انقلاب اسلامی را بگیرد ؟ ابدا . . . اگر چنین چیزی امکان می داشت ، درین مدت شصت سال یا بیشتر که روسها سرزمینهای اسلامی آسیای مرکزی را در اشغال دارند ، میتوانستند با آنهم قتل عامهای که لینن و ستالین وسائر رهبران کرملین بحق ملتهای مسلمان در

بند مرتکب شدند ، اسلام را بکلی ازبین ببرند ، در حالیکه چنین نشد و داد و فریاد های پر اودا وستارهٔ سرخ و مطبوعات روسیه روسیاه از قوت گرفتن اسلام وهشدار های مکررشان بهترین شاهد ثبات و پایداری و نیرومندی اسلام در آسیای مرکزی است ، و باز نه تنها در آسیای مرکزی که روزی مهد اسلام و تمدن اسلامی بوده است بلکه در مرکز کفر و الحاد و فساد یعنی موسکو نیز اسلام یعنی یگانه دشمن سر سخت کمونزم خون آشام ، روز تا روز جان می گیرد و نیرومند میشود و مسیر خود راولو آهسته بصوب امحای استعمار سرخ و نجات انسانهای محکوم و اسیر می پیماید و امروز در قلوب موسکو توسط محصلین مسلمان کشور های مختلف اسلامی که روسها آنها را بمقصد گمراه کردن و دماغ شویی به مرکز الحاد فرا میخوانند ، ترجمه های قرآنکریم و ترجمه های فی ظلال القرآن یعنی تفسیری که استاد شهید سید قطب نوشته است ، بطور سری وارد و توزیع میگردد که البته ترجمه ها بزبان روسی است . اکنون چه شیطان بلاییف و امثال وی به مطالعهٔ درپیرامون جنبش اسلامی جهانی علاقه پیدا کند و یا نکند ، از تاثیر دین در حیات بشر منکر شود یا نشود ، اسلام روز بروز بپامی ایستد وجان میگیرد و جان می بخشد وجنبش- های اسلامی سیل آسا وارد همهٔ نقاط جهان حتی ماسکو گردیده و میگردد و آنروز دور نیست که شیطان بلاییف و نظائرش تاثیر آنرا بصورت ضربهٔ کوبندهٔ و از ریشه بر انداز مشاهده نمایند ، البته در قلب الحاد و امپراطوری الحادی شان ، زیرا همین اکنون این ضربات را در کشور عزیز ما افغانستان نیش جان می فرمایند .

حال ببنیم آیاطوریکه بلاییف می گوید ، نظریهٔ دین در مورد زندگی غامض و پیچیده است ؟ !

دین اسلام بصراحت حاکمیت را از آن خدا میداند ، ابنای بشر را تحت سایهٔ این حاکمیت از حقوق مساوی و کرامت بشری یکسان برخوردار می داند ، ظلم انسانی را بالای انسان دیگر نمی پذیرد ، از ملت ها میخواهد که نه استعمار کنند و نه یوغ استعمار را بدوش بکشند ، بین امور مادی و معنوی رابطه و توازن برقرار می سازد ، دنیا را مزرعهٔ آخرت می داند و میگوید : برای دنیای خود چنان کارکن که گویا همیشه زنده ای و برای آخرت خود چنان کارکن که گویا فردا می میری یعنی از تلاش و زحمت و آبادی در زمین و خدمت برای بشر دست نکش و چنان با شوق و علاقه کارکن که گویا عمر ابدی داری و هیچ نمی میری و در پهلوی آن آخرت را نیز از یاد مبر تا مبادا با گرفتاری ات بدنیا و دلبستگی عمیقت به آن حقوق دیگران راغصب نکنی وبا افتادن در گودال حرص و آزدام استعمار و استعباد واستثمار را برای دیگران پهن ننمایی ، و به فطرت بشری و غرائز انسانی احترام می گذارد و اشباع آن ها را در حدود معقول اجازه می دهد و در مسیر فطرت انسانی در حرکت است و با آن تضاد می نمی کند و نظائر این مفاهیم روشن و مبادی آفتابی آیا این نظریات پرارج و ارزشمند پیچیده و غامض اند و یا اراجیف میان تهی و اکاذیب پوچ کمونزم که در بین گرداب تنا قضات دست و پا می زند و آنچه را امروز گفته است فردا نفی میکند وراهی را که امروز پیموده است فردا نا درست اعلان می کند ، و فرضیه های دور از واقعیت ارائه می دهد ، و با فطرت بشری بجنگ بر می خیزد و از همه جالب تر اینکه کمونزم بعلت

غیر واقعی بودنش و بعلت نظریات غامض و پیچیده اش در مورد زندگی و به علت مخالفتش بافطرت انسانی تا حال در هیچ جای زمین و حتی در جهنم بزرگ آن یعنی روسیهٔ روسیاه تطبیق نشده است ، و رژیمی که در روسیه و سائر اقمارش بزور سر نیزه ها کم است با اعتراف خود کمونست ها نظام سو سیالیستی یعنی مرحله مقدمائی کمونزم است نه خود کمونزم .

درینجا فقط دو مثال از نظریات پوچ و میان تهی رهبران کمونزم را بعنوان مشت نمونهٔ خروار می آوریم که میتوان آنرا معیاری برای ارزیابی کلی او هام کمونستی قرار داد و درباره اش حکم صادر کرد :

یکی از فرضیه های کمونزم جبر تاریخ است که به اساس آن جوامع بشری در برابر عوامل اقتصادی اراده ای ندارد و هر جامعه مجبور است پنج مرحله تحولات اقتصادی را که سرانجام به کمونزم منتهی میشود ، بپیماید و این پنج مرحله عبارتند از :

مرحلهٔ کمون اولیه ـ مرحلهٔ برده گی ـ مرحلهٔ فئودالیزم ـ مرحلهٔ سرمایه داری ـ مرحلهٔ کمونزم ، و با اتکاء بهمین نظریه مارکس یهودی این دشمن بزرگ انسانیت پیشبینی میکرد که کمونزم برای بار اول درانگلستان که جامعه ای است صنعتی و سرمایه‌داری و چارمرحلهٔ اقتصادی را پشت سر گذاشته است ، بروز می کند و این جبر تاریخ است و باید عملی شود ! ! ولی این جبر تاریخ غلط از آب در آمد و بر خلاف گفتهٔ مارکس و بر خلاف جبر تاریخ ، اژدهای کمونزم کشور روسیه را که کشوری بود عقب مانده وغیر صنعتی ومراحل چار گانه را پشت سرنگذاشته ، به نفس کشید و در انگلستان و سائر کشور های سرمایه داری و صنعتی از حکومت کمونزم خبری نیست که نیست ، و باین ترتیب غلط بودن و غیر علمی بودن و نا درست بودن جبرتاریخ بر همگان آشکار گردید .

مثال دوم اینکه در بدو استقرار حکومت بلشویک ها در روسیه ، همهٔ ملکیت ها را ملغی قراردادند و بین همهٔ کارگران در اجوره‌تساوی برقرار کردند یعنی به جنگ فطرت بشری رفتند ، اما بزودی دریافتند که تصادم با صخره های فولادی فطرت خیلی دردناک است بناء از فیصلهٔ خود برگشتند و ملکیت فردی را تا اندازهٔ ای اجازه دادند و به مزد کار گران حسب توانائی و قدرت و استعداد آنها تفاوت قائل شدند ، یعنی در برابر فطرت مغلوب شدند و در اصل کمونستی را زیر پا کردند !

و اما در مسئله پیدایش جهان و فلسفه هستی آنقدر که نظریات ما تریالزم که کمونزم فرزند ارشد آنست ، غامض و پیچیده و غیر قانع کننده و نا درست‌است که هیچ نظریه و فلسفهٔ دیگری چنان نیست ، و نظریهٔ دین اسلام باندازهٔ روشن و واضح است که هر عقل سالم آنرا می پذیرد و هر اندیشهٔ صحیح قبولش می کند ؛

ادیان سماوی، و در رأس دین زندگیساز اسلام برای هستی مبدأ و معادی قائل است و معتقداست که جهان را خدای با حکمت و قادری خلق کرده که بر همه چیز داناست و بر هر چیزقادرست و این جهان را بیهوده نیا فریده است بلکه برای آن آفریده که محل امتحان و آزمایش باشد و انسانها را مامور تطبیق قوانین اسلامی که همگام بافطرت بشری و همگاهنگ بانوامیس کائنات می باشد ، کرده است که با تنفیذ آن همهٔ ابنای بشر باصلح وسلام و آرامش وامنیت بسر برده و در شاهراه خیر و سعادت و فلاح و بهبودی مادی و معنوی قدم‌بر می دارند ، و از انجائیکه چنین

آزمایش بزرگ و هدف عالی در بین بود ازین رو خداوند برای انسان که در معرض این آزمایش قراردارد و این هدف عالی بدست وی تحقق پیدا می کند ، عقل داده و او را در همهٔ جهات بر سائرمخلوقات امتیاز بخشیده وهمهٔ چیز را در حیطهٔ تصرف و اختیار وی قرارداده است ، و آفتاب و و مهتاب و انجم و فلک را در خدمت وی بکار گماشته است ، تاوی نانی بکف آردو به غفلت نخورد ، و در ضمن برایش راه نیک و بدرانشان داده و دستور داده است که راه نیک را بپیماید ولی مجبورش نساخته است ، و اما معاد برای آنست که ثمرهٔ این آزمایش معلوم شود ونتائجش اعلان گردد و در پای محکمهٔ عدل الهی همگان حاضر آیند و آنهمه نا برابری و بیعدالتی وظلم و ستمی که در اثر عدم تطبیق قوانین الهی بر عدهٔ از بندگان خدا رفته است ، مورد باز پرس قرار گیرد و ظالم بجزایش برسد و حق مظلوم ازوی گرفته شود ، البته این بدان معنی نیست که دین اسلام در انتظار آخرت و بهشت و دوزخ توده های مظلوم و ملتهای محروم را به قبول ظلم و ستم و بی عدالتی دعوت می کند تا در روز قیامت حق ایشان از ستمگران و ظالمان گرفته شود ، ابدا هیچگاه چنین نیست و اسلام ظلم و ستم را ونا برابری را محکوم می کند و مظلومان و محرومان را به قیام دعوت می کند و آساسا دین اسلام برای آن آمده است تاانواع ظلم و ستمگری و بی عدالتی را از زمین بر چیند و در طول تاریخ برشورش علیه طواغیت و جباران و ستمگران جنگیده است که زندگی رسول اکرم ﷺ و مبارزاتش بر علیه جباران قریش و همچنان کارنامه های فخر آفرین خلفای راشدین بهترین شاهد این حقیقت است .

ولی مفکورهٔ ایمان بآخرت از یکطرف انسانهائی را که بآن معتقدند از ارتکاب ظلم و ستم ونا روایی ها باز میدارد و بالمقابل از پذیرش ستم نیز مانع شان میشود و از جانب دیگر آخرت بهترین محکمه است برای داد خواهی قربانیان جنایات امپریالزم و کمونزم و سائر جنایات بشری که در اثر عدم تطبیق قوانین الهی عدهٔ از قلدران وگردنکشان بر سر نوشت سائر ابنای انسان مسلط گشته وعلیه آنها انواع جرائم را مرتکب شده اند ، و درین دنیا فرصتی برای داد خواهی و مجازات ستمگران پیش نیامده است .

آری بدینگونه است نظریهٔ اسلام در مورد هستی ؛ خیلی روشن :

هستی اصلی دارد و خالقی و

دنیا جای آزمایش است و خلقت هدفی دارد و آنچه در روی زمین از نیکی و بدی میگذارد پا در هوا نمی رود و آخرتی در پیش است که نتائج اعلان میشود و اعمال بررسی میگردد.

اما کمونزم چه میگوید: دنیا خالقی ندارد و خالق کائنات طبیعت است یعنی طبیعت کور وکر وگنگ ولال وفاقد شعور، وشعور زادهٔ ماده است یعنی بزبان عوام جاندار از بیجان پیدا شده است!! و ماده و عوامل مادی برهمهٔ چیز حاکم است و انسان موجودی است بی اراده وبی هدف که اسیری است در دست وسائل تولید چه این وسائل تولید و تحولات اقتصادی است که طرز تفکر و عقائد و افکار او را تعیین می کند وجهت می بخشد نه خود وی، و از آنجا که آخرتی وجود ندارد باید انسان همهٔ هم و غم خود را متوجه منافع مادی خود کند و درین راه گرگ صفت بدرد و بکشد و بخورد و بر هیچکس رحم نکند!

خوب وقتی از کمونزم بپرسی اینهمه بیعدالتی ها که بسر افراد بشر رفته است و آنچه که بر توده های محروم و محکوم در چار مرحلهٔ تحول اقتصادی قبل از رسیدن به مرحلهٔ آخری یعنی بهشت کمونزم، توسط سرمایه داران و فیودالها و اربابان و ملاکان رفته است و میرود، در کدام محکمه بر رسی میشود و چکسی بد اد ملیونها برده که در طول تاریخ فدای امیال باداران خونخوار شان شده اند و ملیونها کارگر که سرمایه داران خون آنها را مکیده اند و ملیونها زحمتکش که ثمره زحمات شبا روزی شان بجیب فیود الان رفته است؟ خواهد رسید؟!

میگوینه هیچکس! چون آخرتی وجود ندارد و انسانها گیا هائی بودند که روئیدند و پژمردند و دیگر نرویند، ازین رو هر که ظلمی کرد مجازات نمیشود و هر که ستمی بروی رفت، پرسیده نمیشود و بد اذش کسی نمیرسد! این را میگویند غموض و پیچیدگی و نامفهومی: دنیا آفریننده ای ندارد و اینهمه عقول و افکار و اندیشه ها و علوم که ابنای بشر را بر زمین و فضا مسلط ساخته است، زادهٔ ماده است!!! و انسان هدفی جز شکم ندارد و همه آنچه درین دنیای پهناور است، رو بزوال ابدی است و اینهمه نظام حیرت آوری که درین کائنات پر نقش و نگار است، آفریننده ای جز طبیعت کورو کروگنگ و لال و بی شعورندارد!!! و بالاخره هستی هدفی جز اقتصاد ندارد و ابنای بشر که حیواناتی بیش نیستند باید بر سر شکم بجان هم بیافتند و قانون جنگل را در بین خود حاکم سازند!!!

با اینحال آیا کسیکه عقلی دارد و منطقی میتواند بگوید نظریهٔ کمونزم در مورد زندگی صاف و ساده و روشن است و نظریهٔ دین گنگ ومبهم ؟؟

بلاییف درد نبالهٔ جوابش به سوال اول می گوید:

ما در شوروی بخاطر کمونست هستیم، مخالف این نظریه می باشیم، لاکن ما دین را برسمیت می شناسیم و چنانکه می گویند، ملحد نیستیم ولی ما برای مسائل روحانی کار نمی کینم و همچنان، ما با دینداران نزاع و کشمکشی نداریم؛ زیرا لینن چنین توصیه می کند، و در روسیه مسلمانان زیادی وجود داشته و در بسیاری از جمهوریت ها پراگنده می باشند، لاکن ما می پرسیم آیا خدا با کسانی است که استعمار گران را خدمت می کنند؟ طبعانه، و....

دراینجا شیطان روسی با وقاحتی

که خاصهٔ کمونست هاست ، میخواهد آفتاب را بد و انگشت بپوشاند و حقائقی را پنهان نماید که از نظر هیچکس پوشیده‌نیست، و دروغی بگوید که حتی طفل هم نمیتواند آنرا بپذیرد .

آنچه شیاطین بجهنم رفتهٔ کمونزم امثال مارکس و لینن و ستالین و خرو شوف و بژنیف و . . . می گویند ، و آنچه که تاریخ بیش از نیم قرن کمونزم در روسیه و چین و سائر کشور های اسیر کمونزم نشان‌می دهد وآنچه که در دستگاههای لجن پراگنی شان از رادیوی ماسکو گرفته تا روزنامهٔ پراودا می گویند و می نویسند ، همه دلالت بلکه صراحت بر آن دارند که بین دین و بخصوص دین اسلام و کمونزم هرگز سازش امکان ندارد و کمونست ها ضد دین و ضد ایمان بخدا و روز آخرت هستند و این چیز ها را خرافات می دانند و با همهٔ توان و قدرت و با توسل با انواع وحشیگری ها خواسته اند و میخواهند دین را از بین ببرند و مسلمانان را از ایمان بخدا برگردانند و ملحد شان سازند ، لنین دین را افیون ملتها می خواند وستالین می گوید ما ملحد هستیمو بخدا ایمان نداریم و هر دو در کشتن و قتل عام مسلمانان آسیای مرکزی بیداد می کنند ، طوریکه تنها ستالین یازده ملیون نفر را قتل عام می کند که اغلب مطلق ایشان مسلمانانند ، و همهٔ آثار اسلامی در کشور های مسلمان محکوم از بین برده میشود و مساجدبه اصطبل ها و تحویلخانه ها و مراکز فحشاء تبدیل‌میشوند، مصاحف سوختانده میشوند و نماز خواندن و انجام‌مراسم دین‌جرمی سنگین بحساب می آید و وسائل دروغ پراگنی شیاطین کمونزم بلا انقطاع تبلیغات وسیع ضددینی را براه می اندازند و . . . آیا با اینهمه حقایق تلخ و نا گوار و با این همه جنایات کمونزم و گرگان درندهٔ کرملین بازهم کسی یافت میشود که دروغ بزرگ شیطان بلاییف را بپذیرد و خوشحال شود که در روسیه دین بر سمیت شناخته شده است و مسلمانی آزاد است !! و روسها با مسلمانان کشمکش و نزاعی ندارند ! !

اما چه جای شگفتی است . . . این سیاست شیاطین کرملین نشین است که باید دروغ بگویندوفریب بدهند و بچشم جهانیان خاک بپاشند تا مگر شکار های بیشتری بدام آرند ، ولی شیطان بلاییف ازین غافل است که دیگر مشت روسهای خون آشام و کمونست های شیاد مخصوصاً بعد از هجوم وحشیانهٔ شان به افغانستان ، باز شده است و دیگر نمیتواند ملتها را بفریبند و چهرهٔ کثیف کمونزم را زیبا جلوه دهند و سیاست های شوم استعماری خود را به پیش ببرند .

ادامه دارد

ژباړن : کشاف

اسلامي اقتصاد

په اسلام کښې د انسان د اقتصادي ستونزو د حل لاره.

په اوسني زمانه کښې چې د هيوادونو او ولسونو او په مجموعي ډول د نړۍ اقتصادي مسائلو ته کوم ارزښت ورکول کيږي ، ښائي له دينه مخکې لږ تر لږه دومره زياته څرګنده پاملرنه ورته نده شوې او نه دومره ارزښت ورکړ شويدی. د «زيات څرګند ارزښت» لفظ ځکه راوړو چې په حقيقت کښې خو د انسان په ژوند کښې چې د هغه اقتصاد څومره اهميت لري د هغه له مخې په هره زمانه کښې ، وګړو ، ټولنو ، ولسونو، هيوادونو او ټولو انسانانو په هر حال ورته پاملرنه کړيده ، مګر کوم شی چې نن دغه پاملرنه زياتــه څرګنده کړيده هغه د اقتصاد په نوم د ځانګړي علــم د پريړو پريړو کتابونو ، ځانګړيو اصطلاحاتو ، او پدغــه نامــه د وزارتونو او مؤسسو موجوديت او ورسره ورسره د ژونـدنيو ارتياؤ د لاس تـه راوړلو ، برابرولو او پوره کولو ورځ په ورځ ګرانيدل دي . له همدې امله نن په اقتصادي موضوعاتو باندې بحث او خبرې اترې او علمي څيړنې په دومره لوړه پيمانه رواني دي چې د هغې په وړاندې د انساني ژوندانه نورې ټولې مسئلې له نظره لويدلې ښکاري ، خو دا د حيرانتيا وړ خبره ده، کومې موضوع ته چې د ټولې نړۍ دومره ژوره پاملرنه اووښتې ده هغه د روښانه کيدو او سپينيدو پرځاى لا زياته کړکيچنه کيږي او د معما بڼه غوره کوي. د اقتصاد د علـم غـوړو غـوړو اصطلاحــاتو او د اقتصــاد د متخصصينو علمي څيړنو غوره عام وګړي دومره په دهشت کښې اچولې دي، چې هغوی خواران د دغـو لـوړو فني بحثونو پــه اوريدلو پداسې شان د خپلې اقتصادي مسئلې د هيبت تر اغيزې لاندې راځي او د هغې د حل له ټولو هيلو نه ناهيلي کيږي، بلکه يو ناروغ چې د کوم ډاکټر له خولې نه د خپلې ناروغۍ د کوم غوړ غوندې لاطيني نوم په اوريدو وارخطا کيږي او پدې انديښنه کښې لويږي، چې کلــه چې زه پـداسې سخته ناروغۍ اخته شوی يم، نو اوس زما د ساتونکي يوازې الله دی . پداسې حال کښې چې که د دغو اصطلاحاتو او فني بحثونو له پوښ نه په راويستلو په سمه سيخه فطري توګه وکتله شي، نو د انسان پر اقتصادي مسئله باندې پوهيدل ډير اسانيداى شي او د دغې ستونزې د هوارولو کومې بيلا بيلې لارې چې په نړۍ کې غوره کړاى شويدي د هغو ګټور او زيان رسوونکي اړخونه هم پې له څيرکيدو ليدل کيداى شي او د هغې د حل پر سمه فطري ممکنه لاره باندې په پوهيدو کې هم څه مشکل نه پاتې کيږي.

د جزء پالنې فتنه :

د اصطلاحاتو انګې او د

فنی خیړنو طلسم چې دغه مسئله څومره کړکیچنه کړیده پر هغه برسیره کړکیچ له دی اصله هم پیدا شویدی‌چی د انسان اقتصادی موضوع چې په حقیقت کی د انسانی ژوندانه د خورا ستری مسئلی یو جزء له مجموعی نه رابیل او پخپل ذات کی د یوی ځانګړی مسئلی په توګه ورته وکتل شول او دغه تناب کرار کرار دومره وغزیده چې همدا اقتصادی مسئله د ټول ژوند مسئله وانګیرل شوه، داد مخکښنی غلطی نه هم ډیره زیاته غلطی ده چې د هغی معامله د دغه انجرګړیچکی صافول ناممکن شویدی. ددی ساری کټ مټ داسی دی،لکه چې‌د زړه د ناروغیو یو متخصص زړه د انسانی جسم دمجموعی نظام نه رابیل کړی او پدغه نظام کی چې د زړه کوم حیثیت دی،هغه له نظره وغور - ځوی د زړه په مطالعه باندی فقط د زړه په توګه پیل وکړی او بیا پدغی مطالعه کی دومره ډوب شوی وی چې په پای کی ټول انسانی جسم ورته فقط زړه وبریښی، تاسی پخپله پوهیدای شی چې که د انسانی روغتیا ټولی برخی په قلبی ناروغیو کی خلاصه شی او له همدی لاری دهغو ټولو دحل کولو هڅه و شی نو دغه برخی او مسئلی په ترکومی اندازی حل نه منونکی شی او د انسان‌خوارکی ژوند به له څو مره سخت خطر سره مخامخ شی‌؟. پرهمدی باندی قیاس وکړئ، چې کله اقتصاد د انسانی مسایلو له مجموعی نه رابیل کړای شی او بیا په همدی کی‌دټولو انسانی مسایلو د خلاصه کولو هڅه پیل شی،چې ټولی مسئلی په همدی سره حل شی، نوله سرګردانی اولا لهاندی پرته په بله څه ګټه ولری؟.

د اوسنی وخت له فتنونه د دغـــو خصوصی ماهـرانــو (Specialists) فتنه هم یوه ستره فتنه ده . پرژوند او د ژوند پرچارو باندی هر اړخیزه کتنه بیخی کمیږی. د انسان د بیلا بیلو علومو او فنونو د یو سترګو متخصصینو په لاس کی د لوبو آله ګرځیدلی دی . څوک چې د طبیعیاتو متخصص دی ، هغه د ټولو کائناتو معما یوازی د طبیعیاتو پر محک باندی حل کول غواړی ، د چاپر ماغزو باندی چې نفسیات مسلط شویدی، هغوی د خپلو روانشناسی تجربو او خیړنو پرداد د ژوند د ټولی فلسفی ترتیبول غواړی ؟ چاچی د انسان د نفسانی غوښتنو پراړخ باندی سترګی ښخی کړیدی ، هغه وائی چې ټول انسانی ژوند فقط د شهوانیت پر محور باندی څرخیږی؛ آن تردی پوری چې د خدای تصور هم د انسان په ماغزوکی له همدی لاری نه راغلی دی . همدا رنګه کوم کسان چې په اقتصادیاتو کی ډوب شویدی ، هغوی‌غواړی پدی باندی د انسان باور راولی چې اقتصاد ستا د ژوند اصلی مسئله ده او نوری ټولی مسئلی‌د همدی څنګله بوټی دی ، پداسی حال کی څه چې اصلی حقیقت دی هغه دادی چې دا ټول د یوه کل (ژوند) بیلابیل اړخونه دی . په هغه کل کی دننه د دغو ټولو اجـزاؤ بیلا بیل ځانګړی ځای دی او یوازی د خپل ځای په لحاظ سره دا ټول اهمیت هم لری .

انسان جسم لری،تر طبیعی قوانینو لاندی ، پدی لحاظ انسان د طبیعیاتو موضوع هم‌دی،خو هغه یوازی جسم ندی،چې فقط په طبیعیاتو سره د هغه ټولی مسئلی حل کړای شی ، انسان یو ساکښ موجود دی چې ټول ژوندی قوانین وربان‌دی تطبیقیږی پدی لحاظ هغه د علم الحیات (Biology) موضوع هم دی؛ خو هغه یوازی ساکښ هم ندی

چی یوازی له بیالوجی یا ژولوجی
نه د هغه د ژوند ټول قوانین
واخیستل شي . انسان د ژوند
تیرولو لپاره ډوډی، کالیو او کورته
هم اړتیالري ، پدې لحاظ اقتصاد
د هغه د ژوند یو مهم اړخ دی،
خو هغه یوازې په خوراک ،
پوښاک او استوګنځي ترلاسه
کولو او سیدونکی حیوان ندی، چی
فقط د اقتصاد پر بنسټ باندې
د هغه د ژوند د فلسفي اساس
کیښودل شی . انسان د خپلی
نوعی د بقاء لپاره په زیږ نده هم
مجبور دی، چی د دی کار لپاره
په هغه کښی خورا قوی جنسی
تمایل موندل کیږی ، پدی لحاظ
د نفساني غوښتو علم هم د هغه
د ژوند له یو مهم اړخ سره اړیکه
لری ؛ خو هغه په ټوله معنا د
زیږندی آله ندی ؛ چی یوازی د
نفساني خواهشاتو په سترګو ورته
وکتل شي . انسان یو نفس لری ،
چی په هغه کښی د شعور او
ادراک بیلا بیلی قواوی او د
ولولو او هیلو راز راز طاقتونه
شته ، له دی امله نفسیات د هغه
د وجودیوه ستره څانګه تشکیلوی ،
خو هغه له سره ترپایه ټول همدا
نفس ندی چی د نفسیاتو په علم
سره د هغه د ژوند ټول انځور
او پلان جوړ کړای شی . انسان
یو متمدن موجود دی چی له
نورو انسانانو سره یو ځای ګډ ژوند
وکړی . پدی لحاظ د هغه د
ژوند زیاتره اړخونه تر عمرانی
پرمختګونو لاندی راځی ؛ خو
متمدن او سیدل د هغه ټول
وجود ندی چی یوازی د عمرانی
علومو متخصصین کښیني ؛ د هغه
لپاره د ژوند بشپړ نظام وضع کړی
شی . انسان یو معقول موجود
دی چی پــه هغــه کښی له
محسوساتو نه ها خوا د عقلی شیانو
پلټنه هم موندل کیږی او داړینه
غواړی . له دی امله عقلی علوم
د هغه یوه ځانګړی غوښتنه ترسره
کوی ؛ چی له سره تر پایه یوازی
عقل پر بنسټ باندی د ژوند یوه
لایحه ورته جوړه کړای شی .

انسان یو اخلاق او روحانی
موجود دی چی په هغه کښی د
ښو او بدو دتوپیر اوله محسوساتو
او معقولاتو دواړونه ها خوا
حقائقو ته د رسیدو داعیه هم
موندله کیږی؛ خو له سره ترپایه
یوازی اویوازی اخلاق اوروحانیت
ندی چی یوازی په اخلاقیاتو
او روحانیاتو سره د ژوند بشپړ
نظام ورته وضع کړی شی . په
اصل کښی انسان په یو وخت
کښی دا هر څه دی، او پر دغو
ټولو حیثیتونو برسیره د هغه یو
حیثیت دا هم دی چی د خپل ټول
وجود او خپل ژوند د ټولو
اړخونو په شمول د کائناتو د دغی
ستری دستګاه یو جزء دی او د
هغه د ژوند اساسات په لازمی
ډول باید دا و ټاکی چی پدی
کائناتو کښی څه دریځ لری او د
کائناتو د جزء په توګه باید کومی
چاری په څه شان ترسره کړی؟
همدارنګه د هغه لپاره دا هم
ضروری او له دی پرته بله چاره
نشته ، چی د خپل ژوند هدف
وټاکی او د همغه له مخی وپټیی
چی د څه لپاره باید لاس په کار
شی . دغه وروستی دواړه پوښتنی
د انسانی ژوندانه بنسټی پوښتنی
دی ، پر همدغو باندی د ژوندانه
فلسفه جوړیږی ، بیا وروسته تر
دغی فلسفی لاندی ټول هغه
علوم چی په نړی او انسان پوری
اړوند دی ؛ د خپلی خپلی دائری
معلومات را غونډوی او د هغو
ټولو په څه نا څه یوځای کیدو
سره یوه عملی لایحه جوړیږی
چی پر هغی باندی د انسانی
ژوندانه ټوله دستګاه چلیږی .

اوس دا یوه څرګنده خبره
ده چی که تاسی د خپل ژوند پر
کومی موضوع باندی ځان پوهول
غواړی، ددی لپاره سمه تګلاره دا .

نده چي ذره بين په سترگو کړي خپـل ټول نظـر يـوازي پرهماغي يوي موضوع بانـدي محدود ښخ کړي٬ايا د ژوندانه د هغي ځانگړي ځانگي لپاره چي له هغي سره هغه موضوع اړيکه لري. د يو ډول تعصب په لرلو د ژوند پرټوله مجموعه نظر واچوي٬ بلکي دسم پوهيدو او ادراک لپاره بايد په ټوله مجموعه کي دننه هغي ته وگوري او بايد په بي تعصب نظر ورته وگوريء.

همدارنگه که تاسي د ژوند په اړه ول کښي څه نيمگړتيا و مومي‌ء او د غواړي هغه ايسته کړيء؛ نو دا لا زياته خطرناکه خبره ده چي د ژوند يوه موضوع د ژوند کلي مسئله وگرزوئ او ټوله دستگاه پرهماغي يوي پرزي باندي و څرخوئ، پدي حرکت سره به په بي اړه ولي کښي لا زياتوالي راولئ. د سمون سمه تگلاره داده چي په بي تعصبه نظر د ژوند ټول نظام د هغه له اساسي فلسفي نه نيولي د ځانگو تر تفصيلاتو پوري وگوريء او تحقيق وکړئ چي وراني په کوم ځاي کښي دي او څه ډول دي؟.

د انسان د اقتصادي موضوع په ادراک او په سمه توگه د هغي په حل کولو کښي چي

کومه ستونزه رامينځ ته کيږي ددي ستر لامل همدادي چي دغي موضوع ته ځيني خلک يوازي د اقتصادياتو په نظر گوري، ځيني د هغي په ارزښت کښي مبالغه کويء ټول ژوند په همدي کښي خلاصه کوي او ځيني لـه دي نه هم وړاندي گام پدي غواړي د ژوند د بنسټي فلسفي اخلاقو، تمدن او ټولنولي ټول نظام يوازي د اقتصاد پر بنسټ ودروي. پداسي حـال کښي چي که يـوازي اقتصاديات اساس وگنل شي نو د انسان د ژوند هدف د هغه ځاروي د ژوند له موخي سره هيڅ تو پير نه پيدا کوي چي د هغه ټولي هلي ځلي يوازي په همدي غرض دي چي شنه شنه وابنه وخوري او اسوده او چاغ شي او په کائناتو کښي دا حيثيت ور په برخه کيږي چي هغه د نړي په ور شو کښي فقط يو ازاد څريدونکي دي. همدغه راز د اخلاقياتو، روحانياتـو، معقولاتو، عمرانياتو، نفسياتو او نورو ټولو علومو په دائرو کښي هم د اقتصادي نقطه نظر له غالبيدو څخه د ناانډولي سخت خطر رامينځ ته کيږي څنگه چي په اقتصادياتو کښي د ژوند د دغو ځانگو لپاره له دي پرته بل هيڅ اساس نشته چي اخلاق او روحانيت په نفس پرستي او ماده پرستي او معقولات په ماکولاتو بدل شي، د ټولو عمراني چارو ترتيب د عمراني حقائقو پرځاي د گټي وټي پرغرضونو باندي ودريږي او په نفسياتو کښي د انسان مطالعه صرف د يو ساکښن ځاروي په توگه وشي، ايا له دي پورته بل کوم ظلم پر انسانيت باندي کيداي شي؟

محمد معروف فروغگر .

پاسداران لوای توحید

(مبارزه طلبی و تأکید برعمل صالح)

واضح است که آیین یکتا پرستی بازای مبارزات توحیدی و بوجود آوردن جامعهٔ توحیدی با در نظر داشت استحکام هرچه بیشتر ریشه ـ های ایدیولوژیک و پس منظر بنای مستحکم «بنیان مرصوص» مبارزه طلبی و تأکید برعمل صالح را عملاً شعار خود قرارداده بود و جزء لا ینفك حیات و نموی زنده‌گی یکتا پرستی بشمار میآمد ؛ اما بحث برسر سایر موضوعات دخیل در تجسم واقعی یکتا پرستی ، مساله‌یی است که باید هنگام بررسی های تفسیر آیات قرآنی و در مجموع دست یازی به «تفسیر کلی» قرآن عظیم الشان ان را مورد تحقیق و بازرسی قرارداد . در این جا میخواهیم اصل مبارزه طلبی و تأکید برعمل صالح را با در نظر داشت پیوند ناگسستنی آن با حیات توحیدی جداگانه مورد تحقیق قراردهیم ، تا شود که با مشعلداران و پوینده‌گان راه توحید و یکتا پرستی هم گام شده قدمی جهت رهگشایی به دیگران جلوگذاریم .

نکته یی دیگریکه در این جا باید توضیح شود این است که : هستند یکمشت بی تفاوتانیکه اسلام را به زعم خود شان در یکمشت قلب تاریک و گنگ شان محصور کرده اند و هنگامیکه برای شان گفته میشود که تقوی ، عمل صالح و مبارزه برضد طاغوت اعم از فساد و نفاق و کفر لازمهٔ حیات اسلام و مسلمان است به بسیار بی مبالاتی و لهجهٔ مملوء از پوزخند اظهار میدارند که اسلام و ایمان به دل است به کرد و ناکرد انسان کدام ربطی ندارد (!)

با رعایت این دو اصل عمده و تشریح ضمنی جزئیات دیگر ، خواستم موضوع مورد بحث را جداگانه ملخصا بعرض برسانم ، تا از یکطرف اصل مطلب روشن شود و از سوی دیگر مشت کوبنده یی باشد بر دهن منکرین اصالت عمل صالح و مبارزه طلبی در حیات توحیدی مرد مؤمن را در خود داشت و جاهلیت مطلق را در بر . (فساد بود که ظابطهٔ حیات هستهٔ کاینات را برهم زد ، فاجعه افرید و اوقیانوس خون و شبخون را به رخ عالم انسان کشید . با تعمیم فساد که آسوده‌گی موقتی فراعنه ، مترفین بی بند و بار ، قلاده داران وزنجیرهای بی اراده را احتوی میکرد . طمانیت و جمعیت خاطر از خاطر آرام بشریت روبه گریز و فرار نهاد ، جبن ، بزدلی ، ذلت ، غلامی و پذیرفتن همه ننگهای انسانیت آمد وکبوتر سبک بال آزادی پروا شیانه ریخت . شکست عجیبی سیمای حریت را در خود در نور دید و اژدهای جهانخوار استبداد که از تعافن مرگزایش طوفان شدید و ویرانگر فساد میبالد ، برسینهٔ انسانیت لنگر انداخت . اختناق حکمفرماشد و آشوب و فتنه دامنگیر همه . دور قمر را کهکشانهای انتشار و فتنه انگیز محاصره کرد و قلمرو افاق و انفس را یغماگران و شر آفرینان پرکردند . خنجر خاردار

در حلقوم کرامت انسانی فرو رفت و دو مثله اش کرد لا بد سر به مطمورهٔ عدم گذاشت و راه پیمای کرانه های نا پیدای ابدیت !!! چه شلاقهای تا بداری که بر تارک شرافت حواله نشد و چه سلبهای و هم چنان نقش تعیین کنندهٔ این دو اصل عمده در راه و فرا راه و ماورا راه پویندگان راه یکتا پرستی واضح و روشن گردد .

رنجهای طولانی بشر دست و پازدنهای انسانی و اندوخته های تجارب تلخ تاریخی بنی آدم دو مسیر تند خیز مد و جذر های زندگی میرساند که ظهور فساد در بروبحر ، در این جا در محضر عام سری و علنی و بالآخره در همه چیزو همه جا پرده سیاه ظلمت و نکبت و بدبختی‌های گوناگون اولاد آدم (ع) پردمی که چهرهٔ مظلوم انسانیت عذاب آنرا لمس نکرد. فیلسوفها و نوابغ نام نهاد که خود شان را حامیان حقوق بشر قلمداد میکردند و عبقریان زمانهٔ بخصوص شان جزئیترین اثری در کاهش این اوضاع نا بسامان از خود باق نگذاشتند ، بلکه آتش فتنه ها را دامن زدند و چاشنی های آدم‌کشی، برده داری ، ادم و سگ جنگی و عیاشی و فحاشی. . . را گرمتر و داو طلبانه در خدمت استبداد قرارگرفتند ، کلبیها راه عزلت در پیش گرفتند ، سقراطها و افلاطونها و ارسطوها درکیش شخصیت پرستی غرق شدند ، اپیتورها ، مزدک ها و . . . . این ارواح خبیثه در لذت های نفسانی فرو رفتند و راه اباحت تباهکن را در پیش گرفتند . مسیحیت بیچاره شد و یهودیت شکم سود جوور با پرستش را همراه با تعذیب بر کله وسله بشریتیکه در حالت رمق بود فرود آورد : «ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس لیذیقهم بعض الذی عملو العلهم یرجعون» . ۳۰ : ۴۳(۱)

هنگامیکه محصل بودم ، روزی یکتن از برادران نهضت جوانان مسلمان ، رسالهٔ کوچکی بنام «غروب آفتاب در اندلس» را بمن دادند ، بیتابانه باشتیاق مطالعهٔ ان حلقهٔ جوانان را ترک گفتم و بگوشه یی از باغ تدریسی شتافتم ، فقط ظرف (۵۴) دقیقه رساله را مطالعه کردم . گرچه رساله یی کوچکی بود اما بقلمی نوشته شده بود که خرد در ایجاز و منطق رسای آن مغلوب حرمت میشد راستی هم نویسندهٔ رساله داد واقعیت را در پیرایه و سخنان فشرده و مغز دار، خوب ادا نموده بود تصویری جلو چشمم مجسم شد: تصویری از شهامت طارق ابن زیاد و منظرهٔ از کشمکش یاران وی در کنارهٔ اندلس! بفکر اقبال افتادم که در تصویر این مناظره و کشمکش قطعهٔ زیبای سروده است :

«طارق چو بر کنارهٔ اندلس سفینه سوخت ، گفتند : کار تو بنگاه خرد خطا است». «دوریم از سواد وطن باز چون رسیم ترک سبب زروی . شریعت کجاوراست» .

«خندید دست خویش به شمشیر بر دو گفت : هر ملك ، ملك ماست که ملك خدای ماست» .

بفکر اسپانیای اسلامی افتادم ، اسپانیاییکه آثار تهذیب اسلامی‌اش لحظه به لحظه چون نوار سینما جلو چشمانم میگذشت که میگذشت !!!

فاتحان اسلام به آن سرزمین مقهور خفا شان ظلمت پرست ، رسیدند . پیام نجاتبخش اسلام را به ان گمراهان غرق در ضلالت و معصیت قرا ئت کردند . معموره ظلم و استبداد را فرو ریختند و بجای آن حکم قسط الهی را نافذ ساختند ، کشتند و شهید شدند و طرحی پی ریزی نمودند که در نهایت امر به فاتحهٔ همه ی بند و باری ها ، بن بست های غیر انسانی ، اسارت و غلامی ، منجر میشود . نتیجه مجاهدتهای همان جوانان پاکیزه سرشت بود که در اندلس اسلامی تمدنی بجا گذاشتند که در آن سرزمین باب آموزش و پرورش برخ وحشی‌های اروپایی باز شد . از آن «تمدن» آموختند و انسان شدند !

عبدالوهاب «غیرت»

دادروس ددوستي نښه په هرلورچي لن غوغا ده

د هیواد په سم او غرکی د توپونو اواز خپوردی
د افغان وینی توییږی د بمبارد هره خوازوردی
دامسونه تسرحیږه د روسی ټینکونسو شسور دی
کور او کلی ویجا ړیږی هر مسجد اخیستی اورد ی
داد روس د دوستی نښه په هرلور چه لن غوغا ده
مومنانو ټول راویښ شی درله جوړه کربلا ده
په زرگونو روسی فوځ را داخل شوسمد لاسه
د «داؤد» ورسپیږی تاو کړویلی «ترکی» ته راپاڅه
سر نوشت تاسو ته سپارو لور ملگری دی را باسه
که ملت موتسلیم نکړ مرگ موشته له خپله لاسه
داز مونژ قاطع تصمیم دی د کمون دا تقاضا ه
دا د روس د دوستی نښه په هر لورچه نن غوغده
واک اختیارنورد رله نشته دامی شوی فیصله ده
چی څه وایو هغه وکړی همدا ستاسی تصفیه ده
د اسلام جرړی و باسی دا زمونږه فلسسفه ده
مسلمان درنه خلاص نه شی دلیپن د توصیه ده
چی خلپوان له تیغه تیرکړی نوبیاهمله مو وفا ده
داد روس د دوستی نښه په لور چلن غوغا ده
ډلی ډلی عالمان دوی د زندان په لور روان کړل
څه یی ووژل په لاره څه په داری اویزان کړل
د حق لاری پتنگان یی په هر ځای کی اسیران کړل
څه یی واستول روسی تهنور یی دلته شهیدان کړل
د سرو وینو په سیلاب کی دوحشی کمون مسکا ده
داد روس د دوستی نښه په هر لورچه نن غوغا ده
دگن شیپطیارو غړمباردی کور په کور بمونه لویږی
د آبوس کولو شناردی د توپ ځای نه معلومیږی
گرد خلقیان را مخکی شوی پلار اوورور سره جنگیږی
وایی روس ته ټول تسلیم شی کنه ژوند موختم کیږی
خپل اختیار یی نور هیڅ نشته د بادار ډول ته نڅاده
داد روس د دوستی نښه په هرلورچ لن غوغا ده
د افغان مؤمن ولس ټول پاک جهادته اماده شو
څه سواره شو په اسونو څه روان پسی پیاده شو
سا شومان زاړه لا څه کړی سرله تیرهم زنانه شو
پر دشمن یی برید شروع کړتری چاپیره مستانه شو
په تش لاسو مخکی د روسی په لوی خدای یی اتکاده
داد روس د دوستی نښه به هرلور چی نن غوغا ده
مجاهد په ټانکو خیژی په لوی خدای یی توکل دی
د مرمیو په باران کی ډاډه څی الله یی مل دی
که د خدای په لار کی مړشی دجنت ورته تسل ده
جند الله مخی ته دروسی په سره گارد باندی اوربل دی
د دشمن فوځ تباه شوه‌د هریت خیره رسوا ده
داد روس د دوستی نښه په هرلور چی ان غوغاده
د سره فوځ ډاکه ماریی گولده کړی په هرخوا کی
څه تسلیم شولو په خوښه څه مردار پراته صحراکی
برژنف څکه سکته شوچه اخته ووپه سودا کی
د طاغوت ټولی حیلی به مجاهد لابنی رسوا کی
دا قوت د عقیدی دی تری په ویره امریکا ده
داد روس د دوستی نښه په هرلور چه ان غوغاده
اخری بری به زمو ږوی دا زمونږه اطمینان دی
دلوی خدای وعده رښتیادی کاک زمونږه بری ایمان دی
جهاد واړه قربانی ده په بنده لوی امتحان دی
پاک ناپاک سره جلاکړی د د عدل سم میزان دی
د جهاد په پاک پا څون کی د مؤمن ولس بقا ده
داد روس د دوستی نښه په هر لورچه نن غوغا ده
د جهاد گسرم سنگرکی ای د حسق پهلوانانسو
رنگ په وینو په مورچل کی پرهار ژلو جنگیالیانو
سر یخور روس مه سرکوب کړنیوال قهرمانانو

ياسی حل په نوم ورونو چل د وکي يې سازی کړی
ځوتاسی کړی غافله سری پردی يې خوری کړی
ی خپل خان را تقويه کړی د سيسی يې پلی کړی
گوری خلاص درځنی نه شی نور يې تيښتی ته سوداده
داد روس دد وستی نښه په هرلور چی نن غوغا ده

ونيزم به رسوا شو نړيوال ټول پوهيدلی
ر ويف په ويراخته دی روسان شاته تمبيدلی
وال رعب يې خلاص شوسره فوځونه شرميدلی
مسکو کی وار خطا دی چی غازيان واپا ريدلی
سره يوشی مومنانو د (غيرت) دا تمنا ده
داد روس د دوستی نښه په هرلور چی نن غوغا ده

خبر شه

تا دظلم او تيری وريځی خپری کړی
تا ديوی د ارزوگانو زموږ مړی کړی
ته زموږ په وينو سور شوی ځان دی سور کړ
تا د ټانک په ځنځيرونو سرام جوړ کړ
ته خپلوا کو او لسونو ته پخسيږی
لنگيالو ته په اوښو کی خولی کيږی ،

ته قصاب يې ، ته وحشی يې ، ته خونخوری
قطبی خوگ يې ، د چنگيز سکنی ورور يې
به خبر شه ککری به دی شی خاوری
سر به وخوری آخر ، اوس خود چانا وری
زموږ وينو کی لا دومره غورځنگ شته دی
چی علاج پکی د روس او پرنگ شته دی
خلاص به نشی، وخت به تيروی، لاس به مروړی
خير دی نشته ، چی د چا ازادی تروړی
ما طلسم د سور ستر کو (!) دی مات کړی
ما بيرغ د ازادی دی پورته کړی

سید اسمٰعیل فاطمی

محوکن عرض کمال و دل روشن در یاب

خلق را بر سرهر لقمه زبس سر شکنیست
ناشتاگر شکنی قلعهٔ خیبر شکنیست

مگذر از ذوق حلاوتکدهٔ محفل درد
ناله پردازی نی عالم شکر شکنیست

نفس از ضبط طپش معنی دل می بندد
گوهر آرائی موج بخود در شکنیست

صدقیا متکده در پردهٔ حیرت داریم
مژه برهم زدن ما صف محشر شکنیست

سخت کاریست که با کلفت دل ساخته ایم
زنگ آئینه شدن سد سکندر شکنیست

میبرد سعی فنا تنگی از آغوش حباب
وسعت مشرب ما تابع ساغر شکنیست

آرزو حسرت مژگان که داریم یا رب
که نفس در جگرم بیخود نشتر شکنیست

محو کن عرض کمال و دل روشن دریاب
صافی آئینهٔ آیینهٔ جوهر شکنیست

«بیدل» از «خویش» بجز نفی چه اثبات کنم
رنگ را شوخی پرواز همان پر شکنیست

چه شد آن همه آثار تمدن و تهذیب اسلامی . کدام غول نا مهربان به نابودی ان دستدرازی کرد ؟ شما در خورد و ریزه شدن این تمدن عتیق که را محضر میدانید . عامل اصلی تباهی آن دیار چه بود ؟ و مانند اینها سوالهایی است که در برخورد با تاریخ اندلس به خوانند . پیدا میشود . ولی اگر اندکی امعان نظر بخرج داده شود ، تاریخ خود علت و علتهای این تباهی و بربادی را به سبک خیلی روشن بیان میکند که همانا ترویج فساد و غلتیدن جوانان اندلس در آن است .

استعمار درک کرده بود، تا زمانیکه در جامعهٔ اندلس قرآن حاکم باشد ، خواهی نخواهی مردم از دساتیر زندهگی ساز آن الهام عمل صالح میگیرند و روح مبارزه طلبی ، که این هر دو اصل بنوبه خود روح ملت را زنده نگهمیدارند و نمیگذارند که ملت باسارت و بردگی تن در دهد . دست به پلانسازیهای گستردهٔ ترویج عیاشی و بی بند و باری در آن سرزمین میزنند ، دختران زیبای عیسوی را با بوتلهای شراب (این بوتلهای آب فتنه ها و شرور) به اندلس میفرستند و تا اندازه یی در این جهت کار میکنند که جوانان مسلمان اندلس بالآخره سعادت دارین شانرا در عیاشی در می یابند و همه بلند اقبالیهای شان را در جام شراب خلاصه میکنند ، اراده آزادی خواهی و آزاد زیستن از آنها سلب میشود و فساد هسته یی جامعه ، روح به ذلت تن در دادن را در اعماق دلهای شان رسوخ و نفوذ میدهد . در همین جا است که فرانسهٔ مسیحی به اطمینان خاطر، دست به یورش بر اسپانیا میزند و بعد از مقاومت خیلی کوتاه مدت همه چیز اسپانیا را در تصرف و کنترول خود در می آورد .

به سبیل تأکید باید اشاره شود که تاریخ بخارا ، الجزایر ، مصر و یک پاکستان دو پاکستان جهت روشن شدن موضوع در نظرگرفته شود : «قل سیروا فی الارض فینظروا کیف کان عاقبة المکذبین»[۱] .

«اذا اردنا ان نهلك قریة امرنا مترفیها ففسقوافیها فحق علیها القول فدمرناها تدمیرا» .[۲]

(سورهٔ اسراء : ۱۶)

بعد تاریخی مدنظر ها در رویایی با دیده‌گان اخلاف چنین وانمود میکنند که تکذیب کنندگان و دروغ پندارنده‌گان احکام الهی در قرون و زمانه های مختلف با اعراض از آیات خدا (ج) صحنهٔ زندهگی چنان بر ایشان تنگ شده است که در آستان خواهشات نفسانی چون سگ دیوانه هر سو آغاز به دهن اندازی و دریدن کرده اند و بنابر خواهش خود شان به گودال ذلت سرنگون گردیده اند !

ثمره تلخ فسق و سرکشی از احکام آیین فطرت ، تجاوز و ظلم است . تجاوز بر ناموس کاینات ، استبداد روا دانستن بر نوع انسان

و یورش برهمه ارزشهای نفیس انسانی. ظلم و تجاوز است که در جوامع بشری ایجاد عقده ها میکند ، بغض و کینه میآفریند و در پایان کار افراد محکوم به ستم را و خود کسانیرا که بر افراد ظلم میرانند در بود و نبود خلسه بر انگیز بتاوت قرار میدهد . آنگاه لحظه هایی هر دو را محیط میشوند که در هر لحظه یی از لحظه ها حتی در نفس کشیدنهای شان سلسله ها و حلقه-هایی از فواحش ، گناهان و منکرات بملاحظه میرسد . امر استدراج به درگیر این بحبوحه اجازه میدهد که درصورت استقرار هیبت نمرودیش برهستیهای محکومان شک اندازد تکاثر نصیب شود و در نهایت قساوت و تکبر جباریت را پیشه کند و به اثر ریا و از خودگسیختگی هم نوعانش را اذیت نماید و در نضج خود بزرگبینی به لبه هبوط و سقوط فرا رسد و منتظر اعمال شومش شود .

مسلم است که ثمرهٔ کار طالح روز برگشته تدمیر و هلاکت است . هلاکتیکه خود به پیشو از آن بی تابانه تلاش میکرد و میدوید ، حال خود قضاوت کنید که ظالم بر خود ظالم است یا کسی دیگری در حقش ظلم و تجاوز کرده است . اسراف و خودکامگی و برخود ظلم روداشتن و بفکر تن اسایی بودن خود ذلت و غلامی بار می آورد و این همه نا بسامانیها از جهت مخالف جریان فطرت و سنت خداوندی بوجود میاید .

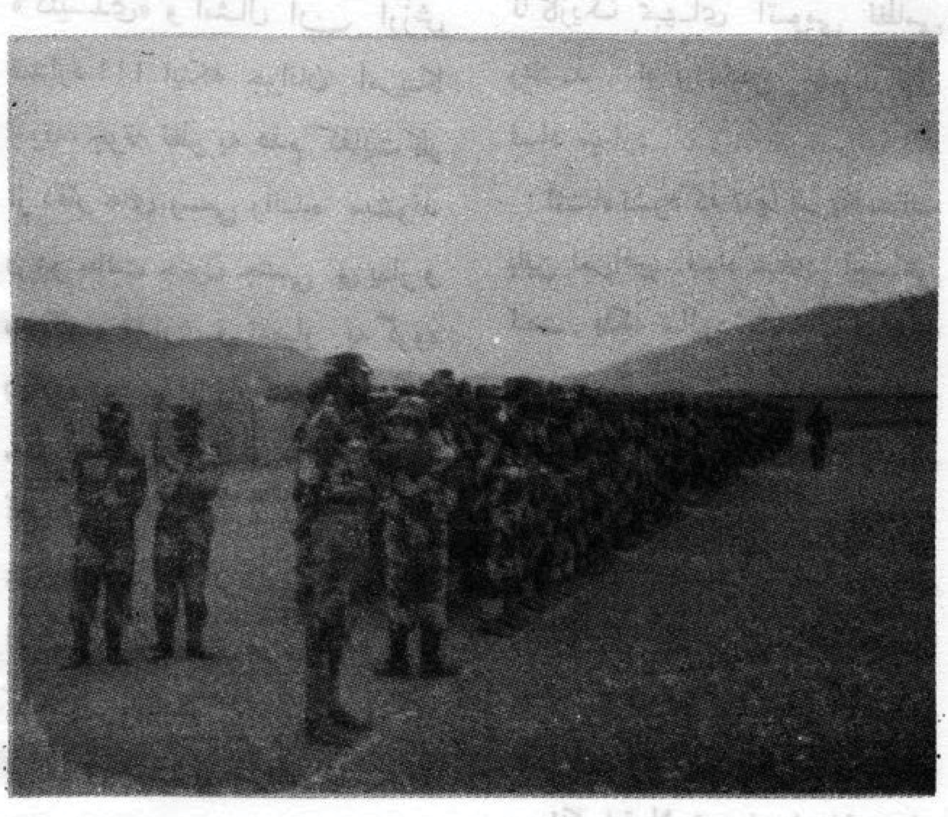

البته فساد را منحیث عامل شکست قوای بشری در رویدادهای اجتماعی ، سیاسی ، اقتصادی ، و... تنها در جوامع مسلمان محصور نمیکنیم و نه محصور میشود . زیرا فساد کافر و مسلمان را یکسان میکوبد و نظر بگذشت زمان بشکل تدریجی این صاحبان دو طرز تفکر مخالف را در یك جهت سوق میدهد که همانا جهت سلب همه صلاحیتهای آزادی و اسارت کامل طبیعی یک موجود زنده است . «کنیدی» رئیس جمهور اسبق امریکا جبرا اعتراف میکند که : «موجودیت امریکا در خطر است . زیرا نسل جوان امریکایی سست و تنبل و فاسد و غرق در منجلاب شهوات است و تاب و توان تحمل بار مسئولیتی را که بر دوش او است ندارد . و از هر هفت تن جوان که برای سربازگیری احضار میشوند . شش تن از آنان صلاحیت سربازی ندارد . چون شهوترانی شایستگی مزاجی ورزیده سربازی آنانرا تباه ساخته است».(۳)

به زعم «کنیدی» موجودیت امریکا از جهت نبودن جوانان تندرست در خطر است وانهم فقط در بعد نظامی و مسالهٔ دفاع و تعرض و ما نور های توسعه طلبی . اینکه جوانان در پهلوی از دست دادن صلاحیت های نظامی ، صلاحیت انسان کامل و عضو فعال جامعه را از دست داده اند به

صفحة مفقودة

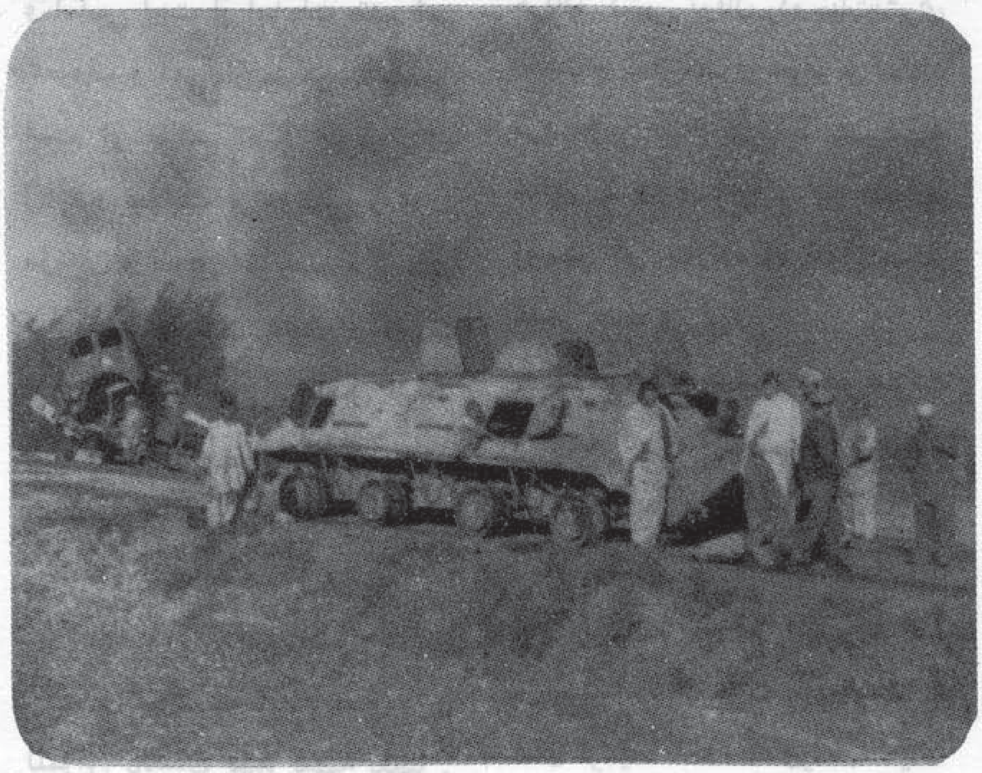

دریسـ و مرحله بار و برگ آن را همانا تاکید بر امر عمل صالح و ایفای همه جانبه آن احتوی می کند . و در مرحله دوم افراد مومن را به مبارزه میطلبد ــ به مبارزیکه قادر بر تعادل و تناسب بستن درست بین عمل صالح و مبارزهٔ ایدیولوژیک و عملی باشد . بر همه روشن است که عمل صالح جوارح انسان را آماده پذیرش احکام الهی میکند ــ ترس از خدا (ج) را در اعماق قلبش نفوذ و رسوخ میدهد ـو اعمال او را به معاییر درست‌خدا جویی و خدا پرستی و رضا طلبی میسنجد و از مرد مؤمن افرادی میسازد که هیچ کاری از حریم وحدت او جز استشاره جوارح منقاد الهی بمعرض عمل گذاشته نمیشود .

ممارست و تداوم بر عمل صالح فاصله ها را که بین خدا (ج) و بنده اش ایجاد است به رجا پرمیکند واز پس منظر خوف صدور گناه چنان وحشتی بر او مستولی میشود که چون بید لرزان بر خود میشورد و از پیش آمد چنین وضع اسفناک از خداوند عزیز استعاذه میجوید .

تاریکیهای شرک ، نفاق ، الحاد وسایر امراض مهلک روحی که قلمرو وجود را فاسد و بی کاره می سازد از وجود او رو به فرار مینهد و بجای آن نوری از شناخت فروزان میشود که در فروغ بی غبار آن قادر میشود تا درکار قدمزنی راه‌نجات، مورا از موجدا کند و فرامین خدای رحیم را مو به مو ایفا نماید .

استمرار بر عمل صالح در قلب مؤمن بنیاد ایمان را تقویت میبخشد و روح توکل ، یقین و ایمان بمشیت، اراده و رضاء به قضای خداوندی را در او احیا میکند و احساس در اندیشه ــ نظر و عمل مرد مؤمن لمس و محسوس میشود که او در بر خورد با مشکلات زنده‌گی چه در میدان کار زار زنده‌گی از هیچ چیزی جز خدای یکتا و بی همتا نمیهراسد در پیش آمد جریان حوادث قدرتی را در پشتوانهٔ انجام و اجرای کارش تصور میکند که او را از عدم بوجود آورده است ــ اوست که بقدرت لا یزالش تخلیق و نظم زنده‌گی را مرتباً در جاده زندگی‌عالم باراده و مشیت او تعالی اداره می شود . عمل صالح است که تعمیر دعوت صادقه رابعنزا کت تادیب احسن تهداب میگذارد ـ مشاعر و عواطف را آماده پذیرش نور حق و طرد ظلمات باطل میگرداند و بنیان مستحکمی از داعی میسازد که از گزند فتنه ها در امان است و در مقام رهبری در حالیکه‌حرکات و سکناتش در سیطرهٔ یقین کامل رهبری و تنظیم میشود از آزمون تاریخ و انسان و روز رستاخیز بکمال بالنده‌گی موفق و کامگار بدر می‌آید .

مفهوم عمل صالح برگوشه‌گیری و انزوا از مردم تعلق بریدن از همه کسان تکیه نمیزند و در دوری از جماعت مؤمن را به دست‌عفریت پراگنده‌گی و تذبذب و دیو شکاری نمیسپارد بلکه عمل صالح پایه یی است از پایه های زنده‌گی عقیدتی در متن و حواشی زنده‌گی اجتماعی ،

و اساسی است از اساسات مقدم امر بمعروف و نهی از منکر ـ مقدمی است از مقادم اقامهٔ نماز و ایتای زکات و تـولیت و دوستی و محبت مؤمنین و بـدین ترتیب مرز های قرابت ـ خویشتن داری و ابویت و ولـدیت را تنها احترام قایـل نیست بلکه جامعه میلونی را به مرز بندی اخوت و برادری و برابری پیوند میدهد و اساس جامعه‌یی را میگذارد که قافله سالار دعـوت حق آن را چنین وانمود میسازد . المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضا . المؤمن مرات اخیه المؤمن .

المسلم اخـو المسلم لا یـظلمه ولا یحتقره ولا یخذله .

همیشه گی و تداوم بز عمل صالح فرد و اندیشهٔ مؤمن را از تعلق به غیر الله آزاد میسازد ـ خـرافات را از لوح اندیشه او میزداید و رسوب های ظلمانی عدم اعتماد به خدا(ج) را که فکر مؤمن را راکد وعاطل میسازد و بـر جوارح رئیسه حکم میرانـد و او را و امیـدارد که به هر کس و نا کس سر عبودیت فرود اورد از صحنه زیست فردی‌واجتماعی طرد و دفـع میکنـد و او را از حضیض عبودیت غیر الله به ذروه نهضت کـرامت انسانی بالا میبرد عروج میدهـد و به نضج و پختگی میرساند ـ چه خوش مطمئنکه در جریان کشتی توفان زده حیات‌بشری طاعت و تعلق ـ و خوف و اعتماد مرد مؤمن همانا مربـوط شـود بـه خالق لا یـزال (ج) و این شـرایط زیست در سازنده گی عمل صالح میسر است و بس .

کسانی که عمل را در عـزلت و گوشه گیری از عالم محدودمیکنند از شـرعت و منـهاج اسـلامی کنار رفته و در لاهـای افسانـوی افلاتونیت سر در گم فرو رفته انـد و استشمامی از حیات طیبه به مشام شان نرسیده است ـ ورنه به حیات طیبه محمدی ﷺ بنگرند آنگاه خواهند دانست‌که بنام عمل صالح مرتکب چه عمل زشتی شده اند ـ خداوند (ج) میفرماید :

وعد الله الذین آمنوا منکم وعملو الصالحات یستخلفنهم فی الارض ولیمکنن لهم دینهم الذی ارتضی لهم ولیبدلنهم من بعد خوفهم امنا ـ یعبدوننی لا یشرکون بی شیآ من کـفر بعد ذلک فـاولئك هم الفسقون . (النور : ٥٥)

من عمل صالحا من ذکرا او انثی وهو مؤمن فلنحیینه حیاة طیبة ولنجزینهم اجرهم باحسن ما کانوا یعلمون .

آنچه که عمدتاً در کلام مطرح‌خدا است ، بدون در نظر داشت تفصیل همه جانبهٔ موضوع ذیـلاً خلاصه می شود :

۱- ایمان بخدا (ج) و گرویدن به دین او .

۲- پابندی به عملهای صالح .

۳- موجودیت ایمان و اعمال صالحه و منجر شدن آن به خلافت زمین نـه گوشـه گیری و انـزوا از جامعه !

٤- حاکمیت دین خدا (ج) که طبق اصول فطرت جلب رضای مرد مؤمن میکند .

٥- امحای اضطرابات ـ اضطرارات و برقراری صلح و امنیت .

٦- احیای حیات طیبه بالاتر از سعی انسان و حصول دستمزد او .

١- بگو ای پیامبر (ﷺ) که در زمین سیر و سیاحت کنید (و یا به تعبیر دیگر تاریخ امم را مطالعه نمایید . و بر سیر شما باید این نتیجه مرتب شود که) پس بنگرید که چگونه بود فرجام دروغگویان (دروغ پندارنده‌گان احکام الهی) .

٢- چون ارادهٔ هلاك قومی را کنیم ؛ مترفین (آسوده حالان) ان قوم را به نیکویی امر کنیم ، پس آنها علی‌الرغم فرمان ما سرکشی اختیار نموده ؛ پس حکم عذاب بر آنها ثابت گردیده ، پس آنها را خراب میکنیم خراب کردنی .

٣- جاهلیت قرن بیستم نوشتهٔ استاد محمد قطب

٤- آنانی را از تدبر در آیات خویش باز خواهم داشت که در زمین بدون کدام حق تکبر میکنند ؛ (خاصیت آنها است که) اگر هر آیت و نشانه یی را ببینند بدان ایمان نیارند ، و اگر راه رشد و کمال را ببینند آن را راه نگیرند ، و اگر راه گمراهی را بینند ، آنرا راه خود اختیار کنند ؛ این کار های شان به سبب آن است که آیات ما را دروغ پنداشته از آن غافل ماندند .

٥- و خداوند (ج) چگونه معامله کرد با فرعون صاحب میخها ؛ همهٔ این جماعتها آنانکه سرکشی کردند در شهرها ، پس بسیار بعمل آوردند در آنجا فساد را ، پس بریخت بر سر ایشان پروردگار تو یکدفعه عذاب ، و همانا پروردگارت (سرکشان را) در کمین است .

٦- اگر حق از خواهشات ایشان (کفار) پیروی میکرد حتماً آسمانها و زمین فاسد میشدند .

پروپاگند یا کشنده . . .

کوشش و وقت بحیث مقدمات عادی در رسیدن بعمل باهمی و اجتماعی بحساب می روند ، و مسلمانان در جهت برپای کار باهمی بخاطر . تحقق آرمان‌ها و اهداف خویش از عمال همه بیشتر با جرای همچو اعمال خود گذرانه نیاز مندی دارند که در پیشاپیش همه آنها موجودیت قناعت بکار باهمی و بر خورداری از عقلیت مواقق بآن قرار دارد و باید اذعان داشت که نه تحقق یک عده مفاهیم و ارزش‌ها و قرار برخی عادت ها و خصلت ها بحیث شرط های رسیدن بارمان فوق تلقی می شوند که باید اماده قبول آنها شد .

رهیدگی و جهاد

سید رسول

جهاد که یکی از عمده ترین ارکان اسلام است لازمه اش رهیدگی و آزادی از هر گونه اسارت و درهم شکستن تمام زنجیر های وابستگی است. رهیدگی و از قید و بند تمام شهوات دنیائی و به دور انداختن تمام موانع که انسانرا آزادی این فریضه به میدارد. ممکن کسی به حب مال ، دوستی اولاد یا سائر زینت های فریبنده زندگی دل بسته به عشرت و خود پرستی بپردازد . بستر گرم را ترجیح داده حاضر نباشددر راه خدا ایثار وقربانی دهد. اگر شخصی به این مرض مبتلا باشد نمی تواند ادعای ایمان مخلصانه نموده بگوید که او هم از بندگان مخلص خداوند (ج) است . نه خیر ! لازمه عشق به خدا و بدست آوردن رضای او رهیدگی و آزادی از این قید ها و بند ها می باشد . ممکن شخصی هم زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح دهد و حاضر نباشد که از نعمت های زود گذر آن چشم بپوشد . و یا شخصی دیگری در قبال ظلم و بیداد گری های ظالم ' داد و فریاد مظلومان بی تفاوت بوده چنین فکر نماید که درد او به من کدام ربطی ندارد. قرانکریم پیروان خویش را هوشدار میدهد و آنها را متوجه می سازد که این فکر غیر اسلامی است و باید در پی اصلاح آن بود.

اولین چیزیکه انسان را از اجرای عبادت جهاد باز میدارد پرورش و تقویت محبت مال ' اولاد ، والدین ، قوم و زندگی دنیائی است. این بزرگترین خطای مومن خواهد بود و قرآن کریم مومنان را در آیهٔ (٢٤) سورهٔ التوبه به عواقب و خیم آن اینطور متوجه می سازد : (ای کسانیکه ایمان آورده اید ! پدران و مادران خود را اگر کفر را بر ایمان برگزیده اند ، دوست خود میگوید . اگر کسی از شما ایشانرا دوست خود بگیرید ستم گاران اند . بگو (ای محمد) اگر پدران شما و پسران شما ، برادران شما ، و همسران شما ، و قبیله شما و اموالیکه به چنگ آورده اید ، و تجارت که از کساد آن می ترسید ، و خانه و دیاریکه به آن دل بسته اید برای شما محبوب تر از خدا و پیامبران اش و جهاد در راهش است ، پس چشم به راه باشید تا امر خدا بیاید و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی کند) . درین جا بنده که ادعای ایمان دارد باید یکی از دو را انتخاب نماید یا محبت خدا را که عبارت از همان رهیدگی و آزادی و اثبات ایمان است یا محبت مال و اولاد وزن و فرزند و زندگی فریبنده را ، در آخرت هیچ یک از آنها نمی تواند باعث رستگاری انسان گردد . یا باید بندهٔ خون و نسب ، مال ومنازل، جاه و جلال ' حرص و آز و طمع باشد یا بندهٔ خالقی که همهٔ این

ها را خلق نموده است یا باید عقیده مسلط بر زندگی و یا مال و لذت . یا باید پیوند او باخون و نسب و نزدیکی خانوادگی باشد یا باکسی که در برابر اش حشر می شویم و از کرده های خویش ذره ذره حساب میدهیم . در اینجا مطلب از چشم پوشیدن از این نعمت‌های دنیای پلیدقلمداد نمودن آن نیست ، بلکه مسئله بین دو انتخاب است . آیا بنده (خود ، منافع خود و بقای خویش) را میخواهد و یا اینکه دوست با گذشت از آن کلمة الله را بر تر سازد . اگر چنین نکند باید منتظر فیصلهٔ خدا (ج) باشد که در آن وقت مورد امرزش و نوازش مالک یگانه قرار نخواهد گرفت زیرا این گروه فاسق بوده اند و چون به گفته خدا (ج) ارزش نداده اند و به اموزش اوهم امیدی نداشته اند . ممکن کسی به خدا (ج) ایمان داشته باشد اما حاضر نیست که در مقابل محبت او از حب شهوات دنیائی چشم پوشد . این گروه ، در عوض اینک مؤمن مخلص و رستگار خداوند (ج) شود ، بنام فاسق یاد گردید و فاسقانرا محروم از هدایت دانسته است .

این مطلب واضح است که لازمه محبت راه خدا ـ آزادی و رهیدگی از سائر قید های و بند های است که انسان را از نظر نمودن به افق برتر وبالا ازخودش باز میدارد و این هم واضح است که محبت راه خدا (ج) رنجها و مشقات گونا گون را به دنبال دارد . از دست دادن پدران ، پسران ، برادران ، همسران حتی قبیله ، تباهی مال که به تکلیف اندوخته ، سقوط تجارتیکه شب و روز در پی تنظیم و رونق آن بوده و بالاخره تخریب خانه ها ومنازل که با هزار ها تکلیف اعمار نموده و آنرا زیب و زینت بخشیده ، همه تکالیف و مشقات است که باید مومن مخلص در راه خدا(ج) متحمل شود . اگر کسی به دلیل اینکه اعضای فامیل اش از بین میرود ، قوم و قبیله اش تباه می شود . و مال و دارائی اش از دست میرود، تجارت و کسب‌و کارش‌سقوط می‌نماید. درراه‌خدا(ج) جهاد نمی کند ، از طرف خدا(ج) فاسق خوانده مي شود و از نعمت هدایت و امرزش و نعمت های وعده شده محروم خواهد بود .

آنانیکه جهاد بر او شان فرض شده و آنرا ادا نموده و به خواری تن در داده و زندگی ذلت بار و توهین آمیز را بر مرگ افتخار آفرین ترجیح داده و به دفع ظلم نپرداخته ، چنین مورد باز پرس قرار میگیرند (ان الذین توفاهم الملائکة ظالمی انفسهم قالوا فیم کنتم قالوا کنا مستضعفین‌فی‌الارض قالوا الم تکن ارض الله واسعة فتها جروا فیها فاولئک مأ واهم جهنم وساءت مصیرا) یعنی انانیکه بر نفس خود ستمگر اند . چون فرشتگان جان شانرا بیگیرند . گویند در چه کاربو دید ؟ گویند ما برروی زمین از ناتوانان بودیم گوید (خدا (ج) آیا زمین خدا فراخ نبود تا در آن کوچ کنید . پس جایگاه اینان دوزخ است و آن جای باز گشت بدی است .

خداوند (ج) گروه و مردمی را که در راه خدا (ج) جهاد ننموده و خود را ضعیف پنداشته و از قوت دشمن و سلاح های مخوف و ترسیده بنام مظلوم و ستم کش یاد نمی نماید ، بلکه آنان را ظالم میخواند زیرا که آنها ستم و ظلم را قبول و برای دفع آن قیام ننموده اند . و اگر این کار هم از دست شان پوره نبود این نیز نکردند که از سر زمینیکه بر آنان ستم می شد کوچ کنند ـ آنهائیکه به هیچ وجه تنفر و انزجار خویش را در برابر ظالم اظهار نکردند ظالم اند . آنها

بر نفس خود ظلم کردند یک ظلم شان این بود که به ظالم اجازه ظلم دادند و قیام نه کردند و ظلم دوم آنها آن بود که به این خواری تن‌دو دادند ، و به آن خرسندی نشان دادند ، و در دستگاهی کار کردند که بر آن کفر مسلط بود و بهانهٔ شان هم این بود که ما ضعیف بودیم و از دست ما چیزی نمی آمد .

بهمین سبب خداوند (ج) از ظالمان از روی تحقیر می پرسد که (فیم کنتم) یعنی زندگی خود را در چه کار بسر آوردید . این چه زندگی بود که شما داشتید . یعنی این چه زندگی که شما داشتید ، هیچ و بی معنی بود . در واقع زندگی شما نابودی داشته و نه بهره و ثمری از آن بدست آمده این است مزیت و برتری دین دینیکه به پیروان خویش درس جهاد و مبارزه میدهد و از آنها میخواهد به دفع ظلم‌و بیداد گری بپردازند، نه به قبول آن ، او نباید سست و کسل و گوشه نشین باشد بلکه باید با تمام نیرو برای نابودی ظلم اقدام نماید . اگر چنین کرد او ظالم خواهد بود و زندگی او هم بی مفهوم و بی ثمر ، اسلام پیروان خود را به قبول ظلم توصیه نمی نماید

مسلمان را تخدیر نمی نماید . او را سست و تنبل و عاطل تربیه نمی نماید و این گفتهٔ کمونست ها را که میگویند (دین تریاک جامعه است) مردود میداند . دین تریاک جامعه نیست بلکه دین به جامعه شخصیت متحرک و مبارز میدهد . شخصیتی که باید هر وقت در مقابل بیدادگری ها قیام نماید و به پا ایستاده‌شود. لذا بر هر مومن فرض است که خویشتن را از تمام قید ها و بندها برهاند و آزاد سازد . و در برابر ظالم قیام نماید تا خدا نخواسته در روز جزا از جملهٔ ظالمان حساب نشود . آنها به این بهانه که ما ضعیف و ناتوان بودیم نجات نمی یابند چه این بهانه با اسلام و روح نیرومندی و برتری جوئی که در نفس ها میدهد سازگاری ندارد. آنها باید به این عقیده باشند که خداوند (ج) قوی و عزیز است و هر قدرت در برابر او ضعیف میباشد .

خداوند (ج) متعال در آیهٔ (۷۵) سوره النساء بار دیگر از نشستگان و کسانیکه فریضهٔ جهاد را ترک کرده می پرسد که (شما را چه شده که در راه خدا نمی جنگید ؟ و در راه مردان و زنان و کودکان در مانده که میگویند: پروردگارا ما را از این قریه‌ای که مردم آن ستم کار اند بیرون آر . و ازجانب خود برای ما سرپرستی و یاوری قرار بده). وقتی آنان ظلم ظالم را به چشم سر مشاهده می نمایند و خود شاهد بربریت ها و سفاکی ها است چرا برای

دفع ظلم قیام ننماید ؟ چرا او در برابر ناله و فریاد زنان بی دفاع و پیر مردان که با بر چه دشمن شهید می شوند خاموش و بی‌تفاوت بنشیند ؟ آیا او یعنی کسیکه جهاد نمیکند حس غرور و جوانمردی و عاطفه نوع دوستی ندارد که با دیدن آتش افروز ها گاه بیگاه دشمن تحریک شود ؟ چرا به فریاد کسیکه میگوید خدایا ما را از چنگ این ظالم نجات ده ، نمی شتابد ؟ دیدن این همه مناظر دلخراش خود انگیزهٔ جهاد است . زبان گویای خود مردم انسان را به جهاد دعوت میکند. مردم که شب و روز در هراس اند که چه وقت دشمن بر ما حمله مینماید ؟ چه وقت مورد حملهٔ طیارات توپدار دشمن قرار میگیریم ؟ وقتی این همه فریاد ها بالا میشود و کسی به آن جواب ندهد خداوند می پرسد که چه چیز شما را از آن باز داشته است که به این فریاد ها جواب بگویید ؟ و به جنگ با دشمنان خدا برخیزید ممکن جواب کسانیکه جهاد نمی نماید این باشد که ما ضعیف بودیم و زور ما با دشمن برابر نبود. که به این بهانه نجات نخواهند یافت .

وقتی این فریاد ها بگوش سپاهی اسلام میرسد فوراً سلاح دست داشتهٔ خویش را برداشته به این عقیده که او در راه حق و برای رسیدن به هدف عالی کار زار میکند در سنگر حق قرار میگیرد . او میداند که دشمن متجاوز است و برای دست یافتن به چیز های پست به جنگ بر خواسته است این فریاد ها و منزل دلخراش او را تحریک می‌نماید که باید حق مظلوم را از ظالم و وظیفه اش را ادا نمود. چون او عقیده دارد که به حق می جنگد پیروزی اش هم حتمی است . و دشمن به نظر او ضعیف است :

(وقاتلوا اولیاء الشیطان ان کید الشیطان کان ضعیفاً).

ممکن عدهٔ از مسلمانان به این منطق که دشمن قوی است به داد این مظلومان نرسند و یا از ترس اینکه در صحنهٔ جنگ کشته خواهند شد در خانه های

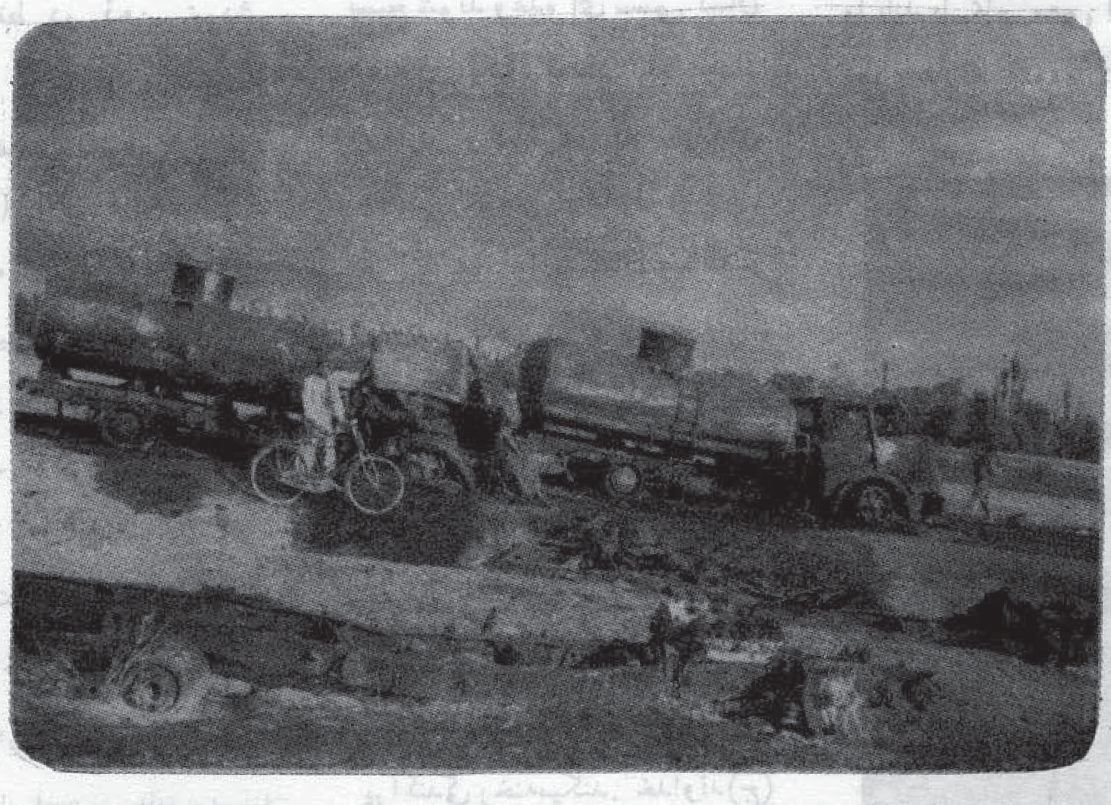

خویش بنشینند . خداوند (ج) اینگونه مسلمانان را نیز سرزلش نموده میفرماید (اینما تکونوا یدرککم ولو کنتم فی بروج مشیده) یعنی در هر کجا باشید مرگ شما را در خواهد یافت ولو که در برجهای سخت استوار شده بوده باشید . مرگ در پی شما است خواه جهاد کنید یا در خانه های خود بنشینید و از فرمان پیغمبر سر بپیچید . ترسیدن از چیزیکه در هر جا در دنبال انسان است چه فائدهٔ دارد ؟ اگر آدم برای خود برجهای آهنین هم جا سازد مرگ به بهنگام اش بسوی او خواهد رفت. پس ترس از آن چه سودی دارد ؟ وقتی از مرگ نجات یافتنی نیست باید خود را از قید این هراس که فقط در ذهن خودش وجود دارد آزاد سازد . نباید از مرگ بترسد و خود را نزد خداوند (ج) خجل سازد. آزادی از این گونه او هام به انسان شخصیت میدهد و به او هستی می بخشد و به زندگی و مرگ او معنی میدهد. وقتی انسان خودرا از اسارت این ترس آزاد ساخت خود را از اسارت دشمن متجاوز وظالم هم آزاد ساخته میتواند .

وقتی این نوع مکلفیت خطیر بر دوش ما است . باید پرسید که به چه ترتیب به ادای آن پرداخت : (یا ایها الذین آمنوا خذوا حذرکم - فانفروا ثبات او انفروا جمیعا وان منکم لمن لیبطئن) یعنی ای کسانیکه ایمان آورده آید هوشیار باشید و گروه گروه به جنگ برخیزید . یا همه با هم بسیج کنید . و گروهی از شما چنان اند که کندی میکنند). سفارش نخستین به سپاهیان سنگر حق آن است که بیدار و هوشیار کار خود باشند . یکی از آنها هم غافل نشوند تا به خدعهٔ گرفتار نیایند و در جهاد فرد فرد پیش نروند که شکستن و گرفتار ساختن شان اسان باشد و نیز در صفوف پراگنده نباشند . همه باهم به کار زار برخیزند . نباید که گروهی بسیج شوند وعده ای سستی نشان دهند . یک تعداد به جهاد بپردازد و دیگران به کار های شخصی خویش مشغول باشند .

هر که خود را مسلمان میداند و آرزوی رسیدن به آزادی دارند باید جهاد نمایند . چنین نیست که یک گروه از اجاره دار اسلام باشد و گروه دیگری بیطرف و بیدخل. اگر چنین باشد عزم ها سست و نقشهٔ جنگ متزلزل میگردد و در صف ها پریشانی و پراگندگی رخنه میکنند. خداوند(ج) میفرماید که (برحذر و هوشیار باشید) این هوشیاری نه تنها در برابر دشمن خارجی است - بلکه در برابر آنانکه در صف خود مسلمانان هستند و کندی و تنبلی میکنند و کار را به تأخیر می - اندازد و برای مجاهدین مشکل خلق می نمایند یا مانع فعالیتهای آنان می شوند . نیز باید بیدار و هوشیار باشند. هستند مردمانی که ازجزئی ترین منفعت خویش چشم نمی پوشند و هیچ هدفی برتر از مصالح شخص خویش ندارند و به افق بالا تر از وجود خود نظر ندارند. با بدست آوردن منافع قلیل و اندک با دشمن همکاری می نماید و با آن تماس برقرار نموده رفت و آمد می نماید ما باید با تمام معنی از دشمن قطع علاقه نموده در مقابل او قیام نمایم .

محمد نعیم تائب

هغه ته پرښتو غسل ورکړ

د یثرب داوس قبیلې راهب ابو عامر د اسلام د سپیڅلي دین او رسول الله (ﷺ) داسې سخت سري دښمن و ، چې رسول الله ﷺ به د ده د زیاتې دښمنۍ له کبله د فاسق په نوم یا داوه ، خوله‌نیکه مرغه دده داسې اولاد وزیږید چې د اسلام تاریخ یې د متقي ، پرهیزګار او غسیل ملکه په نوم یادوي او هر مسلمان یې له یاد نه در سونه زده کوي .

داد لوړي مرتبې او مقام څښتن صحابي دعامرزوی حضرت حنظله (رض) و ، هغه چې اسلام قبول کړ . رسول الله (ﷺ) ته یې وویل : یا رسول الله (ﷺ) اجازه راکړې چې خپل مشرک پلار د مرګ کندې ته وغورځوم ، رسول الله (ﷺ) په داسې حالکې چې دده ایماني جوش او جذبه یې و ستایله خود پلار دوژلو اجازه یې ورنه کړه .

نوي یې واده کړی وچې ، حق پلویانوته د احد تاریخي غزوه را مخ ته شوه ، په کورکې دننه له خپلې میرمنې سره وچې د جهاد اعلان یې واورید ، بې اختیاره یې توري ته لاس کړ او په ډیره توندۍ سره د جهاد ډګرته ولاړ .

د یوبل روایت له مخې هغه (رض) له پیله په نوموړي غزاکې شریک نه و ، چې پسر پالنګ یې د مسلمانانو د ماتې خبر واورید ، هرڅه یې پر یښودل او په ډیره توندۍ سره د جهاد میدان ته ولاړ ، یوازینۍ دا آرزو یې درلوده چې دخدای په لاره کې خپل روح قربان کړم ، چې هلته ورسید د مسلمانانو له صف نه د زور از سویني میدان ته را مخکې شو ، د شداد بن اسور لیثي لخوا د توري ګوزارې وشو او د شهادت د آرمان په پوره کیدو یې د خدای رضا ترلاسه کړه .

څرنګه چې د جنابت په حال کې شهید شوی و د خدای (ج) له لوړي پریشتوته امر وشو چې : حنظلة ته غسل ورکړي ، رسول الله (ﷺ) چې دده د غسل کیفیت ولیدهګ حیران شو ، شهید (حنظلة رض) ته د پرښتو په لاس د غسل ورکولو یادونه یې خپلو صحابه ووته هم وکړه .

ابو سعید ساعدي (رض) فرمایي ما چې د رسول الله (ﷺ) له خولې دا کیسه واوریده د حضرت حنظلة (رض) تنې ته ورنږدې شوم سر ته مې یې لاس ور وړ ومې لید چې سرېې په اوبو لوند دی . کله چې مسلمان جنګیالي له مدنه راستانه شول ، رسول الله (ﷺ) ددې پیښې په پاڼه کې شو ، د حنظلة (رض) میر- منې د تولې کیسې په اورولو ښکاره کړه چې حنظلة (رض) د وخت د تمګتیاله کبله د جنابت په حال کې د جهاد میدان ته تللی او شهادت ور په برخه شو . دده د میرمنې له خبرو وروسته رسول الله (ﷺ) و فرمایل : ځکه هغه ته پرښتو غسل ورکاوه .

لدې امله ، هغه د صحابه و ترمنځ په (غسیل ملائکه) مشهور شو او په اسلامي تاریخ کې هم په دې نامه یاد یږي .

ترجمهٔ ع ، سر باز .

پروپاگند یا کشنده ترین سلاح جنگ روانی

ترجمه با تصرف ع سرباز

قسمت دوم

در قسمت اول این بحث دونوع پروپاگند را تشریح دادیم و اینک نوع سوم .

٣- پروپاگند خاکستری (یا گندم رنگ) :

این نوع پروپاگند دارای مصدری شناخته شده می باشد ، مگر از ظاهر آن چیزی فهمیده نمیشود، اما در حقیقت دارای اهداف دیگری است مغلیر ظاهرش ، و تعریف دیگری نیز توسط «مایلز کوبلاند» مؤلف کتاب «بازی ملت ها» ارائه داده شده است : وی بین این پروپاگند و پروپاگند سیاه که هدفش هجوم به دشمنان و تشهیر بشکل مستقیم است ؛ فرق قائل شده و گفته است که پروپاگند خاکستری عبارتست از تشهیر دشمن از طریق مدح وثناء بروی . کوبلاند مثالهائی درین مورد می دهد :

مثال اول : پروپاگندی که بول لاینبرگر از طریق وسائل تبلیغاتی امریکا در هنگام جنگ جهانی دوم به زبان آلمانی پخش میکرد ، که مردم عادی آلمان آنرا بنفع ملت آلمان می دانستند، اما در حقیقت هدف آن درهم شکستن معنویات ملت آلمان بود. قابل یاد آوریست که بول لاینبرگر بزرگترین کار آگاه امریکائی در پروپاگند خاکستری بود . . و حکومت مصر بعد از جنگ ١٩٥٤ وی را برای سرکوب اخوان المسلمین و در هم شکستن معنویات آنها استخدام کرده بود .

مثال دوم : کوبلاند درینجا پروپاگندی را که حکومت مصر جهت وارونه جلوه دادن جنبش اخوان المسلمین در نظر پیروانش، براه انداخته بود و اینبرگر طرح پلان برای آنرا بدوش داشت ، مثال می آورد ، البته استفاده ازین نوع پروپاگند بیاری و لاینبرگر وقتی صورت گرفت که پروپاگند سیاه از تحقق این هدف عاجز آمد زیرا جنبش اخوان به علت قهرمانی ها و جهادش در فلسطین بر علیه یهود ، و در کانال سویس برضد انگلیس علاوه بر مقاومتش در برابر الحاد و کمونزم در مصر و کشور های عربی ، از شهرت خوبی برخوردار بود .

و بدینگونه لاینبرگر به طرح پلان جهت مسخ چهرهٔ جنبش

اسلامی آغاز کرد ، و رادیوی یهود در فلسطین‌اشغالی نیز باوی درین پروپاگند همراهی میکرد . طرز پروپاگند بدینگونه بود که رادیوی یهود بتوصیه امریکا به ستایش و مدح جنبش مذکور می پرداخت و آنرا خیلی مقتدر و قادر به درهم کوبی دشمنانش معرفی می نمود ، و حکومت مصر که بایهود و امریکا همدست‌بود، از فرصت استفاده نموده اخوانی ـ ها را مزدور و نوکر و جیره‌خوار خطاب میکرد و ثنای یهود بر ایشانرا دلیل می آورد .

پروپاگند از نگاه وقت نیز بدونوع تقسیم شده است :

الف ـ پروپاگند ستراتیژیکی و آن عبارت از پروپاگندی است‌که با پلانگذاری ستراتیژیکی طویل المدت متوجه نیروی دشمن‌ساخته میشود ، و هدف نهایی آن از پای الداختن دشمن با ایجاد د گرگونی های روانی و سلوکی دروی می ـ باشد .

روسهای وحشی و مکار از این نوع پروپاگند نیز در رویا رویی با مجاهدین قهرمان و ملت بپا خاستهٔ ما کار می گیرند ، باین صورت که رادیو های شیطانی ماسکو و کابل بطور مستمر از با صطلاح پیشرفت ها و ترقی هائیکه نصیب روسیهٔ روسیاه شده است (!) یاد آوری می کنند و از رفاهیت و آرامی ملتهایی که در جهنم سرخ اسیرند ، لاف می زنند و از بلند رفتن سطح زندگی مردمان آسیای مرکزی دروغهای شاخدار پخش می کنند وهم‌بدین ترتیب مجلات و جرائد الحادی و گمراه کن را بکشور مافرستند که در آن از پیشر فتهای‌دروغین در اردوگاه سرخ تشریحات خیالی داده شده است ، تابدینگونه بزعم خود شان ملت ما را بفریبند و تا باشد که این ملت بپا خاسته باشنیدن و خواندن آن چرندیات و دروغهای مکر آمیز تطمیع شده و در آرزوی دست یافتن به آن ترقیات (!) و پیشرفت ها (!) دست از مقابله با ارتش سرخ اشغالگر بردارند و بردگی شیاطین روسیه را بپذیرند ، و نیز دجالان ماسکو و روباههای باند خلق و پرچم از باصطلاح قهرمانی های ارتش سرخ در امر باصطلاح قلع و قمع باسمه چی ها (منظور شان همان‌مجاهدین قهرمان آسیای میانه است) تعریفهای مکرر و تشریحات مفصل می کنند ، تا باین ترتیب مجاهدین قهرمان و سنگر نشینان دشمن کوب ما را بتر سانند و از پیروزی بر علیه ارتش سرخ وحشی مأیوس نمایند و ارتش اشغالگر را که همین حالا در کشور مرد خیز ما بزالو درآمده است ، شکست نا پذیر جلوه دهند ! ! غافل ازینکه ملت مسلمان و مجاهدین قهرمان مانه تطمیع میشوندونه از ارتش سرخ وهم پیمالش وحشتی بدل راه می دهند زیرا هم دروغهای شیاطین کرملین نشین در مورد ترقی و پیشرفت و آرامش و رفاهیت و بهشت خیالی کمونزم که با آن سالها ملت ها را فریفته بودند ، آشکار گردیده وحشت شان باز شده و نقاب از چهره های کثیف و منحوس شان بر زمین افتاده است ، وهم افسانه شکست نا ـ پذیری ارتش سرخ در کوهپایه هاو وادی ها و قریه ها و دشت و دامن افغانستان قهرمان پرور درهم شکسته است و امروزحتی کو دکان ده ـ دوازده ساله افغان نیز با عملیات قهرمانانهٔ خود ارتش سرخ جبون و بزدل را بخاک و خون می کشند .

باید گفت قبل از کودتای شوم کمونستی در سال ۵۷ و در دوران حکومت های پلید ظاهر شاهی و داود شاهی روسها از روش تطمیع و کشیدن باصطلاح پیشرفت و ترقی در قلمرو

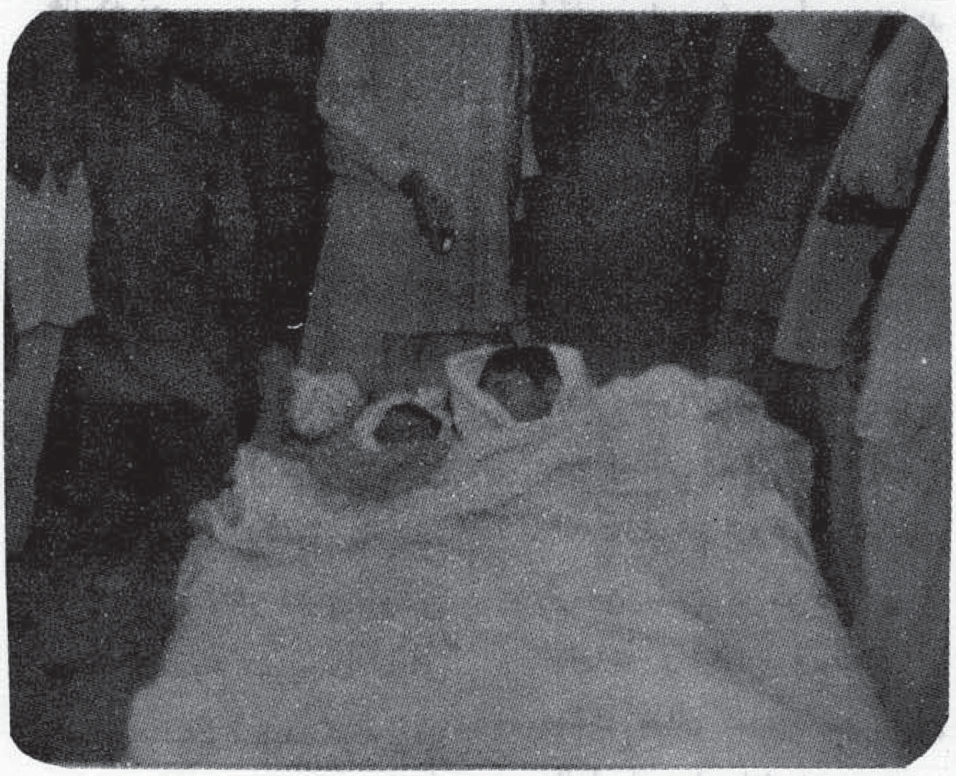

امپراطوری سرخ شان ، برخ ملت ما به پیمانهٔ وسیعی کار گرفتند که بعضی ها را به دام غلامی روسها کشید که ذلیلانه اکنون بار آنرا بدوش می کشند و به لعنت خدا و خلق گرفتار آمده اند .

ب ـ پروپاگند تاکتیکی : و آن عبارت از پروپاگندی است که برای شنوندگان معینی پخش میشود و بخاطر تقویهٔ عملیات جنگی در یک محل صورت می‌گیرد ؛ بنا برین هدف آن کوتاه مدت بوده و برهه زمانی محدودی را در برمی گیرد . مثال این نوع پروپاگند سخنان دروغینی است که برای افراد ارتش سرخ در اثنای ارسال شان به افغانستان و باز در اثنای معرکه برای جلوگیری از تسلیم شدن شان از طرف جنرالان شیاد روسی گفته میشود : خرسهای پیر کرملین برای اینکه توانسته باشند ارتش اشغالگر شانرا با روحیهٔ حماسی به افغانستان در برابر سربازان فداکار اسلام بفرستند ، به ایشان می گویند شما به جنگ امریکائی هاو مصری هاو پاکستانی ها که به افغانستان حمله ورشده اند ، می روید و به مردم افغانستان در امر بیرون راندن مهاجمین کمک می نمائید ، وهم ایشان برای این که اشغالگران بزدل را از تسلیم شدن به مجاهدین باز دارند برای عساکر خود می گویند : اگر شما به مجاهدین تسلیم شوید ایشان شما را قطعه قطعه ازبین می برند بناءً بهتر است در جنگ بمیرید ولی تسلیم نشوید !

اما از آنجائیکه هر نیرنگ روسها بزودی افشاء شده و آنها را در برابر جهانیان و مردم و عساکر شان سر افگنده می سازد، این نیرنگهای شان نیز جائی را نگرفته و ارتش اشغالگر نه تنها روز بروز روحیهٔ خود را از دست می دهد بلکه صد ها نفر شان به سربازان حق تسلیم نیز میشوند و تا حال تعداد زیادی ازیشان از طریق مجاهدین خود را از چنگال کمونزم جنایتکار رها نیده راهی کشور های دیگر شده اند .

جنبه روانی پروپاگند : از مهم ترین روشهای که در پروپاگند استفاده میشود ، القای ذهنی ، و تطمیع و تلقین را میتوان نام برد ، وچون مفاهیم این کلمات را در علم النفس یا روانشناسی جستجو کنیم چنین تعریفی را برای انها میابیم وا داشتن شخصی به قبول وجههٔ نظرمعینی بدون اینکه آن شخص قبلا تفحص دقیقی دربارهٔ وجههٔ نظر یاد شده کرده باشه ، و مفکورهٔ تلقین شده بوی در اغلب اوقات اساس کار برایش می باشد، زیرا آن شخص‌مفکورهٔ تلقین شده را می پذیرد و به مقتضای آن عمل می کند ، بدون اینکه در

مورد عمل مورد نظر فکر کند و در اطرافش مطالعه نماید .

و اما القای ذهنی در علم النفس چنین تعریفی دارد(کوشش در جهت تاثیر اندازی در طرز تفکر شخص و روشهای روحی و سلوک حرکتی اش بدون استخدام وسائل اقناع منطقی ، بنا برین شخص پروپاگند چی بر عقل و منطق جهت تاثیر انداختن بر روش دیگران ، تکیه نمی کند و ازین رو پروپاگند بر عواطف اتکاء دارد ، و عواطفی که پروپاگند تحت تاثیر خود می آرد ، بسیارند که از آنجمله است : ترس ، تفاخر ، حب عائله ، حب ذات و حب منافع دنیوی، و پروپاگند وقتی بیشترین تاثیر را می کند که شکار هایش از شعور و آگاهی زیاد برخوردار نباشند .

در حقیقت هر شخص فریب پروپاگند را نمیخورد و قابلیت پذیرش تلقین از یک شخص تا شخص دیگر فرق میکند، و درجهٔ ایمان و آگاهی بهترین معیار درین مورد شده میتوالد ، چه مسلمان آگاه هرگز پروپاگندی را قبول نمی کند و تحت تاثیر آن نمیرود و هیچ خبری را بدون تفحص و تدقیق نمي پذیرد و این آیهٔ کریمهٔ درین مورد مشعل راهش است: «یا ایها الذین آمنوا ان جاء کم فاسق بنبأ فتبینوا أن تصیبوا قوما بجهالة فتصبحوا علی مافعلتم نادمین) یعنی ای مسلمانان اگر بیارد پیش شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید برای احتراز از آنکه ضرر رسانید قومی را بنا دانی پس پشیمان شوید بر آنچه عمل کردید» .

و ازینجاست که ملت مؤمن و دشمن شکن ما فریب تبلیغات واهی و اراجیف پوچ رادیو های شیطانی ماسکو و کابل را نمیخورند و هر نوع دسیسهٔ دشمن را با آگاهی کامل دفع می نمایند و هر پروپاگند وی را بی اثر میسازند .

و بدینگونه دشمن وحشی و مکار در همهٔ ساحات چه عسکری و چه ایدیو لوژیکی و چه سیاسی و چه در ساحهٔ جنگ روانی بار شکست افتضاح آوری را بدوش می کشد و از آنجائیکه کمونستها فاقد عقل اند ، با اینهمه شکست و رسوایی و ذلت بازهم شیاطین روسی می کوشند با در گیر ساختن بیشتر خویش ، لکه های ننگ بیشتری به پیشانی شان زده شود .

(ادامه دارد)

د کمونیزم ناکامي

ژباړن : رحماني

که په کمونیستي ایډیالوژۍ کې په لکونو نظري ګډوډۍ هم وای ، خو چې د یو داسې تهذیب اساس یې ایښی وای ، چې انسان ته پکې د هغه حقیقي ځای ورکړ شوی وای، د انصاف او عدالت دوره وای ، هغه تهذیب د سولې او سلامتي راوستونکی وای ، د نیکمرغۍ زانګو وای ، هلته د زړه او روح آرامي وای ، نو کیدای شول چې پر دغه نظري ګډوډیو سترګې پټې کړي وای ، لیکن کمونیزم له دغو کړکیچونو سره سره په پورتینو معیارونو نه یوازې برابر نه دی بلکې د کمونیزم ترټولو کمزوري اړخ همدا دی .

موږ له دې نه انکار نه کوو چې کمونیزم په ځینو اړخونو کې پرمختګ کړی ، د هغه تر سیورې لاندې تولیدات زیات شوي ، تعلیم او ساینس ته توجه شوې ، ډیر نوي هیوادونه یې لاندې کړیدي او په ننني نړۍ کې یې آواز تقریباً پرېکنده حیثیت لري. د هغې پیروانو له تباه کوونکو وسلونه نیولې ان د مصنوعي سپوږمیو تر صنعت پورې لوړ مقام ګټلی دی ، داتول پرځای(!)

لاکن اصل پوښتنه داده چې د یوه نظام عظمت اصلاً په کومو شیانو پورې تړلې دی ؟

که چیرې د هغه عظمت محض د مادي تولیداتو په زیاتوالي کې وی ، بیانو باید ومنوچې پانګوالي نظام تر کمونیزم ډیر ښه دی ، ځکه نن هم پدې اړخ کې پانګوالي هیوادونه له کمونیستي نړۍ نه مخکې دي .

که د نفوس او مساحت ډیر والی د یوه نظام د عظمت دلیل وی ، نو د سکندر یونان ، د سیوز روم او د تیمور پاچاهي له کمونیزم نه ډیره اعلی او لوړه وه .

که چیرې لويي لويي کلاګانې او لوی اقتصادي پلانونه د لوړتیا ثبوت وی ، بیانو د فرعون په زمانه کې د بیچاره او مجبورو بزګرانو په ننها کو لاسونو جوړ شوي اهرامونه د مادي عظمت ډیره غټه رونبانه نښه ده . که د یو نظام د صداقت او ریښتینولی دلیل د هغه په چټکې سره خپریدل ، نړی تر تسلط لاندې راوستل او د ځوکالو په موده کې په زور او جبر سره پرلویو لویو آبادیو تسلط ، وی ، بیا به نو د چنګیز او هلاکو د توپاني غلبې او اروپایي ښکیلاک په هکله منصف نقاد څه نظر ورکړي او له هغو نه به څوک لوی وبولي ؟

خو ! حقیقت دادی چې هیڅ یوه نظام ته نه د هغې په تولیداتو ډکې کارخانې عظمت وربښلای شي او نه سوځوونکې وسلې ، نه یې مال زیاتوالی هغه غټوالی شي او نه یې پوځي قوت ، لویوالی نه د مساحت په ډیروالي کې دی او نه د غلبې په تیزۍ کې .

د عظمت اصل معیار دادی چې یو نظام د بشریت لپاره څومره مفید

او ګټور دی ؟ د کائناتـوله مقاصدو سره تر کومه حده هم آهنګي لري ؟ د هغه په واسطه انساني شرف لوړو منازلو ته رسیږي او که د غلامی او ذلت په کندوکی لوېږي ؟ اخلاق ښکلاموسی او که حیـوانیت تـرق کـوي ؟ آزادی ، ورور ولی او صمیمیت زیاتیږي او که ظلم، فساد او سرې وژ نه ؟ په نړی کی حقیقی نظم ټینګیږي او که جګړه ماری او کش مکش ؟ د انصاف او عدالت مرحله وی او که د بی عـدالتی او بی انصافی دوره ؟ حق او صداقت سرلوړی کیږي او که طاغـوت او باطل؟ انسان خوښ او ډاډ من کیږي او که پریشانه او نا کراره ؟(۱)

نو ویلای شو چی :

نه غوټی نظر را کاږی ،
نه سمسور نه کاغذ ګل وی
بس د زړه په خوشالی کی
د پسرلی خوښی ده نغښتی

یعنی که چیرې په یو نظام کی هیڅ ډول ښکلا او له فطرت سره برابر قوانین نـه وی یواځی د یوه مادی پرمختګ له مخی هغه ته د ټولنی په ګټه نظام نه شو ویلای :

په پښتو کی مثل دی : په یوه ګل نه پسرلی کیږي .

یو نظام که څه هم مادي پرمختګ کړی وی خو چی د بشریت بنیادی مسئلی حل نه کړی انسانی ، شرف او عزت پرځای نه کړی ، اخلاق پر سمو اصولو برابر نه کړی ، او د ژوند چمن د عدالت ، آزادی ، له خدای نه ویری ، مینی او ورور ولی په ګلانو ښکلی نه کړی ، بیانو دنیا د هغه لپاره نعمت نـه بلکی لعنت ده ، هلته بیـا د بشر هیڅ دردهم نشی دوا کیدلی .

موږ چی کمونیزم له همدی پلوه څیړو ، بلی نتیجی ته نه شو رسیدلای بیله دی چی ووایو کمونیزم بالکل ناکام دی . پـدی هکله لازم ګڼو ځینو ټکو ته اشاره وکړو :

د فرد نفی

کمونیزم چی له کوم ځـای نـه خپل سفر پیل کـړی ، د نویدیز تهذیب هغه مرحله وه چی د انسانی قـدر خـاص تخفیف (د سپکاوی) کیـده . کله چی د انسان مقام د کائناتو مرکز (دنیا) وه او انسان د خلقت محـور . هلته د کائناتو هر څه د انسان لپاره وو ، انسان د خدای (ج) د خلیفه مقام درلود ، هر څه یی تابع وو . خو دلیـد دغه زاویه ورو ورو بدله شوه ، د ساینس پوهانو یوی ډلی ثابته کړه چی دنیا د کائناتو مـرکز نـه ، بلکه د هغه حقیقت د دی لویـو کائناتـو پر تله د شګی له ډیری کوچنی ذری نـه زیات نه دی. وروسته بیا دا تصور را پیدا شـو چی انسان کوم خاص مخلوق او د خدای (ج) خلیفه نـه دی . بلکی د حیواناتو یو پر مختللی شکل دی ، لیسوه ، سپی او بیـزو ټول د هغه د کـورنی غړی دی. وروسته دا ګوزار هم پری وشو چی انسان آزاد او مختار هم نه دی بلکه د ټولنی زیږ نـده ده . کمونیزم یو قدم نورهم مخکی لاړ وي ویـل چی ټـولنه هم د مخصوص اقتصادی جوړښت میوه ده ، فرد که هم مستقل

پاتې په (۲۱) مخ کی

در آرزوی رسیدن به آبهای گرم

روسیه یکی از ممالک محاط به خشکه‌اروپائی در اوائل قرن هفدهم در حوالی مسکوبه شکل یک‌دولت درامد و به همین مناسبت بنام (مسکوی Moscovice) یاد میگردید. نژاد ساکنین ان لهستانی چک و سربستانی بود و از مذهب اور تودوکس عیسوی پیروی میکردند. مذهب اورتو دوکس و نخستین مبادی تمدن را کشیش های قسطنطنیه در پایان قرن دهم به این سرزمین آورده اند. باری سویدن (متصرف اراضی کنار بالتیک) و ترکیه (مالک سواحل دریای سیاه و مملکت لهستان) روسیه را از اروپا جدا میکرد و بنابرین روسیه برای رفت و امد مستقیم به اروپا جز اقیانوس منجمد و دریای سفید که هشت ماه سال یخ بسته است، راهی دیگری نداشتند. قوم تا تار در قرن سیزد هم از آسیا به این نواحی آمدند و خان یعنی رئیس ایشان روس‌های ولایات شرقی را خراج گذار خویش ساخت. درآن ایام سرزمین روسیه قطعه قطعه و به شعبات دولت کوچک تقسیم شده بود. کیف (مادر شهرهای روسیه) وقد رفت. امیر آنرا سایر نواحی به تفوق و برتری می شناختند واورا (امیر بزرگ) میخواندند. در قرن سیزدهم مسکو در اهمیت و اعتبار جانشین کیف شد. زیرا وقتی لیتوانی ها ولایات غربی را گرفتند این شهر بدست ایشان افتید. رئیس روحانیون روسیه هم مسکو را مقر خویش قرار داد. پس مسکو خود مرکز مذهبی (ممالک روسیه) و فرمانر وایش (امیر بزرگ گشت).

کم کم امرای بزرگ مسکو دامنه اقتدار خویش را در ولایات مجاور و سعت بخشیدند و به حقیقت (خاک روسیه را ایشان جمع آورند). در اواخر قرن چهار دهم یکی از امرامو سوم به (ایوان IVAN سوم که ایوان کبیرش نیز می نامیدند به استظهار قدرت خویش از پرداخت خراج به تاتار ها سر پیچید (۱٤۸۵). ایوان چهارم نواده او هم که به سبب بیداد گیری هایش ایوان وحشتناک خوانده می شد در (۱٥٤۷)لقب (تزار) یعنی (قیصر) را اختیار کرد. انگاه سواحل ولگارا از تاتارها گرفت و ایشان را به اطاعت خویش در آورد. مقارن این ایام حادثه جویان دلیراز (اورال) گذشته و قلمرو سلطنت تزار را در آسیا در دشت سایبریا تا ایتریش ITRYCH بسطدادند.

ایوان چهام میخواست چنانچه در اسیا فتح کرده بود از طرف مغرب هم به جانب دریای بالتیک راه یابد اما در این جاسعی او بی حاصل شد و سویدنی‌ها و لهستانی ها (پولندی ها) مانع پیشرفت اش شدند.

در اوائل قرن هفدهم سلسله ایوان ازبین رفت و مملکت پانزده

سال (۱۰۹۸ - ۱۶۱۳) گرفتار بحران گشت . تخت و تاج روسیه بارها بدست دیگران افتید . مردم به کرات علم طغیان بر افراشتند و سلطنت را مدعیانی پدید آمدند که به دروغ خود را به خاندان ایوان منسوب می ساختند . لهستانی ها نیز به این سرزمین دست درازی نمودند و حتی به مساعدت یکی از این حادثه‌جویان پرداختند و اورا تا مسکو پیش بردند . عاقبت روس ها در سال ۱۶۱۳ (میخیل رومانوف) خوا هر زاده ایوان وحشت ناک را به پادشاهی برداشتند و دوران پریشانی بسررسید. اعقاب (میخایل رومانوف) تا ۱۹۱۶ در روسیه سلطنت کردند واز ابتدای قرن هفدهم این مملکت را در قطار ممالک اروپائی به پا استاد نمودند :-

درآن ایام وضع روسیه از بسیاری جهات به تشکیلات چین می ماند تزار روسیه هم مثل امپراطور چین پدر رعیت شناخته می شد پس اقتدار و اختیار بی‌حد داشت. روس ها می گفتند (ای تزار! در مملکت تو ، خدارا و ترا هر کاری مجاز است) . تزار هم از این اجازه استفاده میکرد وسرهای راکه به اطاعت اوبرابر و فرودنمی آمد از بدن جدا می ساخت . چنانچه در ایام ایوان وحشتنا ک هزاران سربریده شد . مردم هنگام سخن گفتن بـه تـزار سجده نمودند و پیشانی به خاک می سائیدند . اوامر او بصورت فرمانی که آنرا (اوکاز) می نامیدند صدور می یافت . در قرن پانزدهم ایوان سوم میان شهر دیگری ساخت بنام (کرملین) و تزار ها کرملین را اقامتگاه خویش ساختند .

در عهد ایوان وحشتناک لشکر منظم و دائمی بوجود آمد که آن را (استرالستی (Streltisi) می نامیددد . (استرلستیها) بـه عسا کر (ینی چری) ترکیه شباهت داشتند و مانند ایشان همه عمر را خدمت سربازی بسر می‌بردند . استرلیستها از عواید زمینی کـه تزار به ایشان می داد و یا از منافع شغلی که در خارج از وقت خدمت به آن می پرداخت زندگی میکردند .

میخایل رو مانوف ۱۶۱۳-۱۶۸۳ پسرش الکسیس ۱۶۴۵-۱۶۷۸ - و نواده اش فئود در ۱۶۷۸ - ۱۶۸۲ به جانب اروپا توجـه خاص نمودند و جمعی از خارجیان را به مسکو دعوت کردند وایشان هر چه زود تر دران سرزمین جماعتی تشکیل دادند . بیگانگان که تاجر و کار گر بودند خوی و روش ماجرا جویانه داشتندو مثل مردمانی که اکنون هم در شهر-های ساحلی مراکش هستند به‌امید کسب ثروت به این سرزمین آمده اند .

هر چند مساعی تزارها در مغرب بی حاصل ماند اما در اروپای شرقی که با جدوجهد تمام بـه میدان عمل پا گذاشتند فایده های بردند . انها توانستند اسمولنسك کیف و سواحل یسار دنیپر را که مسکن قزاق ها بود همه را از لهستان گرفتند .

این فتوحات بدست الیکس انجام یافت . وی در باب اصلاح مذهب نیز کوشید . سفیر ها به خارج گسیل داشت . بیگانگان را برای آبادی دعوت کرد . بر متصرفات مملکت افزود . چنانکه گوئی نخستین طرح سلطنت پسر خویش پطرکبیر را او کشید . پطر موجد روسیه جدید در سال ۱۶۷۲ به مقام تزاری رسید و اساس قوای بحری روسیه را نهاد . پطر به اتکاء بر کمک ها و همکاری انگلیس قوای بحری سوئید را در در یا شکست داد و در ۱۷۱۴ جنک (نیوا - Neva) را برد . سوئیدی ها که میخواستند بوسیله تصرفات اراضی ، بالتیک را بصورت یک در یا چه سوئیدی در آورند. یعنی

زمین های اطراف آنرا تصرف کنند . این فکر اصلاء از گوستا وادولف پادشاه سوئد (۱۶۱۱ - ۱۶۳۱) بود و سوئیدی ها برای انجام دادن مقصود ناچار بایست با روس ها که چشم به فتح ابهای بالتیك دوخته بودند به جنگ پردازند . پتر کبیر یا پطر اول بعد از این فتح ، شهر (پطرز برگ) را که امروز بنام لینن گراد یاد میگردد در کنار دریای بالتیک اعمار نموده روسیه را در قطار ممالک کناره بالتیک شامل ساخت و تلاش همیشگی تزارها وکمونستها این بوده که اگر انها بتوانند به تسخیر ایجاد موفق گردند اما ضعف و ناتوانی قوای بحری روسیه حتی تا ۱۹۰۰ - مانع اجرای این هوس بود .

در واقع در قرن هفدهم اروپای شرق شامل سه دولت بود :

امپراطوری ترک ، لهستان و روسیه . امپراطوری ترک از دو دولت دیگر عظمت بیشتر داشت و تمام شبه جزیرهٔ بالکان و در ناحیه شمال در ماوراء شط (ساو- Save) و (داینوب Danube قسمت اعظم هنگری و در جنوب شرق تمام اراضي اطراف دریای سیاه یعنی جلگه روسیه را فرا میگرفت .

مملکت لهستان از جانب شمال به بحربالتیک محدود میگشت، از سمت جنوب جبال کارپات و شط دنیستر آنرا از هنگری و ترکیه منتهی می شد اما روسیه که (مسکویف Moscoive) نام داشت ساحهٔ محدودی را نسبت به سایرین احتوا میکرد لذا تزار ها به این وضع قانع نبودند و میکو شیدند به توسعه خاک بپردازند . دو مملکت مقتدر ترک و لهستان مانع این کار بودند .

موجودیت ترک های مسلمان در اروپا از نظرات سیاسی اقتصادی و از همه مهمتر مذهبی قابل تحمل نبوده لذا روس، فرانسه ، هنگری و لهستان متفقاً میکو شیدند ترک ها را از اروپا خارج نمایند. حتی پاپ حاضر بود اساس جنگ صلیبی راد و باره زنده نماید . بـه این ترتیب اروپای شرق میدان فعالیت های عظیم سیاسی گشت . سویدنی ها میکو شیدند دریای بالتیک را مملکت بلا متنازع خود سازند روس ها میکو شیدند بهر نوع که باشد به آبهای گرم و دریا را یابد ، لهستان در پی حفظ استقلال و تمامیت ارضی اش بود.

دولت لهستان متشکل از دو دولت (لهستان که مرکز آن وارسا بود و دوک نشین بزرگ لیتوانی) بود که به اینصورت از ثبات داخلی چندانی برخوردار نبود . این مملکت در نتیجهٔ دوبار تجزیه به اضمحلال مواجه گردید . در نتیجه تجزیهٔ دوم در سال ۱۶۴۸ بود که مناطق قزاق نشین او کر این به تصرف روس درامد . علاوتاً مناطق اسمولنسک، لیتوانی و پلنا وکیف) جزو قلمرو روسی قرار گرفتند و بر متصرفات آن مملکت افزود گردید و روس ها

توا نستند حریف نزدیک عثمانی ها قرار گیرند . لهستان در سال ۱۷۷۲ یعنی نیمه دوم قرن هجدهم بار دیگر در نتیجهٔ اتحاد فردریک دوم و کاترین دوم (تزار روسیه) تجزیه گردید بعداً در سال های ۱۷۹۳ و ۱۷۹۵ یعنی هنگام انقلاب کبیر فرانسه ان مملکت را بکلی تجزیه و میان خود تقسیم نمودند .

مقارن این اوقات عثمانی هم د چار همین مخاطره گردیدند . در نتیجه شکست فاحشی که از لشکر روس به قوای عثمانی رسید در (قینارجی) در سال (۱۷۷٤) مجبور به امضای عهد نامه مشئومی شد که هم قسمتی از خاک او به روسیه رسید و جمعی از عثمانیان تحت الحمایه ان دولت قرار گرفت .

عثمانیان بار دیگر با روسیه و اطریش بجنگ مشغول شد (۱۷۸۷ - ۱۷۹۲) و مجدداً شکست یافت . از سال ۱۷۸۲ به بعد ژوزف دوم و کاترین دوم نقشه تجزیه مملکت عثمانی را بـه تفصیل رسم کرده بودند اما نظر به انعطاف توجه عموم دول به انقلاب کبیر فرانسه اجرای نقشه مذبور معوق ماند .

بعد از انکه ناپلیون بونا پارت در معرکه و اترلو و لنگتون ، سردار بزرگ انگلیس مغلوب گردید حکومت انگلیس بصورت نا جوان مردانه او را به جزیره (سنت هلن) که صخره عظیمی است در بحار حاره میان آفریقا وقارهٔ امریکا یعنی در وسط اقیانوس اطلس تبعید گردید . در خاتمه جنگ ـ های نا پلیون کنگره و یا نادر (۱۸۱۰) یعنی آغاز قرن نزده تشکیل یافت نقشه سیاسی اروپا را رسم نمودند . پنج مملکت فرانسه، انگلستان، پروس، اطریش و روسیه بحیث دوم معظم اروپا شناخته شدند و هر کدام حصه‌ای از سرزمین های ممالک خورد و کوچک را بدست آوردند . در نتیجه همین کنگره بود که روسیه فنلند را در نواحی بحر بالتیک از سوئد مجزاء ساخت به این ترتیب روس ها به آهستگی در نتیجهٔ یک پیروزی سیاسی و طرق دیپلوماتیک نه نظامی ، در یکی از ابهای گرم سهم پیدا کرد . درین وقت تزار روس (الکساندر) بود .

سوید یا سوئد ولهستان دو قدرت بزرگ اروپائی شرق در نتیجه جنگهای ناپلیون و کنگره «و یا نام تابع روسیه گردید اما امپراطوری عثمانی که بر اساس تعصب مذهبی دشمن مشترک اروپا بود و هنوز قدرت مقابله را از دست نداده بود . لـذا به زانو در آوردن ان تحت عنوان مسأله شرق سال ها مورد بحث و مناقشهٔ دول اروپائی و پاپ بود و باعث بروز حوادث بزرگ تاریخی گردید .

مراد از مسأله شرق مجموعهٔ حوادث سیاسی است که از وجود و تشکیل امپراطوری ترک در اطراف مدیترانه شرق در اروپا در آسیا و افریقا ناشی گردیده است .

مسأله شرق از موقعی که ترک ها به شبه جزیر بالکان قدم نهادند یعنی آغاز قرن پانزد هم و سقوط امپراطوری بیزانتین تولید گردید. اولاً مطرح شدن ان در قرون شا نزدهم و هفدهم به این‌واسطه بود که ترک ها و اسلام برای اروپا خطری به شمار می رفتند . ثانیاً در قرن هجهده باز مسأله شرق به میان آمد زیرا بدواء اطریش و بعد ها روسیه ترک ها را از سایر نقاط اروپا به شبه جزیره بالکان را ندند .

ثالثا در قرن نزدهم امپراطوری عثمانی تاثیر علل داخلی وقضایای خارجی به سرعت رو به انحطاط نها دو به این واسطه مسأله شرق دارای پیچیدگی فوق العاده گردید

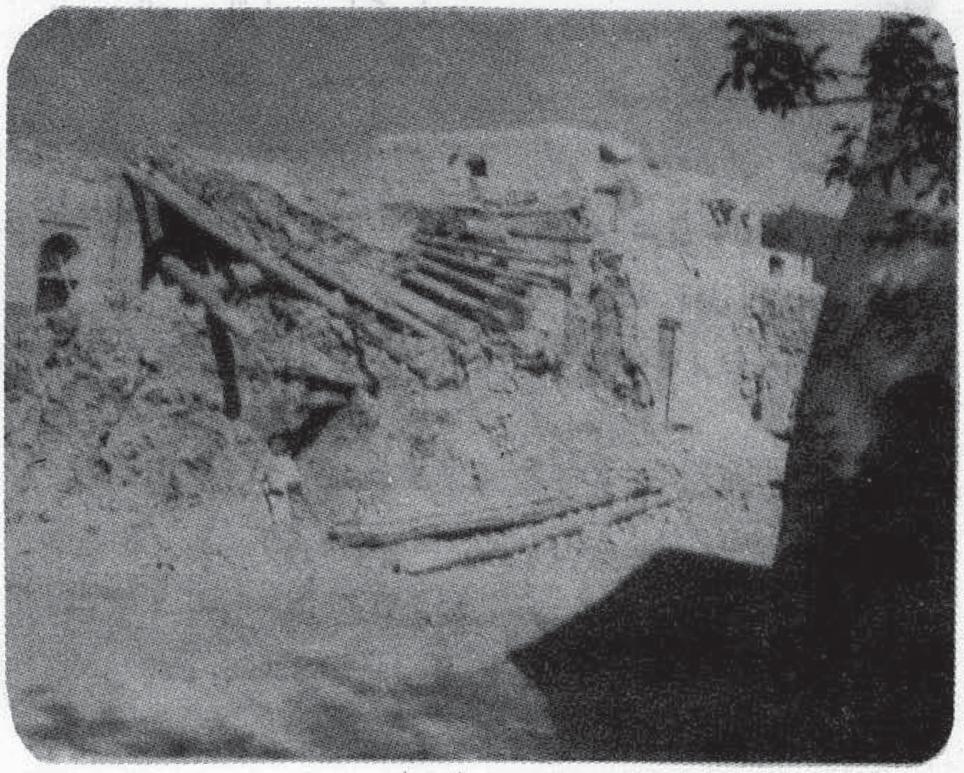

زیرا از یک طرف مطالع زیاد روس ها که باهمان شدت سابق متصرفات ترکیه را در اروپا تهدید می نمود و از طرف دیگر امپراطوری ترک به تحریک کلیسا و تزریق فکرنشنلزم در بین سرب ها ، یونانیها ، رومانیها و بلغاریها متوالیاً آزادی می یافتند . در خارج اروپا در بین ملل مسلمان هم همین فکر پیشبرده شد و با احیای فکر نشلنزم عرب توسط لارنس انگلیس فکر تجزیه طلبی شدت یافته می رفت .

بهر صورت بررسی مفصل این موضوع درینجا مطرح نیست بلکه باید فعلاً فقط این قدر بدانیم که چطور روس ها در تلاش بیرون آمدن از خشکه شدند و از رویداد های این منطقه بهره برداری نمودند .

در این رستاخیز بزرگ استعماری روش روسیه این بود که با شورشیان ضد ترک مساعدت و همکاری نمایند تاترک ها را ضعیف و با مساعدت های که با ملل باغی می نمودند آنان را ممنون و بخود امیدوارو طرفدار سازد و ازین طریق خود را به بحر بر سانند تا هنوز زمینه اعمار قوای بزرگ بحری روسیه مهیا نشده بود لذا میخواستند از طرف دیپلو ماتیک اهداف نظامی شانرا تأمین نماینده .

عربهای یاغی احساس میکردند که قشون ضعیف چهل هزار نفری انها قدرت مقاومت طولانی با تمام قوای امپراطوری ترک را ندارد لذا از الکساندر اول تزار خواستند لقب حامی ملت سرب را قبول کنند . روس ها هم که از دیر زمان در خیال اقائی بر ابنا ها را که در تصرف ترک ها بود در خیال می پرورا نیدند این لقب را پذیر فتند .

در (۱۸۱۵) وقتیکه روس ها از ناپلیون بو نا پارت فارغ البال گردیدند یاغیون ترک را به بغاوت تشویق نمودند . شورش در قریه (تا گو) Takavo به ریاست میلوش ابر نوبیچ Miloch Obren-vitch که سابقاً خوگ چران و در شورش اول از معر و فترین رؤسای نظامی به شمار می رفت ظاهر شد . شورش از همکاری‌های همه‌جانبه تزار برخوردار بود و به ان قدرت کسب آزادی داخلی سربستان راداد .

درین وقت دول انگلیس و فرانسه امیر البحر بودند و سایر ممالک نیز در زمره قدرتهای درجه سوم و چهارم به حساب می آمدند ، اما روس ها تقریباً هیچ چیز نداشتند .

بعد ها بغاوت یونان و مسئله آزادي آن مطرح گردید (۱۸۲۱) (۱۸۲۵) الکساندر تزار روس مرد و نیکلای اول جانشین او در خیال تجزیه جدی امپراطوری ترک و باز نمودن راه به بحیره مد تیرانه گردید . یا لااقل میل داشت امپراطوري ترک را بقدری

ضعیف سازد که در مقابل دولت روس حکم دولت دست نشانده ای را داشته باشد . بنابرین منافع او با اضمحلال یونانیان سازگار نبود . خاصه که مسأله یونان ممکن بود بهانه خوبی برای جنگ با ترک ها شود . از طرف دیگر انگلیس نمیخواست تزار روس به تنهائی در مسأله یونان دخالت و انراحل و تصفیه نماید . لذا بانیکلای مفاهمه نموده به اتحاد

فرانسه برقوای بحری ترک ها حمله و آنرا شکست دادند . چون ترک ها بزرگترین قوای شانرا از دست داده بودند سلطان محمود ، سلطان عثمانی ، اعلان جهاد داد تا همه رعایای به دفاع برخیزند . درهمین وقت (١٨٢٨) نیکلای بر ضد ترک ها اعلان جنگ داد و برای مدت یک سال به آن ادامه دادند . روس ها در ابتداء پیشرفتهای سریع داشتند و قشون روس بعد از اشغال (ملداوی) و (والاشی) در ماه جون ١٨٢٨ ازشط دانیوب گذشت اما اندکی بعد به شکست مواجه شدند و امراض گونا گون آنان را از پا در آورده ، به طوری که مجبور شدند دوباره بهساحل دیگر دانیوب بر گردند . این تجاوز بیمورد روس ها که هیچنوع توجیه حقوق و سیاسی نداشت در بهار ١٨٢٩ باردیگر تکرار گردید و سلطان را مجبور به درخواست صلح نمود.

در ٤ ستمبر ١٨٢٩ دو عهد نامه را به امضاء رساند . بموجب اولی استقلال یونان اعلان شد و به موجب دومیمصب دانیوب را به تزار روس تسلیم میکرد و متعهد میگردید در ظرف دهسال (١٢٥) ملیون خسارات بپردازد . تا الکه خسارات پرداخته میشود ولایات (ملداوی) و (والاشی) تسلیم روس ها گردید . به این ترتیب روس ضربهٔ مهلکی بر پیکر سلطنت عثمانی زده به اشغال مناطق ساحلی اروپا یکی بعد از دیگری می پرداخت .

اندکی بعد قیام محمد علی و مسأله مصر و شام به تحریک فرانسوی ها رویکار شد . محمد علی پاشا پسرش ابراهیم پاشا را مامور اشغال شام و دمشق نمود . چون قشون ترک به شکستمواجه گردید سلطان عثمانی از روی حماقتاز نیکلای طلب کمکنمود. این پیش آمد برای نیکلای پیش آمد غیر مترقبه بود ؛ که نفوذ خود را در ترکیه برقرار سازد . لهذا دسته ای از جبهات جنگ به (بوسفور) فرستاد و پانزده هزار سرباز روسی سواحل (بوسفور) را گرفتند . این اقدام قدرتهایبزرگ بحری آنوقت (انگلیس و فرانسه) و حتی اطریش را متوحش ساخت زیرا دول سه گانه می ترسیدند این مسأله اولین قدم برقراری حمایت روس نسبت به دولتعثمانی و باز شدن پای روس ها در مدیترانه باشد بنا براین بر سلطان عثمانی فشار آوردند تقاضا های محمد علی پاشا را که خود او را تحریک نموده بودند قبول کند و بهانه قیام و شورش را مرتفع سازد . سلطان تسلیم شد و در عهدنامه (کوتائیه) ٥ می١٨٣٣ حکومت شام و ولایت اطنه را به

محمد علی پاشا تفویض نمود .

اقدام خطرناکتر سلطان عثمانی این بود که بعد از رفع و دفع شورش محمد علی با نیکلای معاهده (اسکله خونکار) را در (۱۸۳۳) امضاء نمود بموجب این عهد نامه تزار روس وعده می داد که سلطان عثمانی هر قدر قشون برای دفاع خود لازم داشته باشد به اختیار او بگذارد . سلطان هم که به این ترتیب تحت الحمایه روس شده بود متعهد میگردید اجازه ندهند جز کشتی های جنگی دولت روس کشتی جنگی دولت دیگری از بغازها عبور کنند . بااین کیفیت بحر اسود بعد روسیع نظامی روس شد و کشتی های جنگی آن دولت بدون اینکه درمامن خود بیم حمله داشته باشد میتوانستند در موقع ضرورت مدتیرانه را مورد تعرض قرار دهند .

اتحاد اسکله خونکار یکی از حوادث اساسی مسأله شرق محسوب میگردد . زیرا این اتحاد، سیاستی را که بعداً دول مقتدر نسبت به ترکیه باید اتخاذ کنند معلوم گردانید و از آن به بعد تمام دول استعماری با دقت تمام امور دولت ترکیه را زیر نظر داشتند و برای اینکه تزار روس نتواند سیاست حامیانه خود را مجری سازد همه خود را حامی دولت ترک قرار دادند .

به این ترتیب گفته می توانیم ترکیه تحت حفاظت اروپا قرار گرفت .

محمد علی پاشا بار دیگر بغاوت کرد اما تمام اهداف اش رابدست آورده نتوانست . تنها مصر به او تسلیم شد . درین وقت سلطان محمود وفات و عبدالمجید پسر شانزده ساله اش به سلطنت رسید . او قدرت و یا درایت اداره یک امپراطوری پر ماجرا را نداشت لذا دول استعماری اروپا بر مقدرات ترکیه حاکم شدند . انها بعد از شکست محمد علی که از حمایت فرانسه برخوردار بود عهد نامه بغاز ها را امضاً نمودند که این کار در واقع شکست روس ها بوده بنا بر پیشنهاد فرانسه بین دول بزرگ اروپا و ترکیه معاهده بغاز ها امضاً شد که به اساس آن عبور جمله کشتی های جنگی از بغاز (بوسفور) و (دار دانل) ممنوع گردید (٤ ژویه ١٨٤١) . این عهد نامه اسکله خونکار را باطل و جلو پیشروی روس به مدیترانه را گرفت . این عهد نامه تا هنوز مجری است .

ادامه دارد

پیوسته به گذشته

درسهایی پیرامون مبارزهٔ اسلامی

درس پنجم !

نویسنده : سعید حوی

مترجم : سعش

«پیرامون ضرورت عقلیت جمگرای ورو فسرد گرائی»

در یک راهپیمایی دور و در از نبرد راهرو نمی داند که نقش آن در چه حدودو مرز های تعین گردیده و در کدام نقطهٔ از نقاط مسیر کاروان ، قطع می گردد و خاتمه می یابد ، بناء در راهپیمائی چنین باید انسان از خویشتن خویش کنار آید وفراغت خود را در طاق نسیان گذارد، زیرا احیانا چنین پیش خواهد آمد که نقش یک فرد با شرکت جستن در پیمودن بخشی ازین راه پایان می یابد تا دیگری آن سیر را تکمیل نماید ، پس باین ترتیب بنائی یا ساختمانی ، بزرگ و ضخیم باشد ، آبادی و بسر رسیدن آن نیاز مند سعی و کوشش نسل ها است تا بپایهٔ اکمال برسد. و در چنین پروژه آرمان نهائی یک فرد این خواهد بود که در آبادی آن بناء شرکت جوید ، که همین شرکت جستن او را بسنده بوده و حق داردبگوید که مسؤلیت خود را در انجام آن رسالت ادا نمودم ولی زمانیکه یک فرد باین باور باشد که چنین ساختمان وبنایرا به تنهای خود بپا یه اکمال می رساند نهاو چنین توانمندی خواهد داشت و نه بناء یاد شده بمرحله اکمال خواهد رسید .

بناء درست نخواهد بود انسان در میدان مبارزه اسلامی با عقلیت فرد گر ایانه حرکت کرده و براو است تاعقلیت شوری گرایانه و اصل جمعگرای را در داخل جمعیت اسلامی و احدی بکار بندد زیرا عصریکه مادر آن زیست داریم عصری است که خواست کنم بزرگتر بوده وتقصیر در ساحهٔ انجام کار ها و مسؤیت ها دهمرحله خطیر قرار دارد واین مطلبی است که می باید با قوت هر چه بیشتر بالای آن د ربخش های تعلیمی و پرورشی ساز ماندهی و نظارت ، مراعات اعتدال و ارزیابی ویژه نسبت بهمه افراد کار صورت گیرد . با ید صورت پیوسته در جهت ریشه کن ساختن روحیه فرد گرای و جهت گیر های دکتاتور مابانه و قطع ریشهٔ های منطقه پرستی و عقلیت های جزئی کار - های مؤثر انجام یابد . آری امریکه از آن نام بردیم امری است خطیر، بویژه درین هنگامیکه ملت - و مردم ما باین خوشند که بر محور خواسته های فردی خویش عمل نمایند ، بسا فرزندان امت اسلامی باین خو و عادت تربیه شدند که در روشنا ی فردیت خود حرکت نمایند ، که

بدون شک موجودیت درد ، چنین خطیر بوده و انجام کنش های جمعگر ایانه با موجودیت آن درد از امکان بدور به نظر می رسد . ما در یکی از رساله های گذشته خویش یاد آور شده بودیم که نصوص اسلامی ، یکدسته امراض و درد های اشاره می‌کندکه انجام اعمال جمعگر ایانه با موجودیت آنها متضرر می نماید . این درد ها عبارتند از : فرما نروای بخل ، حاکمیت هوی، گزینش دنیا و فریفته شدن رأی متدان ، برأی خویش . بنام آنگاه که انسان دنباله روهوی خویش گردیده و از بخلش فرمانبری کرد و زندگی دنیا را گزید و مفتون رأی خود گردید درینوقت است که انسان نمی تواند زندگی باهمی نماید و چون این درد ها در محیطی موجود شد، زندگی اجتماعی از آنجا رخت می بندد ، و پیامبر خدا ـ که درود بر او باد ـ اجازه فرموده که انسان زمانی چنین درد هائیرا در جامعه مشاهده کرد باید بگوشه گیری روی آرد ، از همین جا است که مهمترین چیزیکه شائسته یک مربی است تا آنرا از نظر دور ندارد همانا پاکسازی نفس ازین درد ها و امراض است و مهمترین امریکه

یک صف باید متوجه آن باشد همانانا رهایی بخشیدن نفس از درد- های یاد شده میباشد .

درد حاکمیت ، بخل بر نفس را بائیست از راه عادت دادن نفس به انفاق و سخاوت پیشگی درمان نمود تا برادری را از آن شفا بخشد، باید دانست که انجام این کار سهل و ساده نبود و خداوند در سوره نساء فرموده است : « وا حضرت الانفس الشح» .

پس باین ترتیب بخل بر آن با نفس همراهی داشته و هر زمانیکه نفس بخواهد به پرداختن صدقه دست یازد ، «بخل» تلاش می ورزد که میان شخص و انجام آن عمل خیر اندیشانه حائل واقع گردد ، یک شخص زمانیکه می خواهد مردم را نان دهد عفریت بخل برعامل آن کارخیرسایه افگنده ومی خواهد که مانع این عمل گردد .

از تحلیل فوق باین نتیجه می رسیم که پدیده بخل یک پدیدهٔ است که در وجود انسان ریشه هایش فرو رفتگی دارد ولی نفس انسانی باید سلطه خویش را تحکیم نماید که تأمین آن آرمان را میتوان از خلال یاد آوری زندگی واهمین تذکر نعمت هائیکه خداوند بخیر اندیشان و

دست اندر کاران انجام امورنیک وعده داده و تبیین اینکه خداوند عوض آنچه را که توانگران صرف بی نوایان می کنند ، می دهد ـ تحقق بخشید . «وما انفقتم من شي فهويخلفه» (سباء ٣٩) .

اما در مورد درد «فرمانروای هوای نفسی» باید یاد آور شد که درمان این درد را ذریعه تمرین و عادت دادن انسان بمخالفت نفس هوای نفسی بخاطر خدا میتوان تأمین نمود . خداوند در اثبات مطلب فوق ضمن آیه می فرماید : «و اما من خاف مقام ربه و نهى النفس عن الهوى فان الجنة هى المأوى» (نازعات : ٤١) .

آیهٔ فوق به پیوند موجود بین خوف ازخدا و جهاد با نفس، اشاره نموده واین حقیقت را گوشزد می- کند که : کسیکه ترس از خدا در دلش ریشه نداشته باشد هرگز در مبارزه برضد هوی نفسی پیروزی حاصل نکرده و اگر در بخشی پیروزی بدست آورد در جانب دیگر مغلوب است ، از همین جهت باید ترس اخدارا در قلب رشد و نموداد و تحقق این امر هم جز از راه علم داشتن با حکم خداوندی میسرنیست طوریکه خداوند می فرماید : «انما یخشی

الله من عباده العلماء» (فاطر ۲۸)
آری شناخت های زوقوی عقلی از وجود آفریدگار یگانه وسیله است که ترس از خداوند عز مجده، بآن رشد و نمونموده و همین ترس وخشیت از پروردگار انسانرا در موقف ضدیت و مخالفت با هوی و خواهش نفسی قرار میدهد، آن ترس وخشیت که بحیث خاستگاه پیروی از نصوص بوده و منشاء فرمانبری از حق و تسلیم در برابر آن است، زمانیکه دلائل حقانیت برایش ثابت شود.
هر چه در مورد در مان درد «دنیا دوستی و گزنیش آن» باید تذکر داد که در مان آن درد بایا د آور شدن زندگی واپسین و تعمیق و ژرفا بخشیدن «خواست آخرت» در دل از راه های قراشت قرآن، برگزاری مجلس های اندرز بسیر بسوی خدا، اعتماد بر اصل محاسبهٔ اعمال روز مره یاد آوری روز مرهٔ از سرای واپسین و تذکر مرگ وعالم برزخ و حشر و نشر و باز پرس و بهشت و دوزخ - تحقق پذیر است.
باید یاد آور شد که اجرای همه آنچه از آن ها نام بردیم، باید در پهلوی بازگو ساختن حقارت دنیا و بی ارزشی کنم و نا چیز بودن جاه و عزت، تفاخر و مال اندوزی و شهوت پرستی انجام پذیرد، که مردم در راه بدست آوردن آنها سعی و تلاش بخرچ میدهند.
در مورددر مان درد «فریفته بودن برأی شخص خود» بایدتذکرداد که علاج آنرا می توان از راه های ذیل تامین نمود: ارائهٔ قصور عقل انسانی و باز گوسازی آن، آگاهانیدن برادران منسوب به نهضت، به فائده و سود مندی تصامیم نضج یافته و اتخاذ شده از طرف یک شوری، قطع راه سرایت پدیده های منفی در شخصیت انسان، موجودیت یک صف نضجج یافته و آبدیده و قیادت آگاه و با تجربه که انسان قصور رأی انفرادی خویش را در برابر آن لمس نماید و مهمتر از همه عمق بخشیدن روح‌شوری گرایانه در افراد و عادت دادن آنها باین امر. مردی نزد ابو ثعلبه خشنی آمد و برایش گفت: چه می گویی در مورد این آیت؟ ابو ثعلبه گفت: کدام آیت؟ آن مرد گفت: این فرموده خداوند است که «یا ایها الذین امنوا علیکم انفسکم لا یضرکم من ضل اذا اهتدیتم» (مائده: ۱۰۵). ابو ثعلبه گفت: من مرد آگاهی را درین مورد پرسیدم، از پیامبر (ﷺ) پرسیدم» پیامبر ﷺ گفت: «.. شمایکدیگر را بکار های پسندیده امرنموده و از کار های زشت باز دارید تا وقتیکه فرما نروای بخل، حاکمیت هوی، گزنیش دنیا و فریفته شدن هر صاحب نظری برأی خود را دیدی، پس درینوقت متوجه خویش باش و مردم را بگذار؛ زیرا بعد از شما روز های خواهد آمد که مردشکیبا پیشه در آن روز ها بکسی‌می ماند که آتشپاره را بدست گیرد، کسیکه در آن روز ها احکام دین خود را بکار- می بندد، پاداش آن مانند پاداش پنجاه مردی است که‌چون‌عمل شما عمل می کنند، گفته شد: پیامبر ﷺ! پاداش پنجاه تن از معاصرین ما را مستحق می شوند و یا معاصرین خود شانرا؟
پیامبر فرمود: مستحق پاداش پنجاه تن از شما می شوند»
حدیث فوق بیانگر این حقیقت است که هرگاه درد های قبلاً یاد شده ظهور نمود، درین وقت در برابر انسان جز گوشه گیری و شیکبایی راه دیگر باقی نیست، و چه بسیار زیادست پاداش شیکبایی!!
آری! رد خویشتن خواهی، قبول قربانی مال و جان و

بقیه در صفحه ( )

داغلی لیکونه

کارکنان مبارز «مجلهٔ قیام حق»
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ونصرته وتأییده !

برادران حقجو ! شماره (۱۱) مجلهٔ قیام حق که همین اکنون در دستر سم قرار دارد، در فرصتي به من رسید که جریان های جهاد فعلی افغانستان بـه خون خفته همـه حواسم را بـه نقطهٔ نظر حل قضایا، رهبری جهاد، به زانو در آوردن استکبار روس و . . . متوجه کرده بود؛ خبر های ضد و نقیض صف شکنان وحدت مسلمین ـ در نا قراری فکر پریشانم میافزود . . . . و سرانجام مجله را ورق زدم ـ در پیشانی ستون دوم صفحهٔ سوم، زر کوب شده بود که: «هرسهار سترگی د گل په اوښکو ډکی په پهٔدا باغ کی بی ژړلوخندانشته !»

باور کنید که آن قدر احساساتم را برانگیخت که به جز نثار چند قطرهٔ اشک ـ راهی ندیدم ـ که از این بحبوحهٔ درگیر کنارم زند ـ پیغام مجله را خواندم، مسألهٔ ترحم و تشدد در جهاد را، و سرانجام از مطالعهٔ مجله با برداشت یک پیشنهاد علمی و انقلابی فارغ شدم؛ به این معنی که: اگر خوانندگان راجمند فقطفهرست مجله را ازنظر بگذرانند خواهند دانست که:

۱ـ در قدم اول وضع مهاجرین برهم و درهم است؛ مقامات رهبری در مورد توجه خاص معطوف دارند.

۲ـ ترحم و تشدد در جهادقسمیکه شریعت تقاضا میکند باقطع نظر از تعصبهای حزبی و گروهی مراعات شود ـ تشدد درجای خوداستعمال شود و ترحم درجایش.

۳ـ با مقامات دلسوز جهان اسلام مشوره شود. و کمک آنها در هر چه تنظیم و استحکام بیشتر صفوف جهادی جلب گردد.

۴ـ روش جهادی حضرت علی کرم الله وجهه در جهاد با کفار درپیش گرفته شود و . . .

۵ـ بزرگان و مجتهدین را ارج گذاشته شود.

۶ـ نهضت باید از ایمان راسخ و مفهوم همه جانبه «اشداء علی الکفار رحماء بینهم» برخوردار باشد.

۷- خط مشی زندگی همسنگران پیامبر ﷺ برنامهٔ زندگی اجتماعی و سیاسی . . . نهضت قبول و عملی شود .

۸- افراد و منسوبین نهضت درسهای ایدیولوژیک فرا گیرند .

۸- با در نظر داشت نصوص اسلامی و وضع رفتار مجاهدین و مهاجرین ، بنیان اتحاد هر چه زود تر وجدی تر و عاقلانه تر مستحکم گردیده ریشه های فساد اختلاف قطع گردیده، ناامیدیها به امید مبدل گردد .

۱۰- منطق کمونیزم - در مطبوعات ، خطابه ها ، کنفرانسها نظر و عمل و . . . . افشاء و رسوا گردد .

۱۱- برنامه و اصول دعوت به یکتا پرستی مرام و غایهٔ آن به اعضای نهضت تشریح شود . . .

۱۲- خرافه جهان مدنیت نما که چه اضراری به بشریت ارمغان آورده است رسواء و افشاء گردد .

رو بپیشرفته پیروزیهای هر چه بیشتر برادران مبارز و نویسنده گان ارجمند مجلهٔ وزین «قیام حق» را که واقعاً قیام حق است از پروردگار لا یزال استدعا نموده - امیدوارم در این مقطع حساس زمانی که جهانیان را سرطان کمونیزم به مرگ حتمی تهدید میکند قلمهایشان را در سروسامان دادن زنده گی بشریت چون ضد سرطان به کار اندازند .

باااحترام

م. پیکار

به مدیریت مجله قیام حق !

ضمن عرض سلام و آروزی هرچه زود تر به پیروزی رسیدن مجاهدین قهرمان و متعهد افغانستان بر کفر و کمونیزم و استکبار جهانی احتراماً

از همکاری های فرهنگی آن برادران اظهار امتنان نموده و سپاس گذاریم .

امیدواریم همانطور تا اکنون مجله قیام حق را برای ما فرستاده آید در آینده هر چه بیشتر بر ما منت گذارده و نشرات تانرا در اختیار ما بگذارید .

به امید پیروزی اسلام عزیز در سراسر جهان .

مرگ بر کمونیزم ، امپریالیزم ، و صهیونیزم .

محمد ناصر (جاهد)

یادی از شهید استاد محمد گل تره خیل

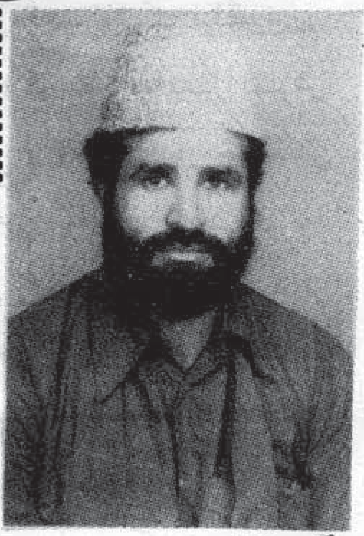

استاد محمد گل خان تره خیل

در نیمه شب عید قربان ، بزرگترین عید تاریخ یکتا پرستان و مؤمنان به سنت ابراهیم خلیل(ع) در یکی از سنگرهای داغ و خونین حق علیه باطل و در مصاف افتخار آفرین و حماسه ساز فرزندان دلیر اسلام و رهروان ایثار گر راه ابراهیم و اسمعیل (ع) ، این زنده نگهداران سنت ابراهیمی و ادامه دهندگان راه انبیاء و حاملان میراث عظیم خون و شهادت در طول تاریخ درخشان و شکوهمند اسلام؛ شهیدی دیگر از تبار اسمعیل ذبیح به قربانگاه شتافت تا با خون خویش سنت ابراهیم و راه اسمعیل و خط امام حسین را زنده و تابان نگهدارد و صداقت خود را در برابر عهد الهی به اثبات برساند .

شهید استاد محمد گل خان «تره خیل» از آن سرفروشان دلیر و با شهامت مکتب اسلام بود که جان و مال خویش را در معامله با خدا (ج) و در بدل بهشت الهی در پیشگاه پر عظمت و پر جلال خداوندی عرضه میدارند . شهید قهرمان استاد محمد گل «تره خیل» فرزند حاجی الله یار خان «تره خیل» حدود (۲۸) سال قبل در قریهٔ در دامنهٔ کوه های سربفلک کشیده شلتک لغمان در یک فامیل دیندار و پا به عرصهٔ وجود گذاشت .

تعالیم ابتدائی دینی را در مسجد فرا گرفت و در ده سالگی بر اساس ذهانت و ذکاوت خویش شامل صنف سوم مکتب نمبر ۲ مرکز ولایت لغمان گردید . او در کنار تحصیلات مکتب به فراگیری تعالیم دینی نیز ادامه داد و در تقوی شهرت داشت .

او در تمام دوران تحصیل ابتدائی همواره شاگرد ممتاز صنف خویش بود و بنا بر همین استعداد در ۱۳۴۸ هـ . ش شامل حربی پوهنځی گردید . برادر شهید ما نه تنها یک شاگرد ورزیدهٔ عسکری بلکه یک مجاهد و مبارز بیدارودلیر نیز بود . درین دوره نیز همیشه شاگرد اول و یا دوم صنف می بود او بصورت همیشگی با برادران مسلمان و مبارز در تماس بودوجهت خنثی نمودن پلان های شوم وگمراه کن کمونیست ها تلاش و مبارزه می نمود .

در ۱۳۵۴ در حالیکه سندفراغت را به درجهٔ اعلی بدست آورده بود، امتحان اعزام به خارج را باموفقیت سپری نمود و در ۱۳۵۵ برای مدت چهار سال جهت تحصیلات عالی عازم کشور هندوستان گردید .

محمد گل خان «تره خیل» در اکادمی حربی هند نیز علیه فعالیت های شیطانی کمونیست ها به مبارزهٔ خویش ادامه داد و این مبارزهٔ او و برادران همفکرش به اندازهٔ جدی و پیگیر بود که نه تنها صاحب منصبان اکادمی بلکه

مسوولین فاسد و مزدور سفارت افغانستان و حتی مقامات وزارت دفاع نیز از آن آگاهی داشتند .

از سوی سفارت همیشه با تهدید مواجه میگردید و اخطار های متواتر به او داده می شود و با مشکلات متعدد روبرو میگردید ولی او باعزم فولادین چون کوه استوار در برابر این همه تهدیدات می ایستاد و از راه خویش برنمی گشت .

شهید محمد گل خان «تره خیل» باوجودیکه اشتراک افراد نظامی در تظاهرات نه تنها ممنوع بلکه جرم بزرگ محسوب میشود ، در همهٔ تظاهراتایکه در برابر سفارت دولت مزدور کابل و سفارت دولت استعمارگر روس در دهلی برگزار می گردید ، فعالانه سهم میگرفت . او در تظاهرات پر شکوهیکه بخاطر تقبیح تجاوز نظامی و لشکر کشی امپریالسم جهانخوار روس بر کشور اسلامی ما در برابر سفارت رژیم مزدور کابل در دهلی براه افتاده بوده بود ، بیرق سرخ رنگ رژیم مزدور را به زیر افگنده و باشجاعت انقلابی به آتش کشید .

خلاصهٔ اینکه برادر شهید ما در ۱۳۵۹ از پوهنتون حربی هندوستان فارغ گردید . وهمان شد که باتعدادی از برادران همفکر از طریق ایران راهی پاکستان گردید تا به برادران مهاجر و مجاهد خویش بپیوندد .

و طبق صوابدید مقام رهبری و مشورهٔ برادران دست اندرکار تأسیس مؤسسه تعلیمی نظامی گردید که بنام حربی پوهنتون حضرت علی کرم الله وجهه مسمی گردید .

او از موسسین این موسسهٔ تربیتی بشمار میرود .

بدین لحاظ او بجای تکیه زدن شهید استاد محمد گل نه تنها یک قوماندان ورزیدهٔ میدان جهاد و کارزار بود بلکه در میدان فرهنگ و دانش نیز هم دسترسی داشت و یک نویسندهٔ خوب هم بود . او همانطوریکه بازبان خویش در تربیهٔ نظامی مجاهدین می کوشید با قلم خویش نیز فنون و تا کتیک های حربی را به مجاهدین می آموخت . و این زمینــه کتاب هـای مهم و ارزشمندی را به رشته تحریر در آورده اند مانند :

(۱) محاربهٔ گوریلائی (۲) تکتیک پیاده (بشکل نوت) (۳) تاریخ حربه (از جنگ های خالد) که آمادهٔ چاپ می باشد .

شهید محمد گل خان در امر مهم و حیاتی وحدت مجاهدین تلاشها و زحمات خستگی ناپذیری رامتحمل گردیدند . و بصورت پیگیر ومتداوم تلاش می ورزید تا علیه تعصبات گروهی مبارزه نماید و همهٔ مجاهدین و مهاجرین را به وحدت و اتحاد دعوت نماید بخصوص در ولایت لغمان .

و سر انجام در شب عید قربان ۱۴ سنبله ۶۳ در جریان حمله به چاونی جاجی بعد ازتخریب یک میل دهشکهٔ دشمن با اصابت پارچهٔ مرمی هـاوان به شهادت رسیــد و صداقت خــود را در برابر پیمان الهی به اثبات رسانید .

نام استاد محمد گل خان شهید و دیگر شهیدان قهرمان ما زیب صفحات درخشان تاریخ شکوهمند اسلام و مسلمین خواهد بود .

(انا لله وانا الیه راجعون

أریــد ان أ امـر بالمعروف وأنهوا عن المنکر .

« زه په نیکیو امر او له بدیو منع کول غواړم »

امام حسین (رض)

د حسینی انقلاب یواځینی هدف د خدای (ج) د دین مرسته او ملاتړ دی .

عیسی محمد عصمت قانع

ولس ته

زما د شعر په نری کی
توپانونه شی غور ځنګ شی
ګونګسی شی حماسی شی
د تاریخ د زړګی جنګ شی
ای زما د وطن خلکو !
ای خورو مسلمانانو !
د وختونو په سړوکی
کړیدلو انسانانو
در قربان در صدقه شم
تورو ورو چشمانو
تردی چاودی چاودی شوندو
تر چاروغو چمو شانو (۱)
تاسو دی تورو دروکی
ښا ماړانو یاست خوړلی
تاسو دی هولناکو غروکی
شرمښانو یاست داړلی
ستاسو دا دنګر هډوکی
ظالمانو دی شخوند کړی
ستاسو خپل خپل نعمتونه
لوټمارانو دی خوند کړی

ای زما د وطن خلکو !
لېږخو ګډشی زمانېشوکی
لږځکنی څپی وکړی
زما غزلو ترانو کی
زه شاعر ستاسی درنځ یم
تاسی زما د فن دیوه یاست

تاسی زما د شعر ضمیر کی
بله شوی سره لمبه یاست
زه شاعر ستاسی د دردیم
تاسی نوریاست زماتیا روکی
تاسی زما د عشق کو ګل کی
تل لړ زیږی زلزلو کی
زما د شعر په نړی کی
ترانی دی که ئی اوری
کوکی ، چیغی ، غلبلی دی
بس ناری دی که ئی اوری
په دی چیغو او نارو کی
ستاسی څړیکی په ګډادی
په دی مستو غلبلو کی
ستاسو کړیکی په غوغا دی

په دی چیغو او نارو کی
د الحاد په ضد سوران دی
څو د قهر زلزلی دی
له څپونه ډک توپان دی
ستاسی دی تورو درونه
لیږ دوی د غم وختونه
ستاسی کور او کاشاله کی
ختموی د مرګ سازونه
په دی ورانو کنډو الوکی
ښاماران دی پاڅوی ئی
په دی ګڼو ځنګلو کی
ګیدړان دی تښتوی ئی
ای زما د وطن خلکو
په دی چیغو او فغان کی
په دی کړیکو غلبلو کی
په دی شوراو دی سوران کی
یو ارمان د انقلاب دی
په سرو وینو لا مبل شوی
یو ارمان د اوښتون دی
دی ظلمت کی جل بل شوی

●　●　●

(۱) چاروغی او چموښی د هزاره جات د خلکو بوټونه دی چی
له رېږو څخه ئی پخپله جوړوی

محمد معروف فروغگر

جهان آزادیخواه و صلح دوست (!)

توده های ملیونی مستضعف !

انسان های دردمند و روشن ضمیر !

ستمکشان ، رنجبران و اسیران استکبار ددمنش !

ای کافۀ ملتهای در زنجیر !

شما نشنیدید ، نخواندید و بچشم سر ندیدید که لشکر سرخ شاهنشاهی روس به چه شیوۀ نا جوانمردانه قلمرو میهن ما را مورد تجاوز وحشیانه قراردادند ، هر که را دیدند کشتند ، خانه ها را آتش زدند ، دارایی مردم را به غارت بردند ، رجال فکری این مرز بوم را به سلولهای قصابی پل چرخی انتقال دادند ، مراکز فرهنگی کتب خانه ها ، مدارس و مکاتب را از علوم و شخصیتها تخلیه کردند ، شهر ها و دهات را بمبارد کردند و بة گلوله های توپ بستند ، مگر شما متوجه نشدید که این ملت رنجور چه جرمی را مرتکب شده است . بر روس تجاوز کرده است ؟ هستی روس را به مسخره گرفته است ؟ کدام وجب زمین روسها را غصب نموده است ؟ پکت وارسا را نشانه

پیغام

رفته است ؟ پولند و کمبوچیا و چلی و نیکاراگوا و کیوبا را برضد این عدالت دوستان وصلح گستران تحریک نموده است (!) ؟

و یا اینکه گماشته گان بی حیثیت و فاقه ابروی این دشمنان صلح و امنیت و عدالت اجتماعی را تحمل نمیکند ؟!

آیا این سپاهیان روس که از تره کی گرفته تا شخصیت سرشناس (!) تاریخ، آقای (!) کارمل با تمام هستی شان دشمنان سوگند خوردۀ افغانستان بودند که هستند از کدام رخنۀ قانونی بدون توجیه سیاسی ملی و بین المللی (!) بر تارک ملت رنجور ما که سالهای سال در اختناق استبداد به سربرده اند که میبرند ، قدم ساییدند ، و در این اواخر که چرخ تاریخ بکام تره کی و امین میچرخید ، فراریان به غرب به زعامت و سرکردگی « کارمل» که دارایی هنگفتی ملت ما را ، چه از سفارتخانه ها و چه از وزارتخانه ها و . . نیز به یغما بردند جریان واقعیتهای قبلی و فعلی و جاری را تأیید میکند ، به این معنی که فراریان به غرب و آقای کارمل (!) که واقعاً از « هیپی » بی بیش نبود و موقعیت اجتماعی و تقوی سیاسی و عفت شخصی و فامیلی او از فردی پوشیده نیست و از جملۀ تقوی سیاسی اش بس که ضمن فرصت کوتاهی در کورۀ جبر تاریخ افتادند ، از پس کوچه های ولگردی به سمت احر از قدرت سیاسی با بدرقۀ لشکر یکصد پنجاه هزاری روس به افغانستان صادر شدند .

اگر قضایا را ، طوری که هستند ، بررسی کنیم ، به هیچو جهی از وجوه به خود جرأت نخواهیم داد که اصرار « کارمل » و بدرقۀ گرم آنرا توأم با تجاوز، قانونی قلمداد کنیم و نه به هیچو جهی ادعا خواهیم کرد که این گماشته گان یا به عبارت ساده تر «سپاهیان روس» (چون از نام آنها پیداست) از مردم افغانستان و مدافعین واقعی حقوق این ملت سرکفیده و پا شکسته هستند اینها « از روس انـد » و از آن روسی « هستند » که بدین ترتیب دیگر هیچ اشکالی در مورد تجاوز روس

بدون کدام دلیل موجه ملی و بین المللی (!) بر افغانستان باقی نمی ماند ، و اگر روسها هر چند پروپاگند کنند و چرخهای ماشینی ملل متحد نام نهاد را به موتور ویتو (Vito) به نفع خود بچرخانند ، ارادهٔ ملتهای بیچاره و مستضعف را به هیچ گیرند ، شخصیتهای ملل را از راه مستقیم و غیر مستقیم به باد مسخره گیرند ، تجاوز شان را بر افغانستان قانونی جلوه دهند و ....

دیگر آن روز فرا رسیده است که تجاوز روس را بر افغانستان اقلاً به اشاره سر تصدیق کنید !

شما الجزائر را دیدید ، یا در صفحهٔ تاریخ و یا در موقعیت تاریخی اجتماعی و سیاسی که بعد از صد سال مبارزه برضد استعمار فرانسه در دامن روس سقوط کرد .

نبرد بی امان توده های ملت ویتنام را مشاهده کردید که در جریان سی و پنج سال مبارزات مسلحانهٔ شان ، برضد استعمار امریکا چه قهرمانیهایی که نکردند ولی سرانجام ـ بدون قید و شرط و پس شووپیش شو در حلقوم حریص شاهنشاهی روسی فرورفتند و مستانه هضم شدند .

کشتار های دسته جمعی ییکه در کیوبا براه افتاد . . .

خون هزاران انسان بی گناهیکه در کمبودیا ریخته شد . . .

کشتار، قتل و غارتگری هاییکه در نامیبیا جریان دارد. . . .

قتل عام و آواره‌گی و دربدری و غمباره‌گی مردم فلسطین که هنوز بپایان نرسیده است .

جمهوریتهاییکه جزء خاک روسیه شدند . .

ترکستانیکه بین دو شیطان تقسیم شد . .

و........

اینها حقایقی هستند که در جبین عریض تاریخ حک شده اند و در دل خاطره ها و زمانه ها ثبت گردیده اند ، اغماض و چشم پوشی از آنها محال است ، نتیجهٔ قبلی جرو بحثهای « لینن » و « تروتسکی » که برسر جهانی ساختن « سوسیالیزم » حاد شد و و گرم شد و تروتسکی را از صحنهٔ سیاست خارج نمود . . .

از آنجاییکه نتیجه هر کشمکش به ما بعدش منتهی میشود و این توصیه از «پتر به لینن باقی است».

توصیه های لینن روز تا روز در معرض تطبیق و نمایش گذاشته میشود و آهسته ، آهسته دنیا میرود که به حلقوم کمونیزم فرو لولیده ـ دارومدار دنیا را سکوت مرگبار وحشت و حیرت فرا گیرد، ریشه ـ های کرامت انسانی از بیخ و بن برآید و رشته های محبت و انسان دوستی از هم گسسته گردد و بالاخره دنیا در حسرت مرموز و مستمر برده‌گی بی امان بسوزد و پرده ضخیم فراموشی بر دستاورد ـ های انسانیت کشیده شود . .

و سرانجام از برای اینکه روسها توصیه های «پتر» مترقی (!) شان (لینن) را در عمل پیاده کنند ، بر افغانستان تجاوز نمودند ، تا از راه مهار سازی و در بند کشیدن افغانستان ، در قدم اول ممالک اسلامی را ببلعند و سپس خط یا مرگ یا تسلیم را از جهان دایره زنند . . پس بشما انسانهای در خواب فرو رفته ! متوجه باشید که روس از غفلت شما استفاده میبرد ، نشود که چون چکوسلوا کیا در خواب دو بجهٔ شب غافلگیرتان کند و هست و بود تان را بکام کمونیزم فرو برد ، کنفرانسها ، تشکیل میزهای مدور ، تظاهرات، بیانیه ها. . . . که از ساحه پندار بیرون نمیشوند و قدمی هم در ساحهٔ عمل نمیگذارند ، دیگر کافی نیست . . .

قیام کنید ، قیام به حق بلی !

«قیام حق .» . . . .

نبوی ارشاد

بسم الله الرحمن الرحيم

عن ام کلثوم قالت قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ليس الكذب الذى يصلح بين الناس ويقول خيرا وينمى خيرا

(رواه البخاری و مسلم)

ترجمه :

له ام کلثوم (بنت عقبه بن ابی معیط) نه روایت دی چی رسول الله (ﷺ) وفرمایل : هغه څوک دروغجن (او ګناهګار) ندی چی د مړورو ترمنځ سوله کوی، او (یوی ډلی ته دبلی) د خیر خبری کوی ، او خیر غوښتنه کوی .
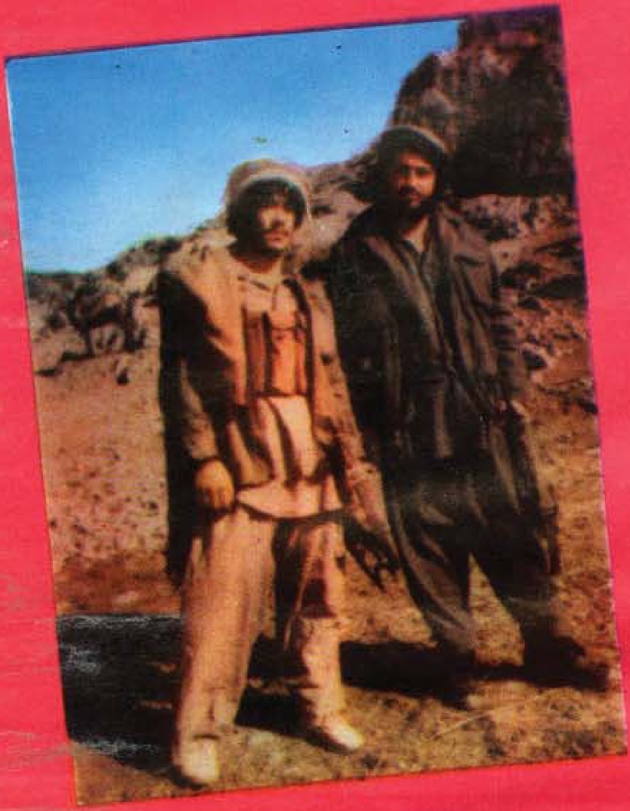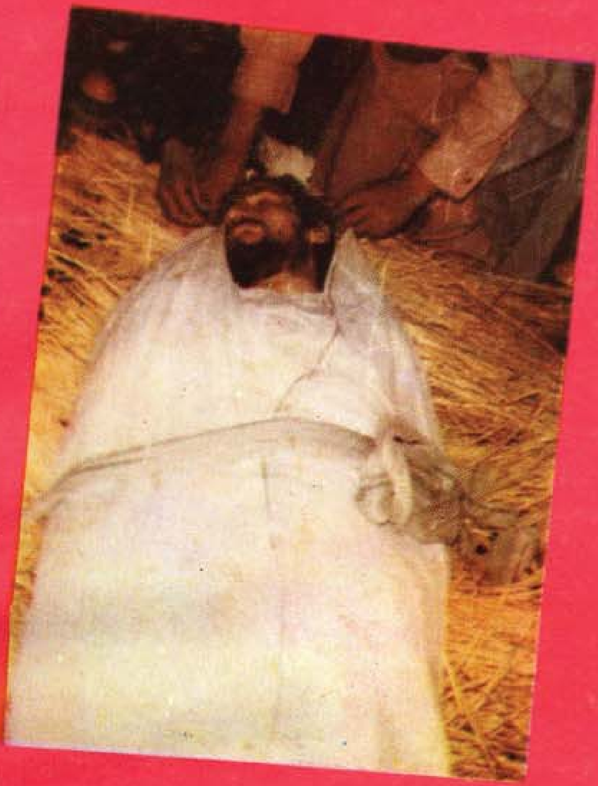
زموږ لیکنی پته	د ګډون بیه
د قیام حق مجلی مدیریت .	په هیواد کی ... (۲۵۰) افغانی
فرهنګی کومیټه .	له هیواده بهر ... (۱۲) ډالره
د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد	شپږ میاشتنی ... (۶) ډالره
پوست بکس ۱۸۵- پېښور - پاکستان .	دیوی ګڼی بیه ... (۲۳) افغانی